

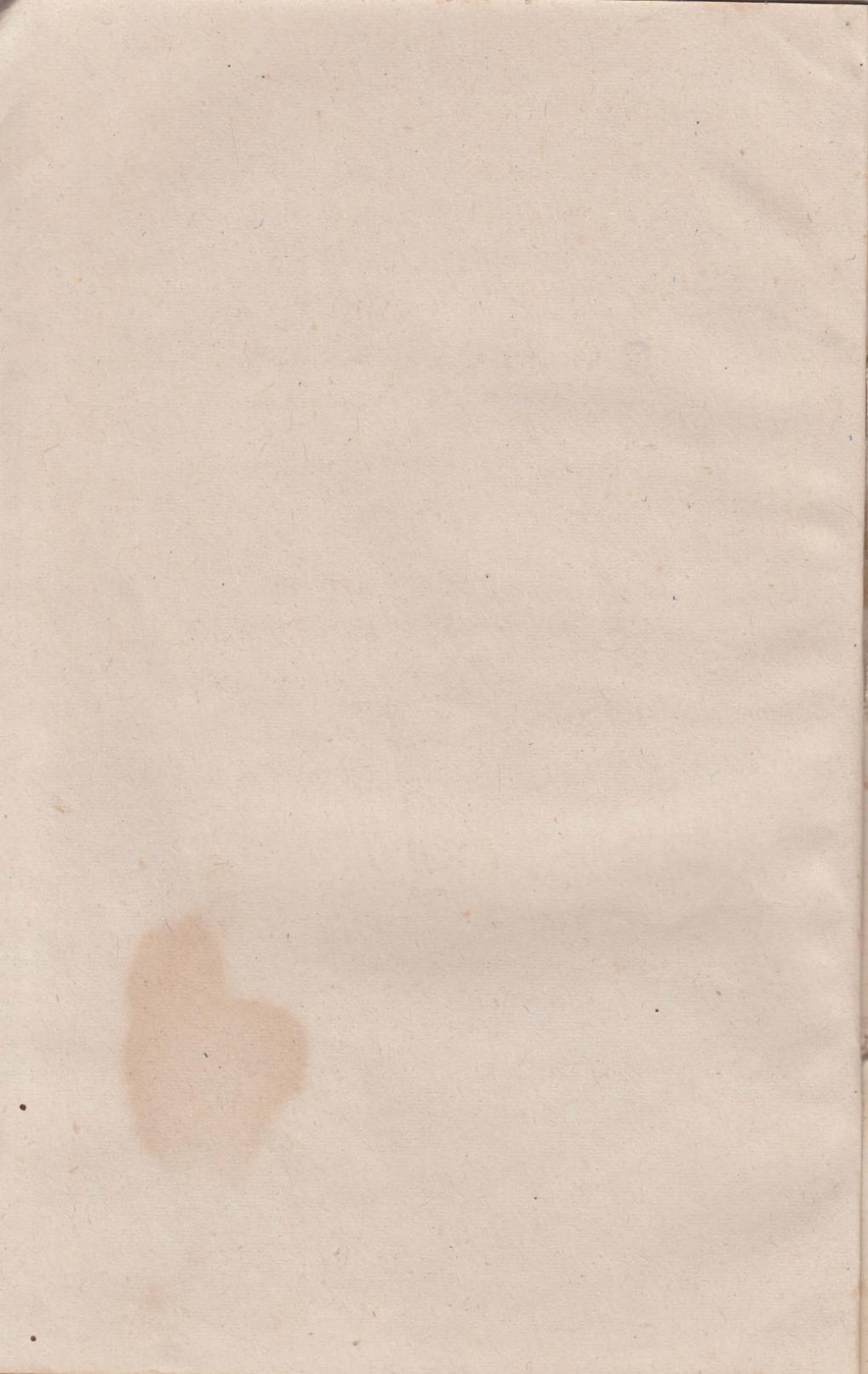
மனம்போல் மாங்கல்யம்

திருமத்துக்குடும்பத்துமின்றம்

238, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

மு. வி. ஆசிர்வாதம் J. P.

திருமதூக் கலாம்ந்தும்
238, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சேகல்பியர் நாடகக் கதைகளில் ஓன்றுன்

★ நீ விரும்பியபடி — As you like it ★

என்னும் கதை

“மனம்போல் மாங்கல்யம்”

என்னும் பெயரில்

நாட்டுக் கூத்தாகப் பாடப் பெற்றது

திருமறைக் கலாமன்றம்

238, பிரதான விதி, யாழ்ப்பாணம்.

பாடியவர் :

ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்

தீரு. M. V. ஆசிர்வாதம் J. P. அவர்கள்

யாழ்ப்பாணம்

பாடுவித்தவர் :

நாட்டுக்கூத்துக் கலாநிதி

தீரு. ம. யோசேப்பு அவர்கள்

யாழ்ப்பாணம்

முதற் பதிப்பு : யூன் 1976

யாழ்ப்பாணம், 50, கண்ணடிவீதியில் உள்ள ஆசிர்வாதம் அச்சகத்தில்
அச்சிடப்பெற்று 30-6-76இல் வெளியிடப்பெற்றது.

கதாபாத்திரங்கள்

1. பேடினன்(Ferdinand) : பிரான்சு(France)நாட்டு முன்னாள்அரசன்
2. பிரெட்ரிக் (Frederick) : பேடினனின் தம்பி — புதிய மன்னன்
3. ரோசலின் (Rosalind) : பேடினனின் மகள்
4. செலியா (Celia) : பிரெட்ரிக்கின் மகள்
5. ரேலன் : முன்னாள் அரசன் பேடினனின் பேரவைப் பிரபு
6. ஓலிவர் (Oliver) : ரேலன் (Sir Roland de Bois) பிரபுவின் முத்த மகன்
7. ஓலான்டோ (Orlando) : ரேலன் பிரபுவின் இளைய மகன்
8. அடம் (Adam) : ரேலன் பிரபுவின் பணியாள்
9. மஸ்யுத்த வீரன் : உலகம் சுற்றி மற்போர் செய்பவன்
10. பிரபுக்கள் 1 : } பேடினன் அரசனின் பேரவைப்
11. , , 2 : } பிரபுக்கள்
12. மந்திரி : பிரெட்ரிக் மன்னனின் மந்திரி
13. தளபதி : , , தளபதி
14. பணியாள் 1 : } ஓலிவரின் பணியாளர்
15. , , 2 : } பணியாளர்
16. வேடன் : ஆடன் (Arden) காட்டில் வசிக்கும் ஒரு வேடன்
17. இடையன் : காட்டில் வசிக்கும் ஓர் இடையன்
18. இடையன் குமாரன் : காட்டில் வசிக்கும் இடையனின் மகன்
19. கோட்டை காவல் வீரன் 1 } பிரெட்ரிக் மன்னனின் கோட்டை
20. , , 2 } காவல் செய்யும் வீரர்
21. பெய்சி : நடன மங்கை
22. கனிமீட் (Ganymede) ஆனுடை தரித்த ரோசலின்
23. எலியனா (Aliena) : மாறுடை தரித்த செலியா

இந் நூலிலுள்ள பாக்கள்

	தொகை	வரி
1. ஆசிரிய விருத்தம்	6	9 6
2. அறுசீர் விருத்தம்	19	7 6
3. எண்சீர் விருத்தம்	25	2 00
4. சந்த விருத்தம்	8	1 12
5. இன்னிசை விருத்தம்	3	1 2
6. கொச்சகம்	11	4 4
7. கொச்சகமும் தருவும்	8	7 6
8. கவி	5	2 0
9. கலித்துறை	2	8
10. வெண்பா	1	4
11. பரணி	3	1 2
12. கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்	3	4 8
13. சிந்து	3	5 8
14. அகவல்	2	6 0
15. தரு (பாட்டு)	73	1713
16. தாழிசையும் தருவும்	2	1 6
மொத்தம்	174	2555

திரும்பூக் கலாமன்றம்
238, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாளை.

நான் எட்டாவது வகுப்போடு கல்வியை நிறுத்தி
அச்சுத் தொழில் செய்வதற்குச் செல்ல முனைந்த
போது, என்னைத் தடுத்து, புத்திமதிகள் கூறி, கல்
வியைத் தொடர்ந்து கற்கச் செய்து, ஆசிரிய பயிற்சி
பெறுவதற்கு வழிவகுத்து, பேருதவிகள் பல புரிந்த
எனது இளைய தாய்மாமனுரும், நகை வியாபாரி
யுமான் அமரர் திரு. வெ. நீக்கிலாப்பிளை அவர்க
ஞக்கு இந் நூல்

சமர்ப்பணம்

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
15	30	பத்தாவாய்	பந்தாவாய்
18	5	நங்குமலங்கிர்த	தங்குமலங்கிர்த
21	8	இரிரங்குத	இரங்குத
21	13	துயரத்தால்	துயரதால்
23	18	நோரும்	நோதரும்
40	25	உங்களுக்குக்	உங்களுக்
67	21	இடையன் எண் சீர்விருத்தம்	எண்சீர்விருத்தம்
69	24	ஓதிடுமோ	ஓதிடுமோ
80	15	தொலைக்கா	தொலைக்க
85	22	பக். 76	பக். 16

முன்னுரை

நாட்டுக்கூத்துக் கலாநிதி திரு. ம. யோசேப்பு அவர்கள், உலகப் புகழ் பெற்ற சேக்ஸ்பியரின் கதைகளில் ஒன்றான நீ விரும்பியபடி (As you like it) என்னும் கதையை நாட்டுக் கூத்தாகப் பாடி நடிக்கவேண்டும் என்னும் தணியாத விருப்பால் உந்தப் பெற்று, தமது விருப்பை எனக்குக் கூறி, முற்கூறிய கதையை நாட்டுக்கூத்தாகப் பாடித் தரும்படி என்னிடம் கேட்டார்.

அவரது வேண்டுகோளைக் கேட்டுத் திகைப்படைந்து, நான் பாட்டுப்பாடத் தகுதியற்றவன் என்பதை விளக்கி அவரது வேண்டுகோளை மறுத்தேன்.

திரு. யோசேப்பு அவர்கள், எனது தாய்மாமனுர் மரிய தாசன், விசயமனேகரன் என்னும் நாட்டுக் கூத்துக்களைப் பாடும்போது அவைகளைக் கேட்டு எழுதி உருவாக்கி, நாட்டுக் கூத்து விளையாடும்போது அதற்கு உதவி செய்த வகைகளை விளக்கி அதன்பின்னர் அக்கூத்துக்களை நூல் உருவில் வெளி வரச் செய்தமையைக் கூறி, பரம்பரையாக நாட்டுக்கூத்துப் பாட உரிமையுண்டு என்றும், ஓர் ஆசிரியங்கிய உமக்கு இது இலகுவான காரியம் என்றும் குறிப்பிட்டு கட்டாயமாகப் பாடியே ஆகவேண்டும் என்று கட்டளையிட்டு, தாம் வேண்டிய உதவிகள் செய்வதாகவும் உடனேயே தொடங்கும்படியும் கேட்டுக் கொண்டார்.

சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்த என்னிய நான் சற்றுத் தயங்கினேன் எனினும் அவரது துணையை என்னி, பாடுவதற்கு ஒப்புக்கொண்டு 29-9-75 இன் முதன்முதல் காப்பு விருத் தத்தைப் பாடினேன்.

காலை மாலை, இரவு பகல் என்று பாராது ஒவ்வொருநாளும் எனது இல்லத்துக்கே வந்து எனக்குத் தூண்டுதல் தந்ததினால் நாடகம் வளர்ந்து கொண்டு வந்தது. ஆனால் 1976 மாசி, பங்குனி மாதங்களில் எனக்கு வியாதி ஏற்பட்டு இரண்டு மாதங்கள் தடைப்பட்டதாயினும் சித்திரைக் கடைசியில் நாட்டுக்கூத்துப் பாடி முடிவு பெற்று, உடனேயே அச்சு உருவமும் பெறலாயிற்று.

பாட்டுக்களை நான் பாடினாலும், கதையின் சுவைகுன்றுமல் கலாநிதி அவர்களே அதற்கேற்ற வசனங்களை தமது பழைய அனுபவங்களைக் கொண்டு சிறப்புற எழுதி உதவினார் என்பதை என்டு நான் கூறுவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கண்ணிப் படைப்பு என்பதினால் பல குறைகள் இருக்கலாம் எனினும். ஒரு நாட்டுக் கூத்தைப் பாடுவது, பாடிய பின் அதனை அரங்கேற்றுவது, அதன்பின் அதனை நூல் வடிவாக அச் சேற்றுவது என்னும் மூன்று கருமங்கள் நடைபெறுவதில் அது பூர்த்தியடைய வேண்டும்.

சாதாரணமாக நாட்டுக் கூத்தைப் பாடிய புலவர்கள் அது மேடை யேறுவதைக் காணுது பரகதியடைந்து விடுவர். சிலர் மேடை யேறுவதைக் கண்டாலும் நூல் உருவில் அந் நாட்டுக் கூத்து வருவதைக் காண இவ்வுலகில் இருப்பதில்லை.

மனம்போல் மாங்கல்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாட்டுக் கூத்தாகப் பாடப் பெற்று, மேடை யேற்றப்பட்டு, நூல் வடிவில் வெளியிடப்பட்டு நான் யாவற்றையும் கண்டு களிக்க எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் செய்தமைக்கு எனது நெஞ்சார அப் பரஞ்சோதியை வாழ்த்தி வணங்கி நன்றி கூறுகின்றேன்.

இந்நாட்டுக் கூத்து, நூல் வடிவில் வெளிவருவதற்கு அணிந் துரை, மதிப்பறை என்பன நல்கிய பெரியோர்களுக்கு எனது உளங்களிந்த நன்றி உரியதாகும்.

பாட்டுக்களைப் பாடவும், மேடையேற்றவும், நூல் வடிவில் வெளிவரவும் உதவிய யாவருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரி வித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

வணக்கம்

மு. வி. ஆசீர்வாதம் J. P.

‘ஆசீர் அகம்’
49, கண்டி வீதி
யாழ்ப்பாணம்
7 - 7 - 76

யாழ். மறைமாவட்ட ஆயர்
 அதி வந். வ. தியோகுப்பிள்ளை ஆண்டகை
 அவர்கள் உதவிய
அனிந்துரை

ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியரும், சமாதான நீதவானும், “ஆசீர் வாத அச்சக உரிமையாளருமான” திரு. மு. வி. ஆசீர்வாதம் அவர்களை அறியாத தமிழ் மக்கள் எமது மறை மாவட்டத் திலே இல்லை யென்று கூறின் அது மிகையாகாது. இவர் ஒரு சிறந்த கத்தோலிக்கர். நம் ஈழவள நாட்டின் பாரம்பரியச் சொத்துக்களில் ஒன்றுகிய நாட்டுக் கூத்துக் கலையின்மேல் இவருக்கு அமோக பற்றுண்டு. இப்பற்றை அவர் தமது சிறந்த சேவையினால் காட்டியுள்ளார். பழையனவும் புதியனவுமான நாலு நாட்டுக் கூத்துக்களை, அதாவது எஸ்தாக்கியார், தேவ சகாயம்பிள்ளை, விசயமஞாகரன், மரியதாசன் ஆகிய நாட்டுக் கூத்துக்களைத் தமது சொந்தச் செலவிலேயே அச்சேற்றித் தமிழ் மக்களுக்குப் புத்தக வடிவில் அவற்றைக் கொடுத்துள்ளார்.

இப்போது அதே சேவையில் ஒரு புதுச் சாதனையும் ஈட்டியுள்ளார். உலகப் பிரசித்தி பெற்ற ஆங்கில நாடகக் கலைஞருகிய வீல்வியம் சேக்ஸ்பியர் என்பவருடைய சிறந்த இன்பியல் நாடகங்களில் ஒன்றுகிய “As You Like it”. என்ற நாடகத்தை “மனம் போல் மாங்கல்யம்” என்ற பெயருடன் நாட்டுக் கூத்து வடிவில், இனிய தமிழில் இயற்றித் தந்துள்ளார். நாம் அறிந்த அளவில் சேக்ஸ்பியருடைய நாடகங்களில் ஒன்று நாட்டுக்கூத்து வடிவில் வெளிவருவது இதுவே முதல் தடவையாகும். ஆகவே, ஆசிரியர் அவர்களின் இப் புதுச் சாதனையை நாம் பாராட்டுகின்றோம்.

ஈற்றில், திரு. மு. வி. ஆசீர்வாதம், J. P. அவர்கள் நீண்ட காலம் வாழ்ந்து நாட்டுக் கூத்துக் கலைக்கு இன்னும் பல மகத்தான சேவைகள் செய்ய வேண்டுமென்று இறைவனை வேண்டி, நல்லாசி கூறுகின்றேன்.

† வ. தியோகுப்பிள்ளை

ஷீயர் இல்லம்,
 யாழ்ப்பாணம்.
 15-6-76.

திருமறைக் கலாமன்றம்
 238. பிரதான விதி, யாழ்ப்பாணம்.

கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக்
கலாசாலை விரிவுரையாளர்

திரு. க. சொக்கவிங்கம் (சொக்கன்)
அவர்கள் உதவிய

அணிந்துரை

ஸழத்துத் தயிழ் மக்களின் கலாசாரக் கூறுகளுள் ஒன்றும் நெடுங்காலமாக நிலவிவருவது நாட்டுக்கூத்தாகும். உணர்ச்சி யைக் கிளர்விக்கும் பலவகைப் பாட்டுக்களையும், அப்பாட்டுக் களுக்கேற்ற அசைவாட்டங்களையும், ஆட்டத்திற்குப் பொருத்த மான தாளலயத்தையும், முகபாவங்களையும் கொண்டு ஸழத்தின் தமிழ்க் கிராமங்களின் கலையூற்றும் இந்நாட்டுக்கூத்துக்களை வளர்ந்து வந்துள்ளது. நாட்டுக்கூத்துக்கள் பெரும்பாலும் சமயச்சார்பானவை. எனினும் நொண்டி நாடகம், கருங்குயில் குன்றக்குத் தெய்க் கொலை, கண்டியரசன், கட்டபொம்மன் போல்வன சமயச்சார்பற்றவையாயும், நடைக் க்கூத்துக்களை, வரலாற்றுணர்வு, தேசீய உணர்வு ஆகியன அமைந்தனவாயும் எழுதப்பட்டு அரங்கேறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த வரிசையிலே இப்பொழுது திரு. மு. வி. ஆசீர்வாதம் J. P. அவர்களின் ‘மனம் போல் மாங்கல்யம்’ வெளியாவது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

நாடக மகாகவி சேக்ஸ்பியர் எழுதிய As you like it என்னும் நாடகக்கதையினைக் கருவாகக்கொண்டு இந்நாட்டுக் கூத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. கதாபாத்திரங்களின் பெயர்களும் சேக்ஸ்பியர் கையாண்டபடியே எவ்வித மாற்றமும் இன்றிக் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. பேடினன், பிரடெறிக், ஓவிவர், ஓலான்டோ முதலான பாத்திரப் பெயர்கள் எவ்வித சிரமமுமின்றிப் பாட்டுக்களிலே ஆற்றெழுமூக்காய்க் கையாண்டிருக்குந் திறன் வியத்தற்குரியது. ஆசிரியரின் கவித்துவ ஆற்றலும் இதனால் நன்கு புலனுகின்றது.

நாட்டுக் கூத்தாய் அமைப்பதற்கேற்ற சிறப்பம் சங்கள் யாவும் இக்கதையிலே அமைந்திருப்பதை மு. வி. ஆசீர்வாதம் அவர்கள் தமது அனுபவக்கண் கொண்டு கண்டு. இருபது காட்சிகளில், மனம்போல் மாங்கல்யம் நாட்டுக் கூத்தையாத்துற்றார். விருத்தம், தரு, பரணி, இன்னிசை, கவி, சிந்து, கவித்துறை முதலாம் யாப்புக்கள் ஆசிரியரால் மிகவும் லாவகமாகக் கையாளப் பட்டிருக்கின்றன.

சாதாரணமான பாட்டுக்களுக்கும் நாட்டுக் கூத்துப் பாட்டுக்களுக்கும் அமைப்பு முறையிலே பெரும் வேறுபாடு உண்டு. நாட்டுக் கூத்துப் பாடல்களுக்கு உணர்ச்சியே உயிர் நாடியாகும்: உணர்ச்சியைக் கிளரவைக்கச் சொல்லாட்சி மட்டு மன்றிச் சந்தமும் இன்றியமையாதது. எதுகைகள் அடிகள் தோறும் மட்டுமன்றி, ஓர் அடியின் பல சீர்களிலும் அமையும் வண்ணம் பாட்டுக் கட்டுவது எளிதானசெயல் அன்று, பொருட் பேறு பாதிக்கப் படாமலும் இருத்தல் வேண்டும். எதுகை அமைதலும் அவசியம். பொறுமை, திறமை, மொழியறிவு, கவித் துவம் யாவும் ஒருசேர அமைந்தவரே நாட்டுக்கூத்துப் பாடல் களை இயற்ற வல்லவராவர்.

கண்ட மெங்கிலும் மன்றிடும் புகழ்

கொண்டதும் நடிப்போ — இங்கு

விண்டதும் நொடிப்போ — உடல்

கொண்டிடும் தடிப்போ — நாளை

அரங்கு தனிலிதை இருந்து பார்த்திட

ஒப்பினேன் விருப்பாய் — இப்போ

செப்பினேன் கருத்தாய்

என்பது போன்ற பாடல்களைப்படிக்கும்போது ஆசீர்வாதம் அவர்களுக்கு இவை யாவும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு அமைந்துள்ளன என்ற எண்ணமே உண்டாகின்றது. அன்றியும் இவரின் பழையமை போற்றும் பண்பும், அதனைப் பேணுவதிலே காட்டும் அவாவும் ‘மனம்போல் மாங்கல்யம்’ நாட்டுக்கூத்துதைப் படிக்கும்போது நன்கு புலனுகின்றன.

அரிதான காதை சொல்வேன் — நீரும்

அறிந்திடுவீர் — மனம் — தெரிந்திடுவீர்

பெரிதாம் தவத்துயர்ந்தோன் — அரும்

பண்பதுள்ளோன் — மிகு — நண்பதுள்ளோன் என்ற

பாடற் பகுதிகளைப் படிக்கும்பொழுது மகாகவி பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதத்தில் வரும் சிந்துகள் நினைவில் ஓடிவருகின்றன (இமென்ப் பெரியோர்கள் — என்றும் ஓதுவதாய் வினை மோதுவதாய், தீமைகள் மாய்ப்பதுவாய் துயர், தேய்ப்பதுவாய் நலம் வாய்ப்பதுவாய் ...)

ஆசிரியர் பெருமளவு பாட்டுக்களினுலேயே நாடகத்தை நடாத்திச் சென்றபோதிலும், விளக்கமும், கதைத் தொடர்பும் சிதையாமலும், மயக்கமின்றியும் விளங்குவது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றேயாகும். நாட்டுக்கூத்திற்கு எளிமை இன்றியமை

யாத்து என்ற உள்ளுணர்வாலே தூண்டப்பெற்று ஆசிரியர் இயங்கியிருக்கின்றார் என்பதற்குச் சிறிதும் ஜயம் இல்லை. எனிமேயோடு தாளகதி அமைந்த சந்தமும் பின்னிப்பினைந்து பாடற் காட்சியை அப்படியே எழுங்கு கொண்டுவருகின்றன.

இட்டமாய்க் காட்டுமரம் வெட்டுமே - அவை
ஓன்றுறத் தீயதனை மூட்டுமே
மட்டமாய்த் தரையதாகு மட்டுமே — அங்கு
முற்றதாய் வேர்பிடுங்கிப் போட்டுமே.

கொத்தியே மேடழியும் நத்தியே — பின்பு
கோடுற மலேகட்டும் பாத்தியே
புத்தியாய் வரம்பிடுவோம் நேர்த்தியே — அது
பரவலாய்த் தெரியவைக்கும் உத்தியே.

நாட்டுக்கூத்துக்களின் இடையிடையே வரும் வசன உரையாடல்கள் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. நவீனமுறையில் வசனங்கள் கையாளப்படுமாயின் பாடல்களுக்கும், வசனத்திற்கும் இணைவின்றிப் போய்விடும். ‘நாஷனஸ்’ சட்டையோடு நீட்டுக் கார்ச்சட்டை அணிந்ததுபோல ஒரு வகைப் பொருத்தமற்ற வினாக்களை நாட்டுக் கூத்துக்களின் இடையிடையேவரும் உரையாடல்களை நாட்டுக் கூத்துக் கலாநிதி திரு. ம. யோசேப்பு அவர்களைக் கொண்டு எழுதிவித்துள்ளார் என்று அறிகின்றேன். இது வரவேற்கத்தக்கதே. பழுத்த அனுபவசாலியாகிய அவரின் கைவண்ணம், நாட்டுக்கூத்து நாலுக்கு ஒர் எதார்த்தத் தன்மையினை அளித்துள்ளது என்பது உண்மையே.

மு. வி. ஆசீர்வாதம் அவர்கள் நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞர் அல்லர். ஆனால் நாட்டுக்கூத்துக் கலையிலே அவருக்கு மிகுந்த கடுபொடும், நேசமும் உண்டு. மரியதாசன், விசயமனேகரன் நாட்டுக்கூத்துக்களையாத்த புலவர் வெ. மரியாம்பிள்ளை அவர்களின் மருகராதலால், இவரின் இரத்தத்திலேயே நாட்டுக் கூத்துணர்வு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது எனலாம். 1962ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இவர் நான்கு நாட்டுக்கூத்து நால்களைத் தமது சொந்தப் பிரசுரங்களாய் அச்சிற் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளனமை காலத்தாற் செய்த நன்றியாகும். அது ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. (முதலிற் கூறிய இருநாட்டுக் கூத்துக்களோடு எஸ் தாக்கியர் நடக்கமும், தேவசகாயம்பிள்ளை நாடகமும் இவரால் வெளியிடப்பட்டனவே)

“ விவேகி ” மாசிக்கயைப் பத்தாண்டுகளுக்கு மேற் பலத்த நட்டங்களிக்கிடையே நடத்தியவர், எழுத்தாளர்களை இன்முகத் தோடுவரவேற்று அவர்களின் நூல்களை வெளியிட்டு அதனாலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு இழப்பினை அடைந்தவர் என்பதோடு, பணவருவாய் கிடைக்க இடமில்லை என்று நன்கு அறிந்திருந்தும் கலைப்பணியிலே கொண்ட பித்துக் காரணமாக நாட்டுக் கூத்து நூல்களை வெளியிட்டுத் தாம் ஒர் இலட்சியவாதி எனவும் நிருபித்ததுள்ள மு. வி. ஆசீர்வாதம் இன்று தாம் ஒரு நாட்டுக் கூத்தாசிரியர் என்பதையும் தக்கசான்றேடு எமக்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். எழுத்துக் கலை உலகம் இன்றும் தன் உயிரைப் பிடித்துக் கொண்டு வாழ்கின்றதென்றால் அதற்கு இவர் போன்ற “ கலைப்பித்தர்கள்தாம் ” காரணர் என்பதற்கும் ஐயம் உண்டோ?

திரு. மு. வி. ஆசீர்தாதம் அவர்களின் தொண்டினை விதந்து அவரின் கலைத்திறத்தைப் போற்றி, அன்னாருக்கு வணக்கமும், வாழ்த்தும் உரைப்பது எம்மனேர் கடனாகும்.

க. சொக்கலிங்கம்

நாயன்மார் கட்டு,
யாழிப்பாணம்.

1 - 7 - 76

இலங்கைப் பஸ்கலீக் கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவரும்
பேராசிரியருமான

கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் M. A. Ph. D.
அவர்கள் உதவிய

அணிந்துரை

நாட்டுக்கூத்து, எமது நாட்டுப்புறமக்கள் தங்கள் பொழுது
போக்குக்காக மட்டுமன்றி, மானிட சமூக மெல்லுணர்வுகளை
வளர்த்துக்கொள்ளவும் கருத்துக்களைப் பசிர்ந்து கொள்ளவும்
வளர்த்துக் கொண்டதொன்றுகும். எமது பாரம்பரியப் பண்
பாட்டுச் சிறப்புக்கொரு சான்றூக விளங்கும் நாட்டுக்கூத்துச்
சாதாரண மக்களின் உள்ளங்களைப் பிணிக்கவல்ல ஆற்றல்
படைத்ததாகும்; மட்டக்களப்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் பிர
சித்தி பெற்றதாகும்.

சேக்ஸ்பியர், ஆங்கில நாடக உலகின் முடிகுடா மன்னன். அவரது பிரசித்திபெற்ற இன்பியல் நாடகமான As you like it கடந்த சுமார் நான்கு நூற்றுண்டுகளாக உலகின் பல பகுதி களில் நடிக்கப்பட்டு வருகிறது. தமிழ் நாடகத் தந்தையாகிய ப. சம்பந்தமுதலியார், ‘விரும்பிய விதமே’ என்ற பெயரில் அதனைத் தமிழாக்கி மேடையேற்றியுள்ளார்.

சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் பல தமிழிற் பெயர்க்கப்பட்டும் நடிக்கப்பட்டும் உள்ளனவாயினும், அவை தமிழ் நாடகத்துறையிற் கணிசமான பாதிப்பினை ஏற்படுத்தினவென்றே தமிழிப் பொது மக்களின் உள்ளங்களைப் பிணித்தனவென்றே கூறத் தோன்றவில்லை.

இந்நிலையில் எமது மக்களின் உள்ளங்களைப் பிணிக்கவல்ல நாட்டுக்கூத்தாக இதனைத் திரு. எம். வி. ஆசீர்வாதம் ஜே. பி. அவர்கள் ஆக்கியுள்ளமை பாராட்டி மகிழ்தற்குரியதொரு பணி யாகும். சேக்ஸ்பியரிடத்துத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் ஈடுபடவும், தமிழ் நாடகத்துறை வளரவும் இது உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை.

திரு. ஆசீர்வாதம் அவர்களுக்குத் தமிழ் நாட்டுக்கூத்துக் கலையின்பாலுள்ள பரிச்சயத்தையும் பற்றையும் மட்டுமன்றி, மகா கவி சேக்ஸ்பியரிடத்து அவர் கொண்ட ஈடுபாட்டையும் அவரது கவியாற்றலையும் இது காட்டுவதாகும்.

ஈழத்தமிழ் நாடகத்துறை வளர்ச்சிக்குத் திரு. ஆசீர்வாதம் மென்மேலும் பல பணிகளைப் புரிய இறையருள் கிடைப்பதாக.

சு. வித்தியானந்தன்

மாஸ. பிரதிப்பின் தொகை முகமூலத்திலே கூடும்

238, புதுதாமாலை, நன்யபுரப்பா ஜி

திரு. செ. செல்வரத்தினம் அவர்கள் அளித்த

அணிந்துரை

ஆசிரியப்பா

பூமல ரீழம் புகழூறு மரிவைதன்
தேமலர் வதனந் திலங்கிடு திலதமாம்
யாழ்ந்தகர்ப் பதிக்கண் நற்சிறப் பழைய
வாழ்ந்தநற் றலைவன் விண்சென்ற் வலிமையின்
ஆற்றிடு தவத்தா வவதரித் திட்டோன்
போற்றிடும் பற்பல கலைசேர் புதல்வன்
அருந்தவர்க் கன்பு திருந்திய குருசில்
பெருந்தகை ஆசீர்ப் பெயருடை நம்பி
மாணவர் தமக்கு மாண்புறு கலைகளைப்
பேணியே ஷ்ட்டும் பெரும்பே றடைந்து
அச்சகம் நிறுவி அரும்பணி உஞ்ற்றி
இச்சகம் ஏத்த இரும்புகழ் சேர்த்தோன்
பொற்புறு பண்புகள் பற்பல பூண்ட
நற்சமா தான நீதி பதியவன்
முத்தமிழ் நாடக முயல்வோன் மேதை
வித்தகன் யோசேப் விழைந்த ஞான்று
வானுர் பொதிகை வளர்மதிச் செல்வம்
தேனுர் அமுதத் தமிழின் தேட்டம்
தேடிப் புரந்து திரட்டிய புலமையைப்
பாடிச் சுவைத்துப் பண்முறை பயின்று
கண்டனன் ஆதவின் களிமகிழ் சிறக்கக்
கண்டென இனிக்குங் கவிதையின் மலர்த்தேன்
வண்டெனச் சுழன்று வலம்வந் தேநாம்
உண்டு களிக்க ஒருநா டகந்தனை

எழுத்தில் வடிக்க இதயம் இசைந்தனன்
பழுத்த அநுபவப் பண்புசேர் புலவன்
ஆங்கில மொழிக்கண் அமைத்தநற் சரிதம்
பாங்குறப் பெயர்த்துப் படைத்துக் கொடுத்தனன்
மனம்போல் வாழ்வு மகிழ்வுறக் கண்டோன்
மனம்போல் மாங்கல்ய மாபெரும் நாடகம்
தந்த சிறப்பைத் தாரணி போற்றும்
வந்தனை செய்வார் வாழ்த்துவர் கலைஞர்
பெரியோய்,

மங்கா வாயுஞும் மாண்புறு செல்வமும்
மங்கல மனையும் மக்களு மொக்கலும்
மிக்கநற் கல்வியும் மேன்மைகள் பலவும்
இக்கலை யுலகின் எழில்வள மனைத்தும்
இன்பிலும் துன்பிலும் இரவினும் பகலினும்
அன்பெனுந் தெய்வத் தருள்பெறு முறுதியும்
ஊக்காமும் உழைப்பும் உடற்சக பலமும்
ஆக்கமுந் தேவ ஆசியுங் கனிந்திட
ஈடருங் கலைவாழ் மக்களிடை
நீடு வா மியரோ நிலமிசை தனிலே

பண்டிதர் செ. கெல்வரத்தினம்

புனிதர் சாள்ஸ் மகா வித்தியாலயம்,
யாழ்ப்பாணம்.

இலங்கைப் பஸ்கலீக்கமுக
வித்தியோதய வளாகப் பேராசிரியர்
திரு. கா. சிவத்தம்பி
அவர்கள் உதவிய

ஆய்வுரை

திரு. ஆசீர்வாதம் அவர்களது கடிதம் எனது “அபிப்பிரா யத்தை—ஒரு சிறு ஆய்வுரையை”யே வேண்டியுள்ளது. உண்மை தான். இந் நூல் பற்றிய அபிப்பிராயம் சிறு ஆய்வுரையாக அமைவது தவிர்க்கமுடியாதவொன்றுகும்.

“மனம் போல மாங்கல்யம்” என்னும் இந் நாடகம், ஆங்கில நாடகாசிரியன் ஷேக்ஸ்பியரின் As you like it என்பதன் தமிழ் நாட்டுக் கூத்துப் படிவமாகும்.

கம்பஜைப் பிறமொழிலிலே, தமிழிலே அவனுக்குள்ள அதே காம்பீர்யத்துடன்காண்பது எத்துணை அசாத்தியமானதோ அத்துணை அசாத்தியமானது ஷேக்ஸ்பியரை, (சிறப்பாகத்) தமிழிற் பெயர்த்தெடுப்பது, ஷேக்ஸ்பியரின் சிறப்புக்கள் இரண்டுள்ளன.

(அ) சிறந்த நாடகாசிரியர்

(ஆ) சிறந்த கவிஞர்

தலை சிறந்த நாடகாசிரியன்,

அதுவும், Tragedy (ரஜெடி) எனப்படும் உணர்வான நாடகங்களை எழுதும் ஒருவன், மனித மனப்போராட்டங்களைச் சித்திரிக்கவேண்டியவனுண்மையால், கவிதையை மிகச் சிறந்த முறையிற் கையாள்பவனுக அமைந்துவிடுகின்றன. சிறந்த கவிஞரும் தவிர்க்கமுடியாதபடி நாடகாசிரியனுக அமைந்து விடுகிறன். கம்பன் நல்ல உதாரணம். ஷேக்ஸ்பியர் காட்டும் “பண்பாட்டுக்” கும் எமது பண்பாட்டுக்குமுள்ள வேறுபாடு காரணமாகவும், எமது நாடக மரபும் அரங்கமரபும் இங்கிலாந்தின் மரபுகளிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டவையாகவிருக்கும் காரணமாகவும் ஷேக்ஸ்பியரை ஏதோ ஒரு வகையிலாவது பூரணமாக ரசிக்கும் வாய்ப்பைத் தமிழ் மாத்திரமே தெரிந்தவர்கள் இழந்து விடுகிறார்கள் என்றே கூறல் வேண்டும். ஒரு மகாகவியை மொழிபெயர்க்க இன்னெந்த மகாகவியே வேண்டும்.

இருப்பினும் ஷேக்ஸ்பியர் தமிழ் இலக்கியத்துள்ளும், நாடகத்துள்ளும் நுழையாமலிருந்துவிடவில்லை. ஷேக்ஸ்பியரின் பெயரமைப்புத் தமிழ் இலக்கணத்துக்குச் “சவாலா” கும் அமைந்தது போன்று (செகப்பிரியர், சேக்குவியர், செகசிற்பியார், சேக்ஸ்பிரியர் எனப் பல உருவங்கள்) அவரது ஆக்கங்களும் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பாளருக்குச் சவாலாக அமைந்தது. இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையிற் பெரும்பாலான மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகள் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களில்வரும் நீண்ட பாத்திரக்கூற்றுக்களின் மொழிபெயர்ப்புக்களாகவே அமைந்துள்ளன. ஷேக்ஸ்பியர் நாடகத்தைத் தமிழின்பாற்படுத்த முயன்றவர்கள் அவ்வந் நாடகத்தின் கதைப் பின்னலை மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு தமிழ் மரபுக்கியைந்த பெயர்களைப் பாத்திரங்களுக்குச் சூட்டினர். இலக்கியத் தேவைகட்காக ஷேக்ஸ்பியரை மொழிபெயர்த்த சுவாமி விபுலானந்தர் முதல், நடைமுறை அரங்கின் தேவைகட்காக ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களைத் தமிழ்ப் படுத்திய சம்பந்த முதலியார் வரை பெரும்பாலும் யாவரும் இவ்வாறே செய்துள்ளனர்.

ஷேக்ஸ்பியர் உண்மையிலேயே தலைசிறந்த நாடகாசிரியன் என்பது ஒருபுறமிருக்க, அவனது புகழ், திறன் பற்றி ஆங்கில சாம்ராட்சியம் கட்டியெழுப்பிய ஜதீகங்களும் ஷேக்ஸ்பியரை தயக்கத்துடன் அனுகவேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்தின.

எவ்வாறுயினும், ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் தமிழுக்கு வந்தன. வெனிஸ்நகர வணிகன், அமலாதித்தன் மகபதி என அவ்வந்நாடகங்களுக்குரிய “கதைகள்” தமிழ் நாடக மரபுக்கேற்பநாடகமாக்கப்பட்டன. சம்பந்தமுதலியார் தனக்குப் பரிச்சயமான நாடக மரபுக்கியையத் தமிழ்ப்படுத்தினர்.

ஷேக்ஸ்பியர் பற்றிய ஏகாதிபத்திய ஜதீகங்களுக்குப் பணித்தும் இவனது கவிதா மேதாவிலாசத்துக்குப் பயந்தும் ஆங்கில வழிவந்த தமிழ் இலக்கியப் புலவோர் ஊடி நிற்க, தமது பாரம் பரியங்களின் பலத்திலுள்ளோர் அவனை அனுகியுள்ளனர். திரு. மு. வி. ஆசீர்வாதத்தின் இம்முயற்சி இம்முறையிலேயே முகிழ்த்துள்ளது எனக் கருதுவது தவறுகாது.

கலையரசு சொர்ணாவிங்கத்தின் ஷேலக் பாத்திரச் சித்திரிப்பு மூலம் மாத்திரமே ஈழத்தின் சராசரித் தாழ் நாடகரசிகர் ஷேக்ஸ்பியரின் பாத்திரச் சித்தரிப்பினை அறிந்திருந்தனர்.

ஆசீர்வாதம் அவர்களது இம் முயற்சி வழியாக ஷேக்ஸ்பியர் பெயர் மேலும் பரவுகிறது. நாட்டுக் கூத்துப் பயிலப்படும்

சம்பவ நிகழ்வின் இறுதியிலும் வசனப் பகுதிகளையும் சேர்த் துள்ளனர். இந்த மரபு பாடிக்கொண்டே ஆடிவந்ததால், பாடும் பொழுது கருத்தையுணர்ந்து பாடாததால் பாட்டு இலகுவில் விளங்கப்படாதிருந்ததால் ஏற்பட்டதாகவிருத்தல் வேண்டும் பாட்டுக்கிடையே வரும் உரையும் சந்தநயமுடையதாகவே இருக்கும். நாட்டுக்கூத்தில் இலக்கியப் புதுமைகள் செய்யும் ஆசீர்வாதம் அவர்கள் வசனப் பகுதிகளின் பயன்பாடுபற்றி மீள ஆய்வது நல்லது.

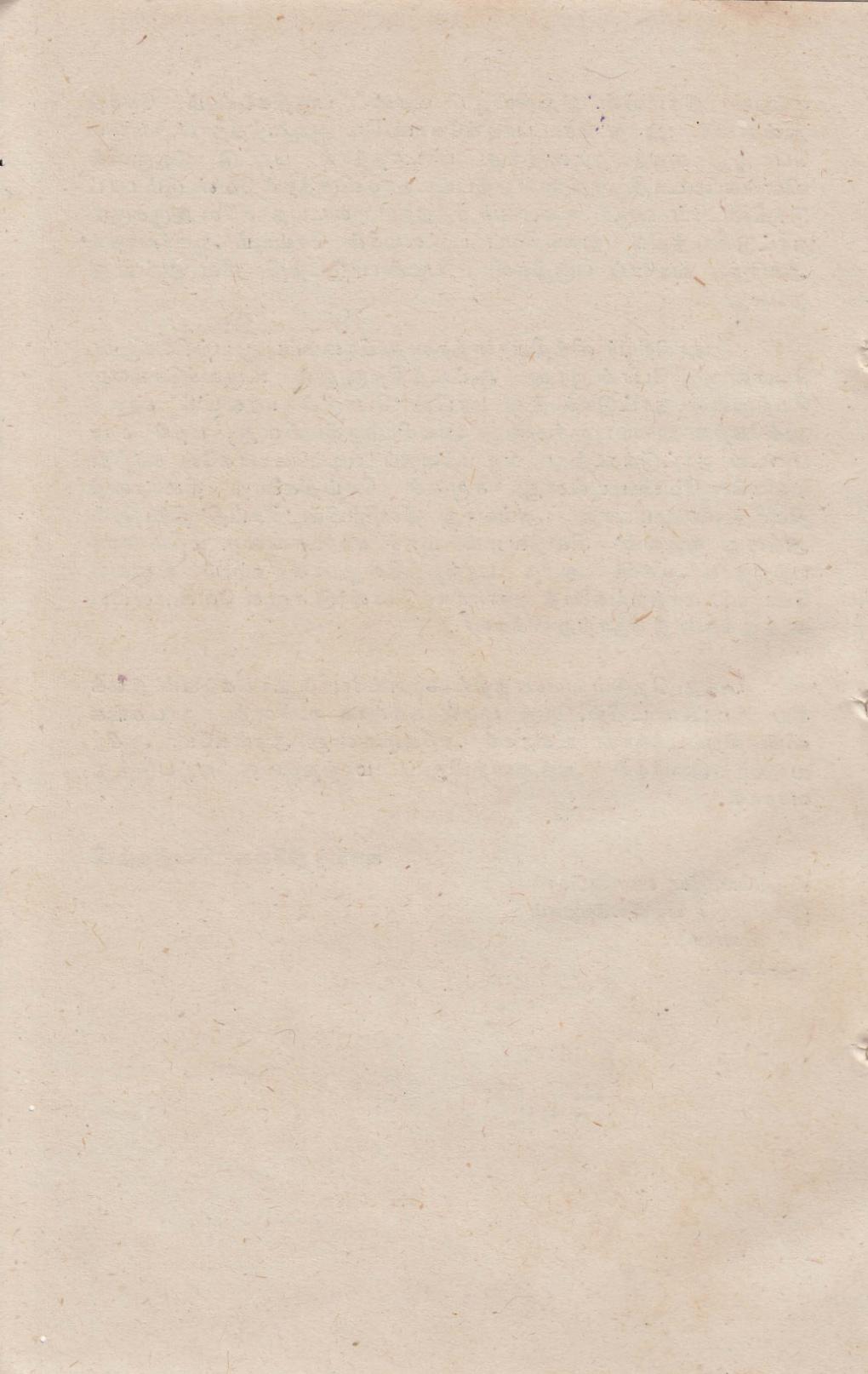
பேராசிரியர் வித்தியானந்தனது சீரமைப்பு முயற்சியாலும், மெளனாகுரு போன்றாரது ஆட்டத்திற்னலும் உருவச்செம்மை பெற்றுள்ள நாட்டுக்கூத்து மரபின் ‘பொருள் மரபை’க் காலத் துக்கேற்ற இயைபுறுத்துவது அவசியமாகியுள்ளது. மதச் சார்புடைய நாட்டுக்கூத்து வடிவத்தைப் படிப்படியாகவே மாற்றி யமைக்க வேண்டியுள்ளது. சமூகச் செய்திகளைத் திடீரெனத் திணித்தல் முடியாது. அவ்வாறு திணிப்பின் ‘செய்தி’ திரிபுறும் அல்லது வடிவம்’ சிதைவுறும், மதச் சார்பானதை மதச் சார்பற்றதாக ஆக்கி, அந்த மாற்றத்திலையாக வரும் உருவப் பொருள் மாற்றங்களைத் தளமாகக்கொண்டு சமூக வேகமுடைய கூத்துக்களைத் தோற்றுவிக்கலாம்.

அந்த நெடும் பயணத்தில் ‘மனம்போல் மாங்கல்யம்’ இலக்கிய அடிப்படையில், ஒரு மைல் கல்லாக உள்ளது. நாடகங்களின் சிறப்புக்கான உரைகள் அச்சுருவன்று, அரங்கமே. ஆசீர்வாதம் அவர்கள் அத்துறையிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவாராக.

கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

வித்தியோதய வளாகம்,
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்
நுகேகோடை—
3-7-1976

திருமறைக் கலாமன்றம்
238, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

அடி நிலைச் சமுதாயத்துக்கு இப்பொழுது கொண்டு செல்லப்படு கின்றது.

இது வரவேற்கப்படவேண்டிய ஒரு பயணமே. ஆனால் பயணத்தின் பொழுது பயணிகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களைச் சுட்டிக்காட்டுவது அவசியமாகின்றது.

As you Like it என்னும் இந் நாடகம் ஷேக்ஸ்பியரின் மகிழ் நெறி நாடகத்தினுள் ஒன்று. நாடகத்தின் தலைப்பு, பாத் திரங்களைச் சுட்டி வைக்கப்பட்டதா, பார்வையாளரைச் சுட்டி வைக்கப்பட்டதா என்ற “ஷேக்ஸ்பீரிய சந்தேகம் ஒன்றுண்டு. மூல நாடகத்தின் இறுதி வாசகத்தில் வரும் கூற்று இதனைப் புலப்படுத்தும். எனவே இதன் மொழிபெயர்ப்பு “நீ விரும்பிய படியே! என்பதா அல்லது “நீங்கள் விரும்பியபடியே” என்பதா தீர்மானிக்கப்படவேண்டியது.

மூல நாடகத்தின் கதையமைப்பு நாடக அமைப்புப்பற்றிப் பெரிதும் விதந்தோதுவோர் குறைவே. ஆயினும் ரெஞ்சலின்ட், சீலியா என்னும் பாத்திரங்களின் கவர்ச்சி ஆசிரியரின் திறமையைப் பளிச்சிட வைக்கின்றன.

ஷேக்ஸ்பியரின் திறனால் ஆடன் காடு அழகு வனமாக மினிர்கின்றது. கதையோட்டமும் வேகமாகவேயுள்ளது.

தமிழ் நாட்டுக்கூத்துக்கென ஒரு கட்டமைப்புண்டு. நாட்டுக்கூத்தமைப்புக்கேற்ப As you like it ஐப் பெயர்க்கின்ற பொழுது, தமிழாக்கத்தில் நாடக அமைப்பு முற்றிலும் மாறி யுள்ளது. தோற்றம், வருகை என்னும் முறைகள் விறுவிறுப் பான தொடக்கம், கதை வளர்ச்சி ஆதியனவற்றைத் தடை செய்யக் கூடியனவாகவுள்ளன. ஆனால் ஷேக்ஸ்பியர் என்றால் என்ன, எமது வீட்டுக்குள் வரும் பொழுது எமது கதவு நிலைக் குத் தலை பணிந்து தான் உட்புக வேண்டும். ஆனால் ஒன்று வாராதவிருந்தினன் வரும்பொழுது நாழும் எமது கதவு நிலைகளைச்சிறிது நீட்டி அகட்டிக்கொள்ளலாம்.

நாடகம் கூத்தாக மாறுகின்ற பொழுது கதையமைப்பி லும் பாத்திரங்களிலும் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. ஆசீர்வாதம் அவர்கள் மூலக் கதையையேநாடகமாக்குகின்றார், மொழிபெயர்ப்பு செய்யவில்லை! எனவே மாற்றுவதற்கான அதிகாரமுண்டு. ஷேக்ஸ்பியர்கூட இந் நாடகத்துக் கதையை “ரெஞ்சலின்ட்” என்றவசன காவியத்திலிருந்தே பெற்றுக்கொண்டார் என்பர். ஆயினும் இம்மாற்றங்களால் ஆங்கிலத்தில் மகிழ்நெறி (Comedy) நாடகமாகவிருந்தது தமிழில் இராசா இராணிகள் பற்றிய காத்

திர ஆழமுள்ள நாடகமாகவிடுகின்றது. ஆசீர்வாதம் அவர்கள் தமிழ்ப்படுத்தும்பொழுது ரச்ஸிரோன், ஃபீபி, ஜாக்ஸ் போன்ற பாத்திரங்களைக் கொண்டுவராது போன்மையே இதற்குக் காரணமாகும். இதற்கும் நாட்டுக்கூத்தின் பாரம்பரிய அமைப்பே காரணமாகும். பிரதான பாத்திரங்கள் தவிரந்த மற்றையோரை மந்திரிகள், பிரபுக்கள், இடையர், வேடன் கமக்காரர் என அநாமதே யுங்களாகவே அமைப்பர். தமக்கெண உணர்ச்சிப்போராட்டங்களுள்ள தனித்துவப் பண்புள்ள பாத்திரங்களாக அமைக்கும் பண்பு இந்திய பெருநாடக மரபிலும் சிறுநாடகமரபிலும் இல்லை. இவ்விதிக்குப் புற நடையுண்டு என்பது உண்மையெனினும் இது பொதுப் படையான உண்மையாகும். இது எமது சமுதாய அமைப்பையும் பிரதிபலிப்பதாகும். கூத்துப் பாரம்பரியத்தின் தேவை கருதி இவர் டெய்சி எனும் புதிய பாத்திரத்தை உருவாக்கி யுள்ளார்.

ஷேக்ஸ்பியரின் மூலநாடகத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களைப் பற்றிய பரிச்சய அறிவே போதுமானது. ஆனால் நாட்டுக் கூத்து என்றவகையில் இதன் “தரம்” யாது என்பதே எம்மை ஈரக்கவேண்டிய வினாவாகும்

எமது கூத்துப் பாரம்பரியத்தின் நோக்குநிலைப்பட்டு நின்று பார்க்கும்பொழுது இந்நாடக இலக்கியம் மெச்சப்பட வேண்டியது என்பதிற் கருத்துவேறுபாடு இருத்தல் முடியாது,

கிறித்தவமரபு நாடகங்களிற் சிறப்பறிவு கொண்ட ஆசீர்வாதம் அவர்கள் இந்நாடகத்தை அப்பாரம்பரியத்துக்குரிய “பாணி”, “நடை”யிலேயே அமைத்துள்ளார். அப்பாரம்பரியத்துக்குப் பரிச்சயமானவர்களுக்கு இந்நாடகம் ரசனைப் பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்தாது.

இந்நாடகத்தின் இலக்கிய அமைப்பு சுவாரசியமானதாகும். நாட்டுக்கூத்துக்குரிய யாப்பமைதிகளிற் பாடல்களை எழுதியுள்ள நாடகாசிரியர், சிந்து, தருக்கள் பலவற்றுக்கு சாஸ்தீரிய சங்கீதத்திலுள்ள இராக, தாள அமைப்பைக் குறித்துள்ளமையும், தருப்பாடல்களுக்கு வழக்கமாகக் கொடுக்கப்படும் தாளத் தட்டினைக் (தானதந்தன...எனவருபவரை) கொடுக்காது விட்டுள்ளமையும் இந்நாடக அமைப்பு மரபில் ஏற்படும் மாற்றங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவதாகும். நாடக இலக்கியம் என்ற வகையில், இந்நால் கூத்துக்கும் விலாசத்துக்குமில்லை தனித்தனிப் பண்புகளை இணைப் பதாகக் காணப்படுகின்றது.

பாடல்களின் இலக்கிய நயமும், சந்த இயைபும் மெச்சத் தகுந்தவை. நாட்டுக்கூத்து மரபுக்கேற்ற முறையில் ஒவ்வொரு

திருமறைக் கலாமன்றம்
 மனம்பேரில் பிரதரன் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
 நாட்டுக் கூத்துப்
 பாடுவித்த

நாட்டுக்கூத்துக் கலாநிதி
 திரு. ம. யோசேப்பு அவர்கள்

திருமறைக் கலாமன்றம்
238 பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம், புதுச்சேரி
சண்டிக்குழியூப் புலவர்

சண்டிக்குழியில் 1918 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 6 ஆந்திகதி பிறந்து,

சண்டிக்குழியிலேயே வளர்ந்து,

சண்டிக்குழி சென். சாள்ஸ் பாடசாலையில் கல்வி கற்று, அதே பாடசாலையில் பத்துவருடங்களுக்கு மேல் ஆசிரியராக விளங்கி,

சண்டிக்குழியிலேயே திருமணம் செய்து,

சண்டிக்குழியிலேயே ஐந்து மக்களுக்குத் தந்தையாகி,

சண்டிக்குழியில் அச்சகம் நிறுவி, விவேகியென் னும் மாதாந்தப் பத்திரிகையை பத்துவருடங்கள் நடாத்தி, பாடசாலைகளுக்கு ரிய படிமுறைக் கணிதம் என்னும் நூல் வரிசையையும் (2 ஆம் வகுப்புத் தொடக்கம் 9 ஆம் வகுப்பு வரை) யேசு வின் திருவாய் மொழி, திருமணப் பரிசு, பயிலுந் தமிழ், முதலிய பல நூல்களை இயற்றி, அச்சேற்றியும்,

சண்டிக்குழி பதினைந்தாம் வட்டாரத்தில் மாநகரசபை அங்கத்துவ வேட்பாளராக போட்டியிட்டும்,

சண்டிக்குழியிலேயே சமாதான நீதவானுக நியமனம் பெற்றும், சண்டிக்குழி யாழ் நவரச நாட்டுக்கூத்துக் கலா மன்றத் தலைவராய், யாழ்ப்பாணத் தமிழாசிரியர் சங்கம் கத்தோலிக்க ஆசிரியர் சங்கம், சென். வின் சென் டி போல் தருமசபை, யாழ் மேற்றிராசன சங்கம், யாழ் சேமலாப சங்கம் அச்சக ஊழியர் சங்கம் முதலிய பொதுநலச் சங்கங்களின் அங்கத் தவராயும் இருந்த திரு. மு. வி. ஆசீர்வாதம் என்பவரை அறியாதார் எவருமில்லை என்றே கூறலாம்.

அவரிடம் உலகப் புகழ் பெற்ற மாமேதை சேக்ஸ்பியரின் நாடகக் கதைகளில் ஒன்றுன “நீ விரும்பிய படி” (As you like it) என்னும் கதையை நாட்டுக்கூத்தாகப் பாடித்தரும்படி கேட்டேன்.

திரு. ஆசீர்வாதம் அவர்கள் தனக்குள் வேலைத் தொல்லை களையும் தனது சுகவீனத்தையும் கூறி வேறு யாரையாவது கேட்டுப் பாடுவிக்கும்படி கூறினார்கள். அது என்னிடம் பலிக்க வில்லை. அவருடன் நெருக்கமாகப் பழகியிருந்ததினால் அவருடைய சுபாவத்தை நன்கு அறிவேன். அவர் முதல் மறுப்பார் பின்பு சாந்தப்படுவார். ஆகவே நான் மீண்டும் மீண்டும் அவரிடம் சென்று, அவரது மாமானார் மரியாம்பிள்ளை புலவரின் பெயரும் புகழும் விளங்க, அவர் நாட்டுக் கூத்துக்கள் பாடிய காலத்து அவர் பாக்களைப் பாடக்கேட்டு எழுதியமையையும் அக் கூத்துக்களை பழகியவர்களுக்குப் பாட்டுக்களைச் சொல்லிக் கொடுத்தையையும் கூத்துக்கள் மேடையேறும் காலங்களில் முன்னின்று

பாட்டுக்கள் வசனங்களைச் சொல்லிக் கொடுத்த வகைகளையும், என்னுடன் சேர்ந்து பல நாட்டுக்கூத்துக்களை சீர் செய்து அச் சேற்றியதையும் பாக்களை ஒழுங்குபண்ணிய முறைகளையும் ஞாபகப்படுத்தி மாமஞுரின் வாரிசாக ஒரு நாட்டுக் கூத்து பாடமுடியும் என்றும் கூறியவைகளை மனதிற் கொண்டு “நீ விரும்பியபடி” என்னும் கதையை நாட்டுக் கூத்தாகப் பாடச் சம்மதம் தெரிவித்தார்.

முதன் முதலாக 1975 ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம் 29ஆம் திகதி கடவுள் வணக்கம் என்னும் காப்பு விருத்தத்தைப் பாடினார். அதனைத் தொடர்ந்து பல தொல்ளைகளுடே பாக்களைப் பாடி, 1976 ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் 25ஆம் திகதி மங்களம் பாடி முடித்தார்.

ஏற்குறைய ஐந்து வருடங்களாக நம் ஈழவளநாட்டின் பல பாகங்களிலுமின்ன இந்துசமயப் புலவர்கள், கத்தோலிக்க சமயப் புலவர்கள், முஸ்லீம்மதப் புலவர்கள் பலர் எத்தனையோ கூத்துக்களைப் பாடி நாட்டுமக்கள் நலம்பெற நல்வழி காட்டி வந்திருக்கிறார்கள். அதேபோல நம் கலை வாழ்ந்து செழித்து ஓங்க நமது புலவர் மு. வி. ஆசீர்வாதம் அவர்கள் நாட்டுக் கூத்து-நாட்டுப் பாடல்களில் பள்ளியிற் பயிலும் மாணவனுயிருந்த காலங்கொட்டே பற்றும், அறிவும், ஆற்றலும் கொண்டு, பல நாட்டுக்கூத்து மேடைகளில் தோன்றி தமது பேச்சின் திறமையால் நாட்டுக்கூத்துக்கு மதிப்பும் உற்சாகமும் கொடுத்து வருகின்றார்.

இவை மாத்திரமன்றி, தமது சொற்தச் செலவிலேயே ஐந்து நாட்டுக்கூத்து நூல்களை அச்சேற்றியுள்ளார். வேண்டியபோது என்னையும் ஒரு கலைஞருக மதித்து பல புத்திமதிகளைக் கேட்டு பாக்களின் சொல்வரிசை, இசையமைப்பு, தாளவரிசை என்ப வற்றை ஒழுங்கு செய்து, படித்தவர்களும் பாமரமக்களும் எளிதில் விளங்கக்கூடியதாக நூல்களைச் செம்மைப்படுத்தியுள்ளார்.

நான் கேட்டபடி “நீ விரும்பியபடி” என்னும் கதையை மனம்போல் மாங்கல்யம் என்னும் பெயரில் நாட்டுக்கூத்தாகப்பாடி உதவியமைக்காக எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு சுண்டிக்குழியூற்பு புலவர் திரு. மு. வி. ஆசீர்வாதம் J. P. அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து நாட்டுக் கூத்துக்கள் அநேகம் ஆக்கம் செய்ய எல்லாம் வல்ல இறைவன் துணைசெய்ய வேண்டும் என்று அவரது இனையடி இறைஞ்சி நிற்கின்றேன்.

வணக்கம்.

ம. யோசேப்பு

(நாட்டுக்கூத்துக் கலாநிதி)

54, ஈச்சமோட்டை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

திருமதியீசுவரமன்னம்
 235, ஆதிச்சை, யாழ்ப்பாறம்.
 மனம்போல் மாங்கல்யம் என்னும்
 நாட்டுக்கூத்தாக யாத்த

ஆசிரியர்
 திரு. M. V. ஆசிர்வாதம், J. P. அவர்கள்

प्राप्ति विद्या
विद्या विद्या

विद्या विद्या
विद्या विद्या

विद्या विद्या
विद्या विद्या
विद्या विद्या

विद्या विद्या
विद्या विद्या
विद्या विद्या
विद्या विद्या
विद्या विद्या
विद्या विद्या
विद्या विद्या

विद्या विद्या
विद्या विद्या
विद्या विद्या
विद्या विद्या
विद्या विद्या
विद्या विद्या

சேக்ஸ்பியரின் நீ விரும்பியடி (As You Like It)

என்னும்

மனம்போல் மாங்கல்யம்

(சரித்திரச் சுருக்கம்)

1. பிரான்சு நாட்டின் ஒரு பகுதியில், அரசர் பேடினன் நல்லர் சோச்சி வந்தார். அவருக்கு ஒரு தம்பி இருந்தான். ஒரு நாள் தமையன் பேடினன் தன் நண்பர்களுடன் வேட்டைக் குச் சென்றிருந்தபோது அரசைக் கைப்பற்றி, தானே நாட்டின் அரசன் எனப் பிரகடனம் செய்தான். இதைக் கேள்வியுற்ற அரசர் பேடினன் தம்பியின் முறையற்ற செயலை எண்ணி வருந்தினார். தனது நண்பர்களுடன் காட்டில் வசிக்க உறுதி பூண்டார். காட்டை அழிக்குக் கமஞ் செய்யத் தொடர்கினார். அரச வாழ்க்கையை மறந்தார்.
2. அரசர் பேடினன் காட்டில் வசிக்கத் திட்டமிட்டதை அறிந்த தம்பியாகிய பிரடெறிக் மிகவும் ஆனந்தமடைந்து அரசவையில் நடன விழா நடத்தி மகிழ்ந்திருந்தான்,

ஒருநாள் அரசவைக்கு வந்த மல்யுத்த வீரன் ஒருவன் தன்னுடன் போட்டியிடத்தக்க வீரர்கள் பிரான்சு நாட்டில் யாராவது இருந்தால் தன்னுடன் போட்டியிடுவதற்கு உத்தரவிடும்படி மன்னன் பிரடெறிக்கிடம் கேட்டான்.

மன்னன், போட்டிக்கு ஒழுங்குகள் செய்வித்தான். ஒலான்டோவென்னும் வாலிபன் ஒருவன் தான் மற்போட்டி செய்ய விரும்புவதாக மன்னனிடம் கூறினான். மன்னன் அவனது மெலிந்த தோற்றத்தைக் கண்டு பரிதாபப்பட்டு மற்போட்டியிட்டு அநியாயமாக இறக்கவேண்டாம் என்று புத்தி கூறினான். ஒலான்டோ பிடிவாதமாக நின்று, தான் போட்டியிட உத்தரவளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டான். அவனது பிடிவாதத்தைக் கண்ட மன்னன் போட்டியிடச் சம்மதம் கொடுத்தான்.

3. மற்போட்டியைக் கண்டுகளிக்க, தனது மகள் சீலியாவையும் தன் தமையன் மகள் ரேசலினையும் மன்னன் அழைப்பித்தான். நந்தவனத்தில் மலர்ப்பறித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்த இளவரசியர் மன்னனின் அழைப்பைக் கேட்டு அரசவைக்குச் சென்றனர். மன்னன் போரிட வந்துள்ள வாலனின் சர்வநிலைமைப்பற்றி அவர்களுக்குக்கூறி, அவனிடம் சென்று அவனுக்குப் புத்திமதி கூறி மற்போரிடாமல் தடுக்

கும்படி ஏவினான். இளவரசியர் அந்த வீரன் இருக்குமிடம் சென்று அவனுக்குப் புத்தி கூறினர். அவன் அவர்கள் வேண்டுகோணுக்கு இணங்கவில்லை. அதேநேரம் மூத்த இளவரசியாகிய ரேசலினில் காதல் ஏற்படவே, காதல் ஊக்கம் கொண்டு, மற்போரிசுவதில் உறுதியும் கொண்டான். அரசியர் கொண்டு மன உறுதியை மன்னவனுக்குத் தெரிவித்தனர். அவனது மன உறுதியை மன்னவனுக்குத் தெரிவித்தனர்.

போட்டி நடந்தது. வாலன் எப்படியோ வென்றுவிட்டான். மன்னன் மகிழ்ச்சியடைந்து அவனுக்கு ஓர் உத்தி யோகம் கொடுக்க எண்ணினான். அவனைத் தன்முன் அழைத்து அவனது ஊர் பேர் முதலிய வரலாறுகளை விசாரித்தான். அவன் தனது எதிரியான தமையனின் அரசவையில் பிரபுவாக இருந்த ரேலனின் மக்களை அறிந்து கோபங்கொண்டான். அவனை நாட்டை விட்டுத் துரத்தினான்.

ஓலான்டோ செல்லும்போது இளவரசியர் சந்தித்தனர். இளவரசி ரேசலின் அவனுக்கு ஒரு தங்கமாலையைப் பரிசுளித்து தனது காதலைச் சூக்கமாக வெளியிட்டாள். ஓலான்டோ அவள் மனக்கருத்தை விளங்கிக் கொண்டு, கடவுள் சித்தம் இருந்தால் தாம் எப்படியும் ஒருநாள் ஒன்று சேர்வோம் என்று கூறி விடைபெற்றுச் சென்றான்.

4. ரேசலின் தன் காதலை நினைந்து உருகினான், நாட்டில் அவனைத் தங்கவிடாது துரத்திய சிறிய தந்தையை மனதார. வெறுத்தாள். ரேசலினின் செயல்களைக் கவனித்த மனன் அவளையும் நாட்டைவிட்டுத் துரத்தினான். அரண்: மஜையை விட்டுத் தமக்கையை துரத்த வேண்டாம் என்று வாதிட்ட சீலியா மனமுடைந்து தமக்கையுடன் தானும் சேர்ந்து கோட்டையை விட்டு நீங்கத் திட்டமிட்டாள்.

5. ஓலான்டோவின் தமையனுகிய ஒலிவர் என்பவன் தனது தம்பியின் சொத்துக்களைத் தனதாக்க முயன்று அவனைக் கொலை செய்யத் திட்டமிட்டாள். எத்தனையோ திட்டங்கள் தவறியதினால் கடைசியாக அவன் நித்திரை செய்யும் நேரம் வீட்டைக் கொழுத்தி, கொல்லுமாறு பணியாளருக்குக் கட்டளையிட்டான்.

6. ஒலிவரின் சதித்திட்டத்தையறிந்த ரேலன் காலத்து அடம் என்னும் ஒரு முதுபணியாள் ஓலான்டோவில் இரங்கி. உடனேயே ஓலான்டோவுக்கு அச்சதிபற்றிக்கூறி ஓலான்டோவை வெறு நாட்டுக்கு ஒடித் தப்பும்படி கூறினான். ஓலான்டோ அடத்தையும் தன்னுடன் வரும்படி கூறி, இருவரும் தாமதியாது வீட்டைவிட்டு வெளியேறினர்.

7. ரேசவின் ஒரு போர்வீரன் போலவும், சீலியா போர்வீரன் மனைவி போலவும் மாறுவேடம் தாங்கி, கோட்டைவாசலால் சென்றனர். காவல் வீரர், அவர்களை போர்வீரனும் மனைவி யும் என்று எண்ணி ஏதும் விசாரியாது விட்டுவிட்டனர்.
8. கனிமீட் என்ற பெயர் பூண்ட ரேசவினும், ஏலியனு என்ற பெயர் பூண்ட சீலியாவும் காட்டு மார்க்கமாகச் சென்றுர்கள். வழியில் ஒரு வேடன் அவர்களைச் சந்தித்தான். வேடன் ஏலியனுவின் அழகைக் கண்டு அவளில்மோகங்கொண்டான். தன் ஆசையை நிறைவேற்ற முயன்றுன். ஆனால் கனீமீட் அவனுடன் சண்டையிட்டபோது அவனது வாள்வெட்டுக்கு இலக்காகிய வேடன் அவர்களை விட்டுவிட்டு காட்டுக்குள் ஓடி மறைந்தான்.
9. பிரடெறிக் மன்னன் இளவரசியர் கானுமற் போய்விட்டனர் என்பதை அறிந்தான். கோட்டை காவல் வீரரையழைத்து விசாரித்தான், அவர்கள் தாம் அரசியரைக் கண்டதே யில்லையென்று கூறினர். மன்னன் சினாந்து, அவர்களுக்கு எட்டு நாள் தவணை கொடுத்து, அத்தவணைக்குள் அரசியரைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்காவிட்டால் அவர்களுக்குத் தூக்குத் தண்டனை கிடைக்குமென்று கூறி அரசியரைத் தேட அனுப்பினான் காவல்வீரர் அரசியரைத் தேடிச் சென்றனர்.
10. காட்டில் அடமும் ஒலான்டோவும் அலைந்து திரிந்தனர். ஒரு நாள் அடம் பசிக் களைகொண்டு துன்பப்பட்டான். அடத்தை ஒரு மர நிழலிற் தங்கவிட்டு, ஒலான்டோ உணவு தேடிச் சென்றுன். இவ்வேளை காட்டில் அலைந்த கனீமீட்டும் ஏலியனுவும், ஓர் இடையனைச் சந்தித்தனர். இடையனின் உதவியோடு அவனிடம் ஒரு வீடு விலைக்கு வாங்கி அங்கு தங்கி அவர்கள் வசித்து வந்தனர்.
11. காட்டில் வசித்து வந்த அரசர் பேடினன் தமது நண்பர்களுடன் கூடாரத்துள் உணவு அருந்திக்கொண்டிருந்தார். ஒலான்டோ அவர்கள் முன் உணவுகள் இருப்பதைக் கண்டான். எவ்வித சிந்தனையுமில்லை அவர்களிடமிருந்து உணவைப் பறிக்க முயன்றார்கள். அரசர் பேடினன் அவனை அதட்டி அவனது வரலாற்றை விசாரித்திருந்தார். அவனுக்கு உணவு கொடுத்து அனுப்பினார். ஒலான்டோ உணவுடன் விரைந்து சென்று அடத்துக்குக் கொடுத்து களையாறியபின் அடத்தை யும் கூட்டிக்கொண்டு அரசரின் கூடாரத்துக்குச் சென்று அங்கு இருவரும் தங்கியிருந்தனர்.

12. ஒலான்டோவும் அடமும் வீட்டைவிட்டு வெளியேறியதை அறிந்த ஒவிவர், தன்திட்டம் தவறியதால் கோபமடைந்து, தானே அவர்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து கொலைசெய்வேன் என்று கூறிக்கொண்டு காடு நோக்கிச் சென்றுன்.
13. அரசர் பேடினன் ஒலான்டோவை அழைத்து தமக்கும் நண் பர்களுக்கும் உணவுக்குத் தேவையான மிருகங்களை தினமும் வேட்டையாடி வரும்படி பணித்தார். ஒலான்டோ வேட்டைக்குச் சென்றபோது, கனிமீட் ஏவியனு என்பவர்களைச் சந்தித்தான்.
14. ஒருமாத காலமாகியும் அரசியரைத் தேடிச் சென்ற கோட்டை காவல்வீரர் திரும்பிவராத காரணத்தால், மந்திரியிடம் நாட்டை ஒப்படைத்துவிட்டு, தளபதியுடன் அரசியரைத் தேடிச் சென்றுன் மன்னன் பிரடெநிக்.
15. கனிமீட் தனது காதலைனக் கானாது வருந்தும் நேரம் திரும் பவும் ஒலான்டோ வந்து சந்தித்தான். தான் தஞ்சமடைந் திருக்கும் பேடினன் அரசரின் வரலாற்றை கனிமீட் ஏவியனு என்பவர்கள் கேட்டதன் பேரில் கூறினார். ஒலான்டோ தன் காதலி ரேசவினை நினைந்து உருகுவதை அவதானித்த கனிமீட், தனினை ரேசவினாகப் பாவித்து தன்னுடன் காதற் சல்லாபம் செய்யும்படி கூறினார். ஒலான்டோவும் அப்படியே செய்து மகிழ்வுகொண்டான்.
16. ஒலான்டோவைத் தேடிக் காடு சென்ற ஒவிவர் பாம்பொன்றி ஞல் பிணிக்கப்பட்டு உயிருக்குப் போராடினார். அவ்வேளை அவ்வழியால் வந்த ஒலான்டோ அவளைப் பாம்பின் பிடியில் இருந்து மீட்டான். அதேவேளை ஒரு புலி ஒவிவர் மீது பாய அதனுடன் போராடி அதனைக் கொண்று தமையனைக் காத்தான். தானும் காயமடைந்தான்.

தன்னை உயிராபத்தில் நின்று காத்த தமிப்பியிடம் மன்னிப்புக் கேட்டான் ஒவிவர். ஒலான்டோ கூறியிட அவளை அரசர் பேடினனின் கூடாரத்துக்கு கொண்டுபோய்ச்சேர்ந்தான். அங்கு அரசருக்கு இருவரும் நடந்த சம்பவங்களை விபரமாகக் கூறினார்.

ஒலான்டோ தனக்கு நேர்ந்த விபத்தைப் பற்றி, - தன் வரவுக்காகக் காத்திருக்கும் கனிமீட், ஏவியனு என்பவர்களுக்குக் கூறும்படி தமையனை அனுப்பினான்.

தம்பியார் கூறியபடி ஒலிவர் சென்று கணிமீட் ஏவியனு என்பவர்களைக் கண்டு நடந்த கருமத்தைக் கூறினான். ஒலான்டோ புலியால் தாக்கப்பட்டதைக் கேட்டதும், கணிமீட் மயங்கி வீழ்ந்தான். ஒலிவர் தன் தம்பியில் அன்பு கொண்ட கணிமீட்டின் நட்பை வியந்தான். அதேநேரம் ஒலிவர் - ஏவியனு இருவருக்குமிடையில் காதல் ஏற்பட்டது. ஒலிவர் அடுத்தநாள் வருவதாகக் கூறி விடைபெற்றுச் சென்றான். தன் தம்பிக்கு நடந்தவற்றைக் கூறினான். தமையனின் காதலை ஒலான்டோ அங்கீகரித்தான்

17. கணிமீட் ஒலான்டோவின் சுகம் விசாரிக்க அங்கு சென்றுள்ள அவர்கள் உரையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது அங்கு வந்த அரசர் பேடினன் கணிமீட்டைக் கண்டு, அவனில் தனது மகளின் சாயல் இருப்பதை உணர்ந்து தனது மகளை நினைந்து வருந்தினார். அதனை மறைத்துக்கொண்டு ஒலான்டோவின் சுகத்தை விசாரித்தபின், கணிமீட்டின் பெயரூர் என்பவற்றையும் கேட்டறிந்துகொண்டு சென்றார்.

ஒலிவரின் காதலைப்பற்றி கணிமீட்டுக்கு ஒலான்டோ கூறி அவனது மனவிருப்பு என்ன என்று வினாவினான். கணிமீட் அது பற்றி தான் தங்கையிடம் கேட்டுக் கூறுவதாக உரைத்துச் சென்றான்.

இளவரசியாரைத் தேடிவந்த மன்னன் பிரடெறிக் காட்டில் ஒரு முனிவரைச் சந்தித்தான். முனிவர் மன்னன் பிரடெறிக்கைக் கண்டதும் அவனது வரலாற்றை அப்படியே கூறி தமையனிடம் மன்னிப்புக்கேட்டு அரசை அவரிடம் ஒப்படைக்கும்படி புத்தி கூறினார். மன்னன் முனிவரின் புத்திமதியை ஏற்று தன் தமையனைத் தேடிச் சென்றான்.

18. ஒலான்டோ கூறியபடி ஒலிவர் ஏவியனுவிடம் சென்று தன் மனக்கருத்தைக் கூறி அவள் சம்மதத்தைப் பெற்றார். தம்பியாரிடம் சென்று ஏவியனு தன்னை மணம் முடிக்க விரும்பியதைத் தெரிவித்தான். அதுகேட்டு மகிழ்ச்சியிடைந்த ஒலான்டோ தமையனின் திருமண நாளன்று தனது திருமணமும் நடக்கமாட்டாதோ என்று வருந்தினான். அவனது துயரத்தைக் கண்ட கணிமீட், தான் தனது மந்திரசக்தியால் ரேசுவினை இங்கு வரவழைக்க முடியுமென்று கூறி, அவள் வந்தால் அவளைத் திருமணம் செய்துகொள்வேன் என்று அரசர் பேடினன் முன் சத்தியம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டான். ஒலான்டோ அவனது வேண்டுகோளுக்குச் சம்மதித்து அரசர் பேடினனிடம் இருவரும் சென்றனர்.

அரசர் பேடினன் கனிமீட்டும் ஒலான்டோவும் வந்த விடயத்தை விசாரித்து, ஒலான்டோ ரேசுவினைக் காதலிக் கிறுன் என்பதையும், ரேசுவின் தங்கமாலை பரிசாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறிந்து கொண்டார் அதனால் ரேசுவின் இங்கு வந்தால் நிட்சயமாக ஒலான்டோவுக்கு ரேசுவினை திருமணம் செய்து வைப்பதாக உறுதி யளித்தார். கனிமீட்டின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஒலான்டோவும், ரேசுவின் இங்கு வந்தால் நிட்சயமாக திருமணம் செய்வேன் என்று சத்தியம் செய்தான்.

கனிமீட், தான் தனது மந்திர வித்தையால் தப்பாது நாளைக்கே ரேசுவினை இங்கு வரவழைப்பேன் என்று உறுதி கூறிச் சென்றான்.

19. பிரிடெனிக் மன்னன் தனது தமையனுகிய அரசர் பேடினன் முன்வந்து அவரை வணங்கி பொறுதிகேட்டு, அரசை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வேண்டினான். அரசர் பேடினன் தம்பியாரை மன்னித்து, அங்குள்ள வாலர் இருவரின் திருமணங்கள் நாளை நடந்தபின், எல்லோரும் பிரான்சுக்கு திரும்புவோம் என்று உறுதியளித்தார்.
20. குறித்த நேரம் ஒலிவரும் ஒலான்டோவும் மணவுடை தரித்து கூடாரத்துக்கு வந்தனர். கனிமீட்டும் ஏலியனுவும் அங்கு நிற்பதைக் கண்ட அரசர் பேடினன், கனிமீட்டை அழைத்து திருமணத்துக்குரிய நேரம் கிட்டிவிட்டதென்றும் மணம்புரியும் வாலர் வந்து விட்டனர் என்றும் கூறி உடனே ரேசுவினையும் ஏலியனுவையும் மணவுடையில் அழைத்து வருமாறு கட்டளையிட்டார்.

கனிமீட், உடனேயே வருவதாகக் கூறி ஏலியனுவையும் அழைத்துக்கொண்டு தன் குடிசைக்குச் சென்று, தானும் சீலியாவும் மணவுடை தரித்து கூடாரத்துக்கு வந்தனர்.

இவர்களைக் கண்டதும் அரசர் — பேடினனும் மன்னன் பிரிடெனிக்கும் கரைகடந்த ஆச்சரியமடைந்து ஓடிச்சென்று இருவரும் தன் தன் மகளை கட்டியனத்து முத்தமிட்டு ஆனந்தமடைந்தனர்.

எல்லோர் முன்னிலையிலும் ஒலான்டோவுக்கும் ரேசுவி னுக்கும், ஒலிவருக்கும் சீலியாவுக்கும் திருமணம் இனிதே நிறைவேறியது.

முற்றும்

திருமறைக் கலாமன்றம்

238, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

யேசு மரி சூசை துணை

மனம்போல் மாங்கல்யம்

* (நீ விரும்பியடி — As you like it)

நாட்டுக் கூத்து

காப்பு விருத்தம்

சீரோங்கு மாமேதை சேக்ஸ் பியர்தன்

சிறுகாதை மனம்போல்மாங்கல்யம் தன்னை
நேரோங்கு நாட்டுக்கூத் தாகப் பாடி

நேமிதனில் நடிப்பதற்கு நாட்டங் கொண்டே
பேரோங்கு செகஞ்சிறக்க மனுவாய் வந்து
பேரறிவுப் போதனைகள் தந்த யேசின்
பாரோங்கு காயமைந்தும் அஞ்ச வித்தேன்
பரனவர்தம் பதமலர்கள் காப்ப தாமே.

மறு விருத்தம்

மாசனம் விரும்பு கின்ற மனம்போல் மாங்கல் யமாகும்
பேசருங் காதை நாட்டுப் பெரும்புகழ் கூத்தாய்ப் பாட
ஆசனக் கோவில் தங்கி அருள்புரி கன்னித் தாயின்
மாசறு கமல பாதம் மன்னிய காப்ப தாமே.

அவையடக்கம்

கன்னித் தமிழது கசடறக் கற்கத் தவறிய அறிவிலன்
கன்னிப் படைப்பென வெளியிடு கவிதா நூலதிற் செறிகுறை
முன்னிப் புலமுடைப் பெரியவர் முந்தும் குழந்தைகள் செயலென
மன்னித் ததிலுள நிறைவினை மனமது கொளப்பணிந் தனனே.

* ஆங்கிலத்தில் “As you like it” என்றும், தமிழில்
“நீ விரும்பியடி” என்றும் வழங்கப்பட்டுவரும் சேக்ஸ்பியரின் கதை
இங்கு “மனம்போல் மாங்கல்யம்” என்னும் பெயரில் நாட்டுக்
கூத்தாகப் பாடப் பெற்றுள்ளது.

காட்சி

1

பேடினன், பிரபுக்கள் தோற்றம்
அறுசீர் விருத்தம்

தன்னருந் தம்பி செய்த சதியதன் விளைவு மேவ
மன்னவன் பேடி னன்தான் மனையது நீத்து வாடி
பன்னரும் நண்பர் சூழ பலவளம் கொழிக்கும் ஆடன்
என்னரும் காடு தன்னில் இதமுடன் தோற்றி ஞனே.

பேடினன், பிரபுக்கள் தரு

(மாகருணைகர...ள. மெ. தேவச. பக். 36)

இராகம் : கிரவாணி

தாளம் : ரூபகம்

பேடி : அன்பு மதியுரை இன்பொடு தந்திடு
ஆருயிர் நண்பர்களே — இப்போதே
என்னநாம் செய்திட உன்னுகின் ரீரெனக்
கேதமில் லாதுரைப்பீர் — தெளிவுற

பிரபு 1 : பண்டுதொட்ட டாண்டரே மிண்டனும் தம்பியும்
உண்ட உணவதற்கே — யிரண்டகம்
கண்டவர் கைகொட்டச் சண்டாளன் செய்தனன்
தண்டனை செய்திடுவீர் — அரசே

பேடி : தீரமது கொண்ட வீரத் துணைவனே
தேசொளிர் கண்ணதனில் — விரலது
காரண மின்றியே குத்திவிட் டாலதை
கடிதிலே வெட்டி நாழும் வீசலாமோ

பிரபு 2 : வீசம் புகழ்கொண்ட தேசத் தலைவனே
வேதன் உரைதவறில் — அவரவர்
நாசம் தாகுவர் நாம்பொறுத் தாலிங்கு
நன்மை விளைந்திடுமே — தினம்தினம்

பேடி : பொறுத்தா ராசாள்வர் பொன்மொழி யாகுமே
பூதல மீதவர்கள் — துடுக்கினை
ஓறுத்துமே நல்வழி நிறுத்தவே நாம்நிதம்
உருக்கமோ டிறைவனடி—யிறைஞ்சுவோம்

பிரபு 1 : சத்தியம் தவறிடா உத்தம ராசனே

சித்தம் தில்நினைந்தே — உன்சேவைகள்
எத்தனை ஆயிரம் இத்தினம் ஒதினும்
மெத்த மகிழ்வுடனே — செய்வோமே

பேடி : மானினம் வாழுமிக் கானதில் நாழுமே
மகிழ்வுடன் வாழுவென்றே — விரும்பினேன்
தேனமு தானநற் கோதுமை தீங்கனி
தேங்கிடச் செய்திடுவோம் — விரைவினில்

பிரபு 2 : ஆழ்ந்த அறிவுடன் தோய்ந்த அனுபவம்
ஆதரை ஆருமக்கே — யீடாவர்
சூழ்ந்திடு காடழித் தேநல் வயல்களில்
சாய்ந்த கதிர்க்குலையே — காண்போமே

பேடினன் எண்சீர் விருத்தம்

சீர்பெற்ற நண்பதனை நினைந்தென் ஞேடு
சீராடன் காடுவரை வந்த நண்பீர்
கார்பெற்ற தோகையெந்தன் ஏக புத்ரி
கண்முன்னர் காணுத கவலை தீர
பேர்பெற்ற நகராட்சி இழந்த துன்பம்
போயகலப் போரெண்ணம் பறந்தே யோட
ஏர்பெற்ற செல்வமெலாம் இங்கு கூட
ஏற்றகமம் செய்துபயன் ஈட்டு வோமே

பேடினன் வசனம் : எனது அன்புக்குரிப் நண்பர்களே, என் நாட்டை யிழுந்தேன், நகர் ஆட்சியை இழுந்தேன். காட்டை வந்தடைந் தேன். இவையாவும் எனக்குத் துன்பத்தையோ துயரத் தையோ தரவில்லை. ஆனால், எனழுரே பேருன மகள் — எனது செல்வக்குழந்தை — ரேஷலினைப் பிரிந்து வாழ்வதொன்ற சகிக்க முடியாத கவலையாக இருக்கின்றது பிரபுக்களே.

1ஆம் பிரபு வசனம் : மன்னு, வீணில் வருந்தாதீர்கள். நன்மையும் தீமை யும் நாடிடில் விளைகளே. இவ்விருவினைப் பயன்களையும் வரவரக் காணலாம்.

பேடினன் வசனம் : ஆமாம் நீங்கள் கூறுவது அத்தனையும் உண்மையே. அரசன் அன்று கொல்வான் தெய்வம் நின்று கொல்லும் அன்பர்கேள், நாம் வாசம் செய்யும் இந்த ஆடன் என்னும் காட்டில் நல்ல வளமான நிலத்தைக் கண்டறிந்து, காட்டு மரங்களை வெட்டி வீழ்த்தி, மேட்டைத் தரை மட்டமாக்கி, சிறந்த தானியவகைகளையும், அதிமதுரமான கனிதரு மரங்களையும் நாட்டுவோம். எவ்வழி நல்வழி அவ்வழி நம்வழி. இப்போதே என்னுடன் வருவீர்களாக.

2ஆம் பிரபு வசனம் : தங்கள் விருப்பம் அதுவேயானால், இப்போதே நாம் வருகிறோம் மன்னவா.

பேடினன், பிரபுக்கள் தரு

(தங்கம்போல் அங். எ. மெ. எஸ்தா. பக். 145)

இராகம்: பைரவி

தாளம்: ஆதி

பேடி : இட்டமாய்க் காட்டு மரம் வெட்டுமே -- அவை ஒன்றுறத் தீயதனை மூட்டுமே மட்டமாய் தரையதாகு மட்டுமே - அங்கு முற்றதாய் வேர்பிடுங்கிப் போட்டுமே

பிரபு 1 : கொத்தியே மேடழியும் நத்தியே -- பின்பு கோடுறை மலேகட்டும் பாத்தியே புத்தியாய் வரம்பிடுவோம் நேர்த்தியே - அது பரவலாய் தெரியவைக்கும் உத்தியே

பிரபு 2 : சுற்றியே பயிர்நாசம் உற்றிடா -- வேவி செப்பமா னல்மிருகம் பற்றிடா தொற்றியே ஒவுயரம் பெற்றிட - மிகு தாழ்மாய் நாட்டுவோம் குற்றியே

பேடி : நல்லதாய்ப் பயிர்விளைத்து வெல்லுவோம் -- அங்கு நாசமே செய்யும்பூச்சி கொல்லுவோம் மெல்வவே களைபிடுங்கிச் செல்லுவோம் -- பயிர் மதத்துமே செழிப்பதாகு மல்லவோ

பிரபு 1 : தேங்குநீர் ஆறிருந்து ஈங்குதான் - ஓட தாழ்மாய் வடிகால்வாய் எங்குந்தான் பாங்குற ஆக்கிவயல் தேங்கவே - செய்வோம் பயிரெலாம் செழிப்பதுற்று ஓங்கவே

பிரபு 2 : அப்பினும் முந்திரியோ டொப்பவே – வளர்ந்
தோங்கிடச் செய்திடுவோம் செப்பமே
செப்பிடும் இரசமாக்கி துய்ப்பமே — மேலும்
செகமெலாம் விற்றுநாம்பொன் சேர்ப்பமே

பேடினன் விருத்தம்

பாடது நோக்கி டாது பாரிய மரங்கள் வீழ்த்தி
காடது அழித்தீர் நல்ல கழனிய தாக்க வென்றே
பாடது இன்று மெத்த பரிதியும் தாக்கி விட்டான்
வீடது சென்று நாளை விடியுமுன் வருகு வோமே

பேடினன் வசனம் : நண்பர்களே, காலைதொடக்கம் மதியம் வரை
மிகுந்த பிரயாசையுடன் மரஞ் செடி கொடிகளை வீழ்த்தி
நிலத்தைச் செப்பமிட்டுக்களைத்துவிட்டோம். குரிய வெப்பமோ
தாங்க முடியாதபடி தகிக்கிறது. ஆகவே நாம் இல்லங்
சென்று நாளைக் காலை வருவோம் வருவீர்களாக.

பிரபு வசனம் : அப்படியே செய்வோம் அரசே.

காட்சி 2

பிரடெறிக் மன்னன், மந்திரி, தளபதி தோற்றம்

எண்சீர்ச் சந்த விருத்தம்

வானுயர்ந்த வாழ்த்தொலிகள் வாத்தியங்கள் மீட்கவே
வாரமுள்ள கட்டியங்கள் வண்ணகிதம் பாடவே
நானுயர்ந்த நாரியர்கள் நாகரிக மாகவே
நாட்டியங்க ளொத்திலங்கு நல்நடன மாடவே
கோனுகந்த நன்மதிகள் கூறுகின்ற மந்திரர்
கோரயுத்த மாடவென்று காத்திருக்கு மாபடை
சேனுயர்ந்த சக்திகொண்ட சேனைதானை நாயகன்
சேர்ந்திடவே பிரடெறிக்கென் குரமன்னன் தோன்றினான்

மந்திரி தரு

(தேங்கு மணி எ. மெ. மரியதாசன் பக். 7)

இராகம் : தோடி

தாளம் : ஆதி

பஸ்லவி

மன்னர்ச்சபை நாடியே செல்வேன் — மதியே சொல்ல
மன்னர்ச்சபை நாடியே செல்வேன்

சரணம்

1. மன்னர்ச்சபை நாடியேநல் மந்திரியை னும்பதவி
முன்னதாக நானுமேற்று இன்னலது ஏதுமின்றி
பன்னும்புது ஆட்சிதன்னை நன்னயமு றவேசெய்து
மன்னவனி னன்பதனை இன்பதுறப் பெற்றிடவே
... (மன்னர்)
2. முத்துமணி யேயிலங்கும் சித்திரக் கொலுவிருக்க
மெத்துவிற வேயுடைய வித்தகனை மெந்தன்நண்பன்
குத்திரம தாயரசு இத்தரையே பெற்றதினால்
மெத்திடும் அதிட்டமெனை இத்தினத்த மைச்சனுக்கும்
... (மன்னர்)
3. கண்ணியம தாய்நடந்து எண்ணுகரு மம்முடித்து
நண்ணிடும் நவவரசை மண்ணதில் நிலைநிறுத்த
தின்னியவென் அன்புடைய அண்ணல்பிர டெறிக்குக்கு
விண்ணுயர் மதியுரைத்து மன்னுபுகழ் ஒங்கவைக்க
... (மன்னர்)

தளபதி தரு

(கிர்டத்தரசர் எ. மெ. தேவ. பக். 15)

இராகம் : மோகனம் தாளம் : அடதாளசாப்பு

1. கனவிற் தனிலுமிதை நினைவுற் றிருந்திலனே
கரையற் றெழுந்தகடல் புரைய மகிழிதயம்
முனமுற்றிடு மெனதன்பின் மனமொத்திடு மருநண்பன்
முந்தத் தருதொழிலை இந்தச்சணமே செய்வேன்

2. பாரிற் தளபதியாய் சீருற் றிருந்திடற்கு
பாசத் துடனெனக்கு ஆசித் தளித்தனனே
போரிற் புறங்கொடுக்கா வீரர் பலரைத்தேர்ந்து
பேரும் புகழுமோங்கப் பெரிய படையமைப்பேன்
3. நாட்டைக் காக்கவிங்கு தீட்டும் பெரியதிட்டம்
நான்கு திசைகளிலும் தோன்றுந் துறைகளுடன்
கோட்டை கொத்தளமெங்கும் கூட்டுப் படையமைத்து
கோனாகும் பிரடெறிக் தானானும் கொலுச்செல்வேன்
4. முந்தும் பரிசெலுத்தி இந்த நகர்தனிலே
மூன்றும் போராதனில் நானும் வெற்றியேபெற
விந்தைப் புரிகள்தன்னை எந்தத் தேசத்திருந்தும்
விரைய வரவழைத்து நிரைய வைத்திடுவேனே

பிரடெறிக் மன்னன் தரு

(அகிலமும் புகழும் எ. மெ.)

இராகம் : சங்கராபரணம் தாளம் : அடதாளசாப்பு

1. மணியொளிர் கொலுவமர் வான — பேடினன்
துணிவது துளியிலன் கான — மோடினன்
அணிபெறு மரசவை நானும் — நாடினன்
தனிவறு நினைவது வாகை — கூடினன்
எங்கும் இசைபெருக துங்க மலர்மருவ
பொங்கிப் பரிமளிக்கும் சிங்கக் கொலுவேசெல்வேன்
2. திருவடை நகரதுண் டான — குறைபல
அருகிட ஒருதிட மாக — முறையுற
மருவிடு மெனதரு நேசர் — உறவற
பெருகிடும் புகழ்பெற நானும் — நிறைவற
நகர தரசதுற அகம தயர்வதற
விகசி தமுறுகொலு வதனிற் செல்வேனே
3. செழுமணி முடியது குடி — மன்னவர்
தொழுதடி பணிந்திடத் தேடி — பண்ணவர்
குழுவற இசைமிகப் பாடி — முன்னிட
எழுரவிக் கொடிபறந் தாடி — பன்னிட
அரிய புகழினெடு உரிய பிரடெறிக்கு
அரிஆ சனமதற்கு விரைவிற் செல்வேனே

பிரடெரிக் மன்னன் வசனம் : நெறிமுறை தவரு தரசுபுரிகுவேன்.

பிரடெரிக் மன்னன் சந்த விருத்தம்

முன்திற லுற்றிடு மன்னவ ரிந்நகர்
முன்னிடு புகழுடனே
முடியடை யரசரு மடிபணிந் தேத்திட
முன்னர சோச்சினரே

என்திற லற்றிடும் அண்ணெனன் பேடினன்
எத்தரின் கூட்டுறவால்
எத்தனை நிந்தைகட் குட்பட வைத்தனன்
என்பதை நீரறிவீர்

இன்புற விந்நகர் இன்றர சாட்சியை
இங்குநா னேற்றுளதால்
இன்னல கன்றிட எண்ணிநீர் செய்திடும்
இன்னருந் திட்டமதே

அன்புறு மந்திரி என்படைத் தளபதி
ஆகிய நண்பரேநீர்
அச்சம துற்றிடா இச்சபை முற்றதாய்
அறியவே உரைபகரீர்

பிரடெரிக் மன்னன், மந்திரி, தளபதி தரு

(மன்னெந்தன் நகர் எ. மெ. தேவ. பக். 52)

இராகம் : புன்னகவராளி தாளம் : ரூபகம்

மன்னன் : நாட்டு மக்கள் நலம் பெறவே

நலவழிகள் கூறீர் — எந்தன்

நல்மதி மந்திரி சேனைகள் காவலா

நயம் பெறவே நவில்வீர்

மந்திரி : மன்னுங் கல்விக் கலையகங்கள்

மாண்புடனே நிறுவீர் — நல்ல

மாபர ஞர்தமக் காலய மெங்கெங்கும்

மருவிடவே புரிவீர்

தளபதி : துட்டர் வந்தே நகர்புகுந்து
துணிவுடனே சேதம் — செய்யில்
தாமத மேதுமில் லாதவர் ஓடிடத்
தகுபடைதான் அமைப்போம்

மன்னன் : எந்தன் மந்ரி தளபதிகாள்
எனக்கிதமே சொன்ன — இந்த
ஏதமில் மேதகு யோசனை தன்னுடன்
எதுவுளதோ இன்னும்

மந்திரி : மன்ற இந்த நகரமக்கள்
மகிழ்வுடனே உண்ணும் — ருசி
மேவிடுங் காய்கணி தானியம் யாவுமே
மலிந்திடவே பண்ணும்

தளபதி : நேர்மைமிக்க பிரான்சு மக்கள்
நலமதுறத் தானே — இந்த
நாட்து முற்றுமே காவலாய் வீரரை
நியமனஞ் செய்வோமோ

மன்னன் : திட்டமெல்லாம் இட்டமுடன்
திடமுறவே செய்வீர் — எங்கள்
தேசத்தி லோர்குறை தானுரு தென்றுமே
தேர்ந்த செயல் புரிவீர்

மந்திரி : ஊர்கள் தோறும் உயர் தொழில்கள்
ஓருங்குறவே அமைப்போம் — நல்ல
எந்திர சாலையும் ஆலையும் சேரவே
இதமுடனே சமைப்போம்

தளபதி : அட்ட செல்வம் கொழிக்கும் எங்கள்
அருநகரந் தனிலே — நல்ல
ஆட்படை தேர்ப்படை தெங்கிட என்றுமே
ஆக்கிடுவோம் அரசே

பிரடெறிக் மன்னன் சந்த விருத்தம்

அதிநய அறிவுரை விதிமுறை தவரூ
தகமகிழ் வுறவுரை செய்த
அனுபவ முறுமென தருமதி சேனை
அதிபதி அறியவே கேளீர்

நிதிநய மிகவுள நமதரு பிரான்சு
நிகரது புவனமீ தில்லா
நனிபல கருமமே நிலவிட விங்கு
நலமுற விரைவுடன் செய்வீர்

புதிதென அமைவுறு புகலரு மெங்கள்
பலமுள அரசறை குடிகள்
பிரியம துறவொரு நடன விருந்து
பரிவுட னுதவிட வின்று

சதிநய மருவிடு நடனம தாடி
செகமது புகழுறு டெய்சி
சபைதனுக் கிதுசணம் வரவுறச் செய்வீர்
தகவுற மெனதுதா துவரே

பிரடெறிக் மன்னன் வகனம் : மந்திரியே, சேனை நாயகனே, பலதேசத்து மன்னர்களாலும் போற்றிப் புகழுப்பட்ட எமது பிரான்சு நாட்டுக் கோட்டை கொத்தளம் எங்கும் சதுரவித சௌனி யங்கள் அமைத்தும், கப்பல்துறைமுகங்கள் எங்கும் காவல்வீரரை நியமித்தும், பலப்படுத்துங்கள். நமது புதிய அரசின் பெருமித நிகழ்ச்சியாக இன்று இந்தக்கொலு மண்டபத்தில் ஒரு நடன விருந்து அளிக்க விரும்புகின்றேன். ஆகவே, நாட்டியத்தில் உலகப் புகழுப்பெற்ற டெய்சி ராணியை இங்கு வரும்படி தெரிவிப்பீர் அமைச்சே.

மந்திரி வகனம் : அப்படியே செய்கிறேன் அரசே.

நடன மங்கை டெய்சி, சபையில் நடனமாடுதல்

பிரடெறிக் மன்னன் வகனம் : ஆகா என்ன ஆனந்தம், என்ன அற்புதம் டெய்சிராணி. உனது திறமையை மெச்சகிறேன். இதோ எனது பரிசு.

டெய்சி வகனம் : மிகவும் நன்றி. வணக்கம் மகாராசாவே, சபையோரே வணக்கம்.

மல்யுத்த வீரன் தோற்றம்

அறுசீர் விருத்தம்

மேருவென் மலைபோல் தோற்றம் மேதினி கலங்க வைக்க
தீரதின் டோள்து டிக்கத் தின்னிய நெஞ்சு விம்ம
கோரவெண் பல்லே காட்டி குத்துமற் சண்டை செய்ய
வாருமென் றறைமல் யுத்த வீரனுஞ் சபைவந் தானே

மல்யுத்த வீரன் தரு

(வன்மேந்திர ... எ. மெ. தேவ. பக. 13)

இராகம் : அம்சத்துவனி

தாளம் : ஆதி

1. என்போன்ற புயவலி யுடையவர்

இருப்பரோ விங்கு பிறப்பரோ இனி
என்நாமந் தன்னையே கேட்டிடில்
எடுப்பர் ஓட்டமே தடுக்க யாருளர்
எதிரில் எவர்வரினும் துரிதமுடனேயவர்
கதியே கலங்கிழுடக் கடிதிற் செய்வேனே

2. உரமோங்கிய வலுவுள எதிரியின்

முகத்திலே குத்தித் திகைக்கவே செய்து
விரைவாகவே தோள்தனைக் கட்டிநான்
விலாட சங்கிலிப் பூட்டு மாட்டியே
உடலம் இறுகியவர் குடலும் நடுநடுங்கி
விடவே கடிதில்லயிர் துடித்திடச் செய்வேனே

3. கரமோங்கிய மதகரி யாயினும்

கதித்த உருக்கண்டு குதித்து ஓடுமே
உரமோங்கிய சிங்கமும் கரடியும்
ஒருங்கு வருகினும் நொருங்கவே செய்து
உலகந் தனிலெனக்கு நிலவு மெதிரியின்றி
பலரும் புகழ்ந்திடவே நிலைத்து நிற்பேனே

மஸ்யுத்த வீரன் சந்த விருத்தம்

வடிவொன் றியமணி முடிமுந் தொளிதர
வருநா யகசரணம்

வண்டனி தங்கி யிலங்கு மலர்ப்புய
வண்ணனே செயசரணம்

விடிவொன் றியரவி கொடிகொண் டரசசெய்
விறல்நா யகசரணம்

படிவொன் றியமதி மந்திரர் தளபதி
பணிநா யகசரணம்

துடிகொள் விடையினர் நடன விருத்தளி
துங்கனே செயசரணம்

தரளம் செறிதர மினிருந் தவிசமர்
தத்துவ னேசரணம்

படியொன் றியசமர் புரிமல் வெருடன்
பலபோர் விருதுடையேன்

பலமொன் றியவொரு வலவனிங் கிருந்திடில்
பகர்வீர் பொருஷதற்கே

மஸ்யுத்த வீரன் வசனம் : போற்றி போற்றி மன்னர் பெருமானே,
உலகப் புகழ் பெற்ற மாமல்லாகிய என்னுடன் மற்போர்
புரிவதற்குத் தகுதிவாய்ந்த வீரர்கள் யாராவது இந்தப்
பிரான்சு நாட்டில் இருப்பார்களானால், அவர்களுடன்
போர்புரிந்துவெல்லதற்கு யான் தயார் என்பதைத் தங்கள்
சமுகத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன் மன்னவா.

பிரடெறிக் மன்னன், மஸ்யுத்த வீரன் தரு

(சொல்லிடா ஏரு.. எ. மே. விசயமனே. பக. 47)

இராகம் : மோனகம் தாளம் : ரூபகம்

மன்னன் : கண்ட மெங்கிலும் மண்டிடும் புகழ்
கொண்டதும் நடிப்போ — இங்கு
விண்டதும் நொடிப்போ — உடல்
கொண்டிடும் தடிப்போ — நாளை
அரங்கு தனிலிதை இருந்து பார்த்திட
ஓப்பினேன் விருப்பாய் — இப்போ
செப்பினேன் கருத்தாய்

மஸ். யுத். வீர : மின்டு குத்துமற் சண்டையிட்டு நான்
 மண்டு போர் செயித்தேன் — பல
 மின்டு போர் லயித்தேன் — சிலர்
 கண்டு போர் பயத்தால் — உயிர்
 மயங்கி விழுந்தது இயம்ப முடியுமோ
 இத்தரை அறிவீர் — நீரும்
 உத்தர விடுவீர்

மன்னன் : திக்கு எட்டிலும் மிக்க புகழுறச்
 சக்தி தான் பெரிதோ — அன்றி
 யுக்தி தான் பெரிதோ — உன
 துத்திதான் அரிதோ — ஒரு
 அட்டி யின்றியுன் கெட்டித் தனமதை
 காட்டியே வெல்வாய் — புகழ்
 ஈட்டியே செல்வாய்

மஸ். யுத். வீர : சொற்ற சொற்படி உற்ற சமரதில்
 சற்றுமே பயந்தான் — அது
 முற்றுமே நயந்தான் — நான்
 பெற்றுமே செயந்தான் — முழு
 உலகம் புகழ்ந்திட நிலவும் வெற்றியால்
 துள்ளியே மகிழ்வேன் — இறை
 உள்ளியே புகழ்வேன்

பிரடெறிக் மன்னன் எண்சீர் விருத்தம்

மேத்துபுகழ் ஈட்டிவரும் மற்போர் வல்ல
 வித்தகனே செப்புமொழி தன்னைக் கேளாய்
 இத்தினத்தில் விளம்பரந்தான் எங்கும் செய்து
 இங்குருமற் போரதனை விரும்பு கின்ற
 சித்தமுறும் வீரரையான் வரவே செய்வேன்
 செய்தியறிந் தவர்களிங்கு வருமட்டாக
 நித்தமுமே காவலுறும் நமது கோட்டை
 நண்ணியங்கு நலமுடன்றீ இருந்தி டாயே

பிரபெறிக் மன்னன் வசனம் : வீரனே, உன்னுடன் எதிர்த்துப் போர் புரியத் தகுந்த மல்லர்களை நான் இங்கு வரவழைக்குமட்டும், எமது கோட்டையில் தங்கியிருப்பாயாக.

மஸ்யுத்த வீரன் வசனம் : தங்கள் சித்தம் எனது பாக்கியம் மன்னவா.

பிரபெறிக் மன்னன் வசனம் : அமைச்சே, மற்போட்டிக்குத் தகுந்த ஏற் பாடுகள் யாவையும் ஒழுங்கு செய்வீராக.

மந்திரி வசனம் : அப்படியே செய்கிறேன் அரசே.

ஓலான்டோ தோற்றம்

அறுசீர் விருத்தம்

தன்னருந் தந்தை ஞேலன் தனையிழந் தொலான்டோ தானும் எண்ணருந் துயரந் தாக்க எழில்முகச் சோதி குன்றி பன்னரும் நினைவு கொண்டு பகரருங் குத்துச் சண்டை மன்னவன் செய்தி கேட்டு மருவினன் சபையிற் தானே.

ஓலான்டோ வண்ணத் தரு

(பானுலா .. எ. மெ. தேவசகா. பக. 130)

இராகம் : பைரவி

தாளம் : ஆதி

1. பாரதே உந்துபுகழ் சிரதாய் முந்தரசு தேரவே எந்தனுடை தீரமா தந்தையங்கே பிரபுவாய் உற்றிடுநாள் பிரட்டறிக் கரசிலாசை பெருகியே பேடின்டை கரவதாய்க் காடனுப்பி தானர சேற்றுடன் சேனை பலத்தொடு தானுள செய்தியால் தந்தையு மாண்டனர் ஆனவென் தமையனும் ஆதரை தன்னிலே ஈனம் தாயெனை இடர்பட வைத்தனன்.
2. கானிலே நான்லைந்து வீணைய்த் துன்புடனே ஏனினி வாழ்வதென்று ஏங்கியே வருமெனக்கு தேனதா யினிக்கவென்று தெருவெல்லாம் செய்திகேட்டு நானிதோ மன்னனவை நாடிமல் யுத்தமது மாபெரும் உருவுடன் மதத்திடு கரியென தேவரும் நடுங்கிட தரைதனில் வருமொரு தாவரும் தீரமா மல்லனே டேமலைந் ஏவரும் கலங்கிட தீரமாய் வதைப்பனே.

ஓலான்டோ ஆசிரிய விருத்தம்

கலைமதி தவழும் உயர்வுறு மாடம்
 கண்கவர் காட்சியே காட்டும்
 கலைவளம் மிகுந்த பிரான்செனு நாட்டின்
 கருதரு காவலா கேளும்
 நலமதி அமைச்ச நற்றள கர்த்தன்
 நன்மதி தந்திட நானும்
 நல்லர சோச்சும் நலம்பொலி நாட்டில்
 நாடுமற் போட்டிய தென்றே
 நிலவிடு செய்தி உண்மைய தாமோ
 நிச்சய மென்றறி வேனேல்
 நிகழுமற் போரில் நானுமே போட்டி
 நிகழ்த்திட விரும்பினேன் அதனால்
 தலமதிற் தங்கள் மனமது ஒப்பி
 தடையிலா அனுமதி தந்தே
 தயவுடன் ஆசி ஈந்திட வேண்டும்
 தப்பிலாச் செயமது பெறவே

ஓலான்டோ வசனம் : மாட்சிமைக்க மன்னர் பெருமானே, தங்கள்சபை
 முன்பிலே மல்யுத்தப் போட்டியொன்று நடைபெற இருப்ப
 தாகக் கேள்வியற்று அதிவிரைவாக இங்கு வந்தேன். அரசே
 நானும் அந்த மற்போரில் பங்குபற்ற அனுமதி தருவீர்களாக.

பிரடெறிக் மன்னன், ஓலான்டோ தரு

(வந்ததிந்த மாயம் .. எ. மெ. தேவ. பக. 16)

இராகம் : கல்யாணி

தாளம் : ஆதி

மன் : மாதுயர் படிந்த வதனே — வருந்தி உள்ளம்
 யாது நினைந் திங்கு வந்தாய் — ஒதுவாயன்பாய்

ஓலா : ஒதிடுவா யென்றுரைவேந்தே— ஆதரைதன்னில்
 மோதிடுமல் யுத்தமதே — சித்தமேயுற்றேன்

மன் : சித்தமுறும் யுத்தவீரனே — கேலியதாகும்
 மத்தகய மொத்தவன்கை — எத்து பத்தாவாய்

ஒலா : பந்ததாகேன் எந்தனின்கோவே — முந்துமென்புத்தி தந்திடுமே எந்தனுக்கு விந்தை வாகையே

மன் : வாகைததனைப் பெற்றிடுவாயோ — வற்றி மெலிந்து சோகையுறு முன்திறமை — கூறவல்லதோ

ஒலா : கூறுவதற் கேது மில்லையே — மோதவரங்கு ஏறுநடை போடுதற்கு - ஏவிடுவீரே

பிரடெ. மன்னன் அறுசீர் விருத்தம்

சாந்தமும் அறிவும் மிக்காய் சாவதைத்து கரும்பா யெண்ணி பாந்தமும் பரிவு முள்ள பன்னரு முறவோர் நீத்து வேந்தனென் மொழியும் கேளா வீரமே கூறி மற்போர் தேர்ந்தனை செயமே பெற்றுத் தீரமாய் வருகு வாயே

பிர-மன். வசனம் : ஆபத்தான்போட்டியில் நாட்டம் கொண்டுவிட்டாய் சிறுவா. இளமறி பயமறியாது என்பார்கள் ஆன்றேர். எது எவ்வாரூயினும் உனது புத்தியின்படி நடந்துகொள், யாரங்கே? இவ்வாலனை அழைத்துச்சென்று நல்ல ஆகாரங்கள் கொடுக்கும்படி தெரிவியுங்கள்.

பிர-மன். வசனம் : காவலா, இன்று இங்கு நடைபெறவிருக்கும் மற் போரினைக் கண்டு களிப்பதற்கு எனது மகன் சீலியாலோயும், அண்ணன் மகள் ரேஷலினையும் அழைத்து வருவாயாக.

காவலன் வசனம் : உத்தரவு மன்னர் பெருமானே.

காட்சி 3

சீலியா, ரேஷலின் தோற்றம்

ஆசிரிய விருத்தம்

பாரிய புகழோ டரசனைய்த் திகழ்ந்த
பண்புறு பேடினன் தனது
பாங்குறு தவத்தால் பிரான்சினில் உதித்தே
பல்கலை தேறிய பாவை

சீரிய தன்னர சுரிமையே யிழந்து
 சிந்தையில் ஆகுலம் மேவ
 சிந்தொளி பணிகள் இரத்தின மாலை
 சிரணி ரேஷலின் தானும்

கோரிய வரசைச் சதியதாய்க் கவர்ந்த
 கோபழும் பாவழும் நோக்கா
 கல்மனப் பிரடெறிக் கரிதனிற் பெற்ற
 கன்னிகை சீலியா வென்னும்

கூரிய மதியாள் குணமுறு நங்கை
 கொண்டிடு மன்பதில் ஒன்றி
 கூடியே பிறந்த சோதரர் என்னக்
 கொற்றவை தோற்றினர் நன்றே

சீலியா இன்னிசை

தனித்து இங்கே என்னேடு தானிருக்கும் சோதரியே
 பனித்திடுநீர் பாரதனில் பானுறக்கண் டோடுதல்போல்
 இனித்துயரை மாற்றிடுவீர் இன்றுமனம் தான்மகிழு
 அனித்திருக்கும் பூங்காவில் ஆறிடலாம் வாரீரே

சீலியா வசனம் : அன்புள்ள சகோதரியே, மனதில் உள்ள துன்பங்கள்
 மறைய நாம் பூங்காவுக்குச் சென்று சற்று நேரம் உலவி
 வருவோம் வருவீராக.

ரேஷலின் கொச்சகம்

அன்புதனக் கூறணியே அண்டினவர்க் காரமுதே
 உன்சுகந்தான் எண்ணிவிடா துற்றதுணை யாயிருந்தே
 என்சுகமே நோக்கியெனக் கேற்றபணி யாற்றுகின்ற
 அஞ்சுகமே நின்னுரைபோல் அருஞ்சோலைக் கேவருவேன்

ரேஷலின் வசனம் : என் ஆருயிர்ச் சகோதரியே, உமது எண்ணம்
 போல் நந்தவனம் செல்ல வருகிறேன் வருவீராக.

நந்தவனம்

சிலியா, ரேசலின் தரு

(கொஞ்சம் கிளி மொழி எ. மெ. விசய மனோ. பக், 56)

இராகம் : கீரவாணி தாளம் : ஆதி

சிலியா : பொங்கும் நறை நங்குமலங்கிர்த
பங்கயச் செவ்வியாளே
சங்கினக் கும்பல் போல
தேங்கிடு பூவைப்பாரீர்

ரேசலின் : பஞ்சின்மெது கொண்டு இலங்கிடு
பண்புயர் மானத்தாளே
கொஞ்சம் புருவினங்கள்
குலவிடும் காட்சி காணீர்

சிலியா : மெத்தும் மலரந் தூரியம்
டேவியஸ் மேவுங் காட்சி
சித்தமே இன்பம் பொங்க
வைக்குதென் சோதரியே

ரேசலின் : பண்பின்முடி என்று இகம் புகழ்
அன்புறுந் தங்கையேபார்
கண்படு மெங்கும் சோலை
ரேசுடன் லீலிதானே

சிலியா : எங்கும் கமழ் பொங்கியலர்ந்திடு
இங்கிதப் பூக்களையே
பங்கமே இன்றி நாங்கள்
பறித்துடன் கொண்டு செல்வோம்

ரேசலின் : ஓப்பும்நிறம் கொண்டு அலர்ந்திடும்
இப்பெரும் பூக்கள் கொண்டு
செப்பரும் மாலை கோத்தே
செல்வோம் மகிழ்ந்திப் போதே

சிலியா வகனம் : அக்கா இன் னும் கொஞ்சத்தூரம் போகலாம் வாருங்
கள். அதோ பாருங்கள்.

சீலியா, ரேஷலின் தரு

(ஆசைப் பிராணேசா எ. மெ. எஸ்தா. பக். 16)

இராகம் : தோடி

தாளம் : ரூபகம்

சீலியா : செங்கதிர் கண்டதும் பொங்கி யலர்ந்திடும்
இங்கிதமார் மலர்கள் — அங்கங்கே
எங்குமே தேங்குதே மங்கையர் நாங்களும்
அங்கம் புளித்துமே அடைந்தோமே

ரேஷ. : லில்லியும் ரேஶாவும் மெல்லெனக் காலையில்
துல்லிபமாய் அலரும் — அழகினை
புல்லருகே யுள்ள அல்லியும் நோக்கியே
மெல்லநகைக் கிறதே மகிழ்வாய்

சீலியா : மஞ்சலும் வெள்ளையும் மங்கிய நீலமும்
மிஞ்சிடுபோ சிகப்பின் நிறத்தை
விஞ்சுமே பச்சையும் எஞ்சலில் லாமலே
எங்கும் மலர்கிறதே விதவிதம்

ரேஷ. : தேன்றிறை பூக்களில் தானமர் வண்டுகள்
தேன்குறைவே படவே — எழுந்து
ஆங்குறு மெல்லழ கோங்கிய பூக்களை
ஏந்கி யடைந்தனவே துயரதால்

சீலியா : மெத்தெனும் பாதைகள் எத்திசை நோக்கினும்
சித்திரமார் வனப்பே — செறிந்திடு
மெத்தழ குற்றிடு கொத்தலர் சோலையில்
எத்தனை இன்பமதே மனதினில்

ரேஷ. : தென்றலும் வாடையும் என்றுமே இவ்வனம்
ஓன்றுறவே அலரும் — மலர்களில்
குன்றுத மன்மத இன்பான லீலைகள்
என்றும் புரிந்திடலே அதிசயம்

(காவலன் ஒருவன் வருதல்)

சீலியா வசனம் : உனக்கு என்ன வேண்டும்?

காவலன் வசனம்: அம்மா, அரசியரே, இன்று மன்னர் சபையில் மல்
யுத்தப் போட்டியோன்று நடைபெற இருக்கிறது. அதனை

நீங்கள் கண்டு களிப்படைவதற்காக எமது அரசர் உங்களை அழைத்து வரும்படி சொன்னார்.

சீலியா வசனம் : சரி நாங்கள் அங்கு வருகிறோம், நீ முன்னதாகப்போ.

(சீலியாவும் ரேசலினும் அரசனிடம் செல்லுதல்)

சீலியா, ரேசலின் கலித்துறை

சீலியா :

செப்பருஞ் செல்வம் கொழிக்கும் பிரான்சு சிறப்புறவே தப்பருஞ் செங்கோல் செலுத்தும் தகவுறுந் தந்தையரே

ரேசலின் :

ஓப்பரும் மற்போ ரெனத்தாதர் செப்புரை யோர்ந்துடன்நாம் அப்பெரும் போர் தனைக் கண்டு மகிழ்ந்திட அண்மினமே

சீலியா வசனம் : அன்புமிக்க தந்தையே, தங்கள் பாதாரவிந்தம் நமஸ்காரம் பிதாவே.

பிரடெறிக் மன்னன் அறுசீர் விருத்தம்

சீலமா ரெந்தன் மக்காள் சிறிதுமே சிந்தி யாது தோலனுய் வற்றி என்பு தோன்றவே யிங்கு வந்து காலனுய் உற்ற மல்லன் கரமதால் மடிந்தி டாது வாலனைக் காக்க நீங்கள் வழுத்துவீர் புத்தி தானே

மன்னன் வசனம் : என் அருமைச் செல்வ மக்காள் இப்போது இங்கு நடைபெறவிருக்கும் மற் போட்டியில் பங்கு பற்றுவதற்கு அழகான வாலன் ஒருவன் வந்திருக்கிறான். அந்தக் கோர மல்லன் கையில் சிக்குண்டு அவனுயிர் பிரிவதற்குமுன் அந்தவாலனுக்குத் தகுந்த புத்தி கூறுவீர்களாக. அதோ அந்த மாடத்தில் இருக்கின்ன அவன்.

சீலியா வசனம் : எம்மாலானவரை முயன்று பார்க்கிறோம் தந்தையே.

(ரேசலினும் சீலியாவும் ஓலான்டோவிடம் செல்லுதல்)

ஓலான்டோ வசனம் : என்னைப் பார்க்க வந்தீர்களா? என்ன வேண்டும் உங்களுக்கு?

சீலியா, ரேசலின், ஓலான்போ தரு

(காந்தமார் ஊசி ... எ. மெ. எஸ்தாக்கி பக். 66)

இராகம் : நீலாம்புரி

தாளம் : ஆதி

சீலியா : சாந்தமே உருவான வாலனே
 சோர்ந்துமே கவலைரன் சீலனே
 ஒர்ந்திடும் யுத்தமதில் நேர்ந்திடும் சாவதெனில்
 ஒதுவீர்நீர் மோத வேணே

ஓலான் : மெத்தநீர் இரிரங்குத ஹுண்மையோ
 முத்துநேர் நகைதரும் நங்கையீர்
 நெஞ்சறு மன்புடைய நேசரே யற்றவர்கள்
 நானிலமேல் வாழ்வ தேணே

ரேச. : சித்திரம் மலைவறு நேசரே
 மெத்தவும் துயரத்தால் நாசமே
 மெத்துர மல்லனவன் செத்திட செய்திடுவான்
 முன்னுயுத்தம் பண்ணி டாதீர்

ஓலான் : எந்தனில் பரிவறுஞ் சவுந்தரி
 முந்தவென் அன்பினை மனந்தரி
 மிண்டுமோர் குத்துவீர சண்டைபுரிந்து இங்கு
 வென்றிடுவேன் நன்றுணர்வீர்

சீலியா : சமரதே புரிவது தீரமேர
 எமதகம் மகிழ்வற நீருமே
 போரதை விட்டகன்று சீரதே நடந்திடில்
 போகவாழ்வு ஆகும் மெய்யே

ஓலான் : சொந்தம் போல் உருகிறீர் மனநிலை
 உந்தவும் பேசிறீர் பயனிலை
 நெஞ்சதில் உங்களன்பு நீங்கிடா நினைவுடன்
 அஞ்சாதேபோர் விஞ்சவேன் நான்

கிருச. : வந்திங்கென் மனங்கவர் மாரனே
முந்தும்போர் தனைத்தவிர் தீரனே
சொந்தவும் முயிரெண்ணி சிந்தையில் எனையுன்னி
அன்பா நீரும் இன்போ டேகும்

ஒலான் : கன்னல்சேர் மொழிபகர் மங்கையீர்
என்னநீர் சொல்லுதல் சங்கையோ
எண்ணிய எந்தனது எண்ணமே மாறிடாது
ஏகுவேன் நான் வாகை சூடு

ஒலான்டோ வசனம் : எனது உள்ளத்தை உங்கள் அன்பு மொழிகளால்
கவர்ந்து கொண்ட என் ஆசைக் குரியவர்களே, உங்கள்
வேண்டுதலுக்கு இசைவதற்கு என்மனம் இப்போது ஒப்ப
வில்லை. அதன் முக்கிய காரணம், அந்நியனுகிய மல்லனுடன்
எதிர்த்துப் போர்ப்புவிவதற்கு இந்நாட்டவன் எவனும் இங்கு
முன்வரவில்லை. என் தாய்நாடாகிய பிரான்சு நாட்டின் மகிமை
யையும், பெருமையையும் காப்பாற்ற என்னுயிர் பிரிவ
தாயினும் தயங்கமாட்டேன். என் நேசத்தையும் பாசத்தையும்
கவர்ந்தவர்களே சற்றும் தயங்காது விடைகொடுங்கள் நான்
வெற்றி வாகைசூடிவர.

கிருசலின் வசனம் : பேர்ப்பெறும் வெற்றியில் ஆர்வம் கொண்ட தீர
மிக்க வீரரெஞ்சுடையவரே, அஞ்சாது சென்று அமரில்
வென்று ஆனந்தமுற வந்து எந்தனை அடைவீராக.

ஒலான்டோ வசனம் : மிகவும் சந்தோஷம், வருகிறேன் அன்புக்குரிய
வர்களே,

(சிலியாவும் கிருசலினும் தந்தையிடம் செல்லுதல்)

சிலியா வசனம் : அப்பா, நாம் எது சொல்லியும் கேளாது தனது
நாட்டின் மகிமையைக் காப்பாற்றுவதின் சாரணமாக மற்
போட்டியில் பங்குபற்ற உறுதி கொண்டு விட்டார் அந்த
வாலிபர்

பிரடெறிக் மன்னன் வசனம் : நாட்டின் மானத்தைக் காப்பாற்ற, போட்டியில்
பங்குபற்றப் போகிறோன் அந்த வீரன், சரி சரி, நீங்களும்
அதனைக் கண்டு களிப்படைவீர்களாக.

பிரடெறிக் மன்னன் கவி

புரிந்திடு மற்போர் தன்னில் புவியது எங்கும் கீர்த்தி
தெரிந்திட வாகை பூண்ட தீரனே நீயு மிப்போ
விரிந்திடு புத்தி கொண்ட வில்லனும் வால ஞேடு
சொரிந்திடு மிரத்த மின்றி தொடங்குவாய் போட்டிதானே
பிர. மன்னன் வசனம் : இப்போதே மல்யுத்தம் ஆரம்பமகாட்டும்!

(மஸ்யுத்தம் நடத்தல்)

மஸ்யுத்த வீரன், ஒலான்டோ தரு

(கன்லொடு முந். எ. மெ. தேவ. 109)

இராகம் : மோகனம்

தாளம் : ஆதி

மஸ்.வீர. : எண்டிசை புகழுவே சண்டைய திட்டனன்
எத்தனை பேரரநான் செத்திடச் செய்தனன்
வண்டனே புலியுடன் சண்டெலி போரிடு
விந்தைய தானதை இந்தரை கண்டிலேன்

ஒலான் : கண்டில னென்றுரை குண்டனே யுந்தனின்
குடமென வீங்கிய இடமகல் வண்டியை
கண்டுநான் அஞ்சியே கொண்டிடேன் நடுக்கங்
கண்டவர் ஏங்கிடக் கொன்றிடு வேன்றி

மஸ்.வீர.: அறிந்திடச் செய்குவன் முறிந்திட என்பு
அழுந்திடப் பிடித்துடல் நெளிந்திடச் செய்தே
செறிந்திடு மிரத்தம் உறைந்திட வைப்பேன்
செப்பிடு மென்பெயர்க் கொப்பதில் லாமலே

ஒலான் : ஒப்பதில்லாமலே இப்புவி யெந்தனின்
ஒதரும் புத்தியால் நோரும் யுக்தியால்
தப்பது மேவிடாச் செப்பமாய்க் குத்திநான்
தடத்தந்தே விழுந் திடர்ப்பட வைப்பனே

மஸ்ஸன் வசனம் : தம்பி உந்திறமையைக் காட்டா பார்க்கலாம்.

மஸ்யுத்த வீரன், ஒலான்டோ தரு

(நீலகண்டா நட நட முன்னே எ. மெ. தேவ. பக் 75)

இராகம் : எதுகுலகாம்போதி தாளம் : ஆதி

மஸ்.வீர.: தம்பி வாடா திடமுடன் சண்டை
தொட்டாயே கேடாய் — இப்போ
தும்பதாக நசித்து உன்னுடல்
தொலைப்பேனே பாடாய்

ஓலான்: வெட்டி வாயால் வெடுவெடுத்தால் நீ
வெல்வாயோ போட்டி — உன்னைக்
கட்டி மடக்கி குப்புறவீழ்த்தி
காட்டவோ மாட்டி

மஸ்.வீர: ஆனைமுன்னே அச்சமதுற்று
அனுகாதே பூனை — நீயும்
ஆசைகொண்டு அருமுடல் நோக
அனுகிருய தானே

ஓலான்: ஆனைதானும் அறுகம் புல்லில்
அடி சறுக்கிடுமே — இது
ஆதி தொட்டு வரும்பழ மொழி
ஆகுமுனக் கிதுவே

மஸ்.வீர: முச்ச முட்டித் துடிதுடித்திட
மீளாதே போச்சே — இந்த
மாட்டு பூட்டை விடுத்தே தப்பிட
மாட்டாய்நீ ஏய்ச்சே

ஓலான்: பற்றியுள்ள பிடியது இந்தா
பட்டாயே அற்று — மோசத்
துற்றிடுமுன்னை முறியடி வெற்றி
துட்டாநான் உற்றேன்

(மஸ்யுத்தத்தில் எதிர்பாராத விதமாக ஓலான்டோ
வெற்றியடைகிறுன்)

மந்திரி வசனம் : இப்போது நடந்த மஸ்யுத்தத்தில் அந்திய நாட்டவ
ஞகீய மல்லனை எமது இளவல் வெற்றி பெற்றுவிட்டான்
என்பதைச் சபையோர்க்கு அறிவிக்கிறேன்.

ஓலான்டோ விருத்தம்

ஆருமே யற்ற வெந்தன் ஆகுலம் தீர்க்க வென்றே
பேருரு வற்ற மல்லன் போரதிற் தோற்று னின்றே
சாருரு வற்ற வீசன் ஏதறு பாதம் போற்றி
சிருறு மன்னர் மற்றேர் சேரவே நன்றி தானே

ஓலான்டோ வசனம் : எனக்கு உற்சாகமூட்டி மற்போட்டியில் வெற்றி வாகை பெறவைத்த அரசிளங்கன்னியர்க்கும் மற்றையோர்க்கும் எனது நன்றி உரியதாகுக.

பிரடெறிக் மன்னன் வெண்பா

தோனும் கரங்கனும் தோன்று துணைகொண்டு வீழும் படிசெய்தாய் மல்லைனநீ — நானுமுன் வீரமது போற்றலாம் வில்லனேயுன் ஊருடன்பேர் சேரவே தந்தையார் செப்பு.

பிரடெறிக் மன்னன், ஓலான்டோ தரு

(மலரளி சிறை ... விசய. மனோ. பக்கம் 34)

இராகம் : சங்கராபரணம் தாளம் : ரூபகம்

மன்னன் : விறலுடை அரும் அறிவில் ஆன்றநல் வீரனுன் பெய ரோதிடா யிங்குநீ திறலதோங்கும் உனக்கோர் உத்யோகம் தந்திட நானும் திட்டங் கொண்டேனே

ஓலான் : மடிந்திடாதெனை மாபரன் காத்தனர் மாநிலத் தெந்தன் சோகமு நீங்கவே முடியதேந்திடும் மன்னவன் தன் தயை முற்றுறும் ஓலான்டோ எந்தன் பேரே

மன்னன் : அச்சமே துமில் லாவுரை பகர் அச்சுதா உந்தன் தந்தையின் பெயர் இச்செக மதில் நானுமறிந்திட இயம்புவா யிங்கு நயம் பெறவேதான்

ஓலான் : சிந்துகுழ் உல கந்தனை யேவெறுத் தந்தமில் பெரும் வீட்டேத் தேடி நந்துற வோர் கலங்கப் பிரிந்திட்ட நம்மருந் தந்தை ஞேலனென் பார்களே

மன்னன் : தந்தைதா யில்லா தாகுல முற்றிடும்
தனயனே அந்த ரேவென் என்பவர்
எந்தவு ரவர் விபர மனைத்தையும்
எற்றிட இங்கு சாற்றிடு வாயே

இலான் : முந்தைநா ஸர்சோச்சிடு பேடினன்
முதவைப் பிர பாக விருந்திட்ட
எந்தை ரேவென் டி பொயில் என்னும் வித்தகன்
என்னரும் அன்புத் தந்தை யென்பார்களே

பிரடெறிக் மன்னன் வசனம் : என்னடா சொன்னும், நீ ரேவெனின் மகனு?
எனது விரோதியின் மைந்தனு?

மன்னன் சந்த விருத்தம்

அட்டமா திக்குக விட்டமா யுற்றிடும்
அடலுறு வேந்தருமே
அச்சம துற்றிட இச்செகம் மெச்சியென்
அடியது போற்றிடுவர்

தட்டியே யென்னுரை கெட்டவன் பேடினன்
தன்னரு நண்பனென்னும்
தன்னல மோங்கிய திண்ணிய ரேவெனன்
தறுகணன் மைந்தனே நீ

கிட்டியே குத்துமற் போட்டியும் வென்றனை
கீர்த்திசேர் உன்திறை
காட்டியே மக்களின் நாட்டம தொற்றிட
காலது வைத்தனையோ

மட்டியே இதுசனம் கட்டளை இட்டுளை
மட்டரும் வதைபுரிந்தே
மாட்டியே விலங்கது போட்டிடு வேஞ்சிறை
மாண்டுநீ தொலைந்திடவே

சிந்து

(இப்படியும் சொன்னாலே எ. மெ. தேவ. பக். 57)

இராகம் : மோகனம்

தாளம் : ஆதி

பஸ்லவி

எப்படித் துணிவு கொண்டாயோ — உளவறிய
எப்படித் துணிவு கொண்டாயோ

அனுபஸ்லவி

எப்படித்து ணிவுகொண்டு இப்படிநீ எனைக்கண்டு
செப்படிவித் தைகள்பூண்டு தப்பியோட வோமிரண்டு
ஒப்பரும்முட் சக்கரத்தில் இப்போதுன்னைக் கட்டிரத்தம்
கொப்பளிக்கச் சீக்கரத்தில் தப்பிடாது செய்திடுவேன்
— எப்படித்

சரணம்

பட்டினத்துக் குட்புகுந்து பட்டமும்ப ரிசம்பெற்று
கிட்டினத்தொ ருவன்போலக் கெட்டித்தன மாய்நடித்து
கெடுத்திட நினைந்தாயோ — எனதுஆட்சி
முடித்திட முனைந்தாயோ — கதியேகெட்ட
மட்டியுனை நாய்நரிகள் முட்டிமோதி யுண்டிடவே
வெட்டியுடன் வீசிடுவேன் பட்டினத்தோர் கெட்டிடவே
கெடுமதி சொரிந்தாயோ — எனது நாட்டில்
படுசதி புரிந்தாயோ — இது சணமே
இந்நகரை விட்டு ஓடி உன்னுறவோர் தனைத்தேடி
முன்னுமுயிர் பெற்றுநீடி இன்னலற்று வாழாய்பேடி
— எப்படித்

பிரடெறிக் மன்னன் வசனம் : இந்தப் பிரான்சு நாட்டின் பலசன
துரோகியும், எனது எதிரியமாகிய பேடினனின் ஆப்த
நன்பன் ரேலனின் மைந்தனுகிய ஒலான்டோவே, நீ மற்போர்
புரிந்து உனது வீரத்தையும் தீரத்தையும் காண்பித்து உலகம்
போற்றும் மல்லனையும் தோற்கடித்து இந்நாட்டு மக்களின்
அன்பையும் பெற்றுவிட்டாய். அடே ஒலான்டோவே,

எனது எதிரியினால் ஏவப்பட்டு இந்நாட்டில் உளவறிந்து போவதற்கு வந்த ஒற்று, நீ இந்தப் பிரான்சு நாட்டை விட்டு இருபத்து நான்கு மணிநேரத்துள் வெளியேறிவிடவேண்டும். ஆம் இதுவே இந்நாட்டு மன்னனுகிய எனது ஆஞ்ஜெ.

(அரசகுமாரிகள் ஒலான்டோவைச் சந்தித்தல்)

சீலியா வசனம் : எங்கு போவதற்குப் புறப்பட்டு விட்டார்கள்? நில்லுங்கள்.

ஒலான்டோ வசனம் : எதற்கு இராச குமாரி?

ஞேசலின் வசனம் : அன்பரே, சற்றுவேளை எம்முடன் உரையாடக் கூடாதா?

ஞேசலின், சீலியா, ஒலான்டோ தரு

இராகம் : செஞ்சுருட்டி தாளம் : ஏகம்

ஞேச. : செக மேவும் செங்கதிர் நேர்

முகவலங்காரா — நீரும்

சீருறவே தானிருந்திடு ஊரெது சிங்காரா

ஒலான் : கனிசேரும் சொல்லமிர்த

தொனியலங்காரி — சொந்த

ஊரெதுவுமே தானெனக் கிலை

பாரிலே சிங்காரி

சீலியா : வயமேவும் வாலிபர்கள்

துயரே கொள்ளாதே — என்றும்

ஒதருதுணை தேடியே வாழ்வார்

மேதகு மொய்யாரா

ஒலான் : பேரூரில் லாதவரைப்

பெருமையாய் யாரும் — ஒன்றித்

தானுதவிட மனமது ஒப்பார்

மானேர் ஒய்யாரிபூருபி முபால்லை

கிரு. : துணையாரும் வந்திருப்பர்
 இனைப்பிரியாதே — நீரும்
 பேருவகை கொண்டு அழைத்திடி வில்
 வருவா ரிப்போதே

ஒலான் : இடைசோரும் மெஸ்லுடைசேர்
 நடையழகே தான் — எந்தன்
 சோர்ந்த சிந்தையை மாந்த வைக்குதே
 ஆர்ந்த பைந்தொடியே

பிரேசலின் வசனம் : என்னுள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்ட அங்பரே,
ஓரு நாளாவது எங்களுடன் தங்கிப் போசனம் அருந்தாது
எங்கே செல்ல எண்ணுகிறீர்கள்?

செலியா, ரேசலின், ஓலான்டோ தரு

(தோடவிழ் புங் எ. மெ. விசயமனே. பக் 36)

இராகம் : தேசிகதோடி தாளம் : ஏகம்

சிலியா : இங்கிதமார் சங்கை மானே - நீரும்
 இங்கொருநாள் - தங்கிடாமல்
 எங்குவழி நீங்குகின்றீர் - அன்பாய்
 எங்களுடன் தங்கிடுமே

ஒலான் : செங்கமலம் அங்கோளிக்கும் — முகச்
செந்திருவே வேந்தனுடை
பொங்குசினம் தங்குமாணை — விரைந்
திட்டிழக்கு நீங்கு வேணும்

கேள்வி : அன்புருவே என்துரையே - நானும்
இன்புடனே முன்வரவோ
மன்மதனே நின் நினைவால் - உயிர்
மாண்மூவேன் ஈண்டுடனே

ஒலான் : பைங்கிளியே செங்கரும்பே — அதி
மங்மளமாய் எங்களுக்கு
பொங்குபுகழ் தங்குகாலம் — அன்பே
எங்கிவரும் ஏங்கிடாதீர்

ரேசு. : பண்புசெறி நண்பரே நீர் — இந்த
பண்பதில்லா மன்னவனுல்
துன்பமுற்றே சென்றிடனும் — ஒரும்
கன்னியரெம் கண்ணில் நீரே

ஒலான் : நெஞ்சுதனின் விஞ்சு நோவே — அன்பால்
வஞ்சியரே துஞ்சவையும்
நெஞ்சகலா துங்களன்பே — நீரும்
அஞ்சிடாதீர் சென்று வாறேன்

ஒலான்டோ வசனம் : உங்கள் அன்பு கனிந்த மொழிகள் என் இதயத்
தைக் குளிர வைத்தன, நன்றி. நான் சென்று வருகின்றேன்.

சிலியா வசனம் : நில்லுங்கள் போவதற்குப் புறப்பட்டு விட்டார்களோ?

ஒலான்டோ வசனம் : உங்களை விட்டு ஓரடி நகரவும் என்பாதங்கள்
இசையவில்லை. ஆனால், அரசர் கட்டளை இன்றே நாட்டை
விட்டு அகன்று விடவேண்டும். ஆண்டவன் கிருபை உங்கள்
பேரிலும் என்பேரிலும் இருக்குமா கில் மீண்டும் கண்டு
கொள்ளலாம், வருகிறேன்.

ரேசவின் இன்னிசை

காந்தவரை தான்பகர்ந்து கண்ணியரெம் கருத்திலுறை
போந்தபெரு மல்லனுடன் போர்மலைந்தே வாகை பெற்ற
பாந்தமுறும் வீரியனே பாசமுடன் அன்பளிப்பாய்
நாந்தரும்பொன் மாலைதன்னை நட்புடனே ஏற்றறுளே

ரேசவின் வசனம் : இதோ முத்துக்கள் வைரங்கள் பதித்த தங்க
மாலை. மல்யுத்தத்தில் வெற்றி பெற்றவீரனுக்கு மன்னவர்
வழங்கும் பரிசு. இதை எனது ஞாபகமாக அணிந்து செல்
லுங்கள்.

ஒலான்டோ வசனம் : நன்றி, வருகிறேன். என் அன்புக்குரியவர்களே
வருகிறேன்.

காட்சி 4

(அந்தப்புரக் காட்சி)

ரேசலின், சீவியா தரு

(எல்லையற்று ... எ. மெ. தேவச. பக். 33)

இராகம் : நீலம்புரி

தாளம் : திரிபுடை

ரேச. : அன்பு உள்ளத் தந்தை கானில் — ஜியோ
அலைந்து உழுன்றுரோ வீணில்
இன்பதுற்ற எங்கள் வாழ்வே — ஈனர்
இடர்படுத்த லாலே வீழ்வே

ரேச. : முந்துமன்பு கொண்டு காதல் — உற்ற
மாரன் இல்லை என்றால் சாதல்
இந்தமாய உலகம் வேண்டாம் — எந்தன்
இன்ன வென்றும் நீட வேண்டாம்

சீவியா : காலை தொட்டு அன்னம் தண்ணீர் — இன்றி
கவலையுற்று பொங்கு கண்ணீர்
மாலையென வழிவதேனே — நீரும்
மனம்திறந்து கூருதேனே

ரேச. : நேசமிக்க தங்கா யென்னை — இனிதே
நாடுமந்த வீரன் தண்னை
தேச மின்றி நீக்கலாமோ — உந்தன்
தீர தந்தை நோக்கிதாமோ

சீவியா : காதல் மீறிக் கலங்கி நொந்தே — அலையா
கடிதில் வந்து உணவருந்தே
ஏதமற்ற காதல் கூடும் — நானும்
ஏகபரன் தாளைத் தேடும்

ரேச. : வஞ்சர் விஞ்சும் இந்த நாட்டில் — எம்மை
வாழ விடார் தங்கள் பாட்டில்
பஞ்ச பொதி தீயே பட்டு — ஒன்றும்
மிஞ்சிடாதது போல் கெட்டு

மன்னன் எண்சீர் விருத்தம்

என்ன மொழி பேசியிங்கே பிதற்று கின்றூய்
 என்மனையில் தங்கியிருந் தென்து மாற்றுன்
 தன்னையிக வாழ்த்தியவன் தனையன் மீது
 தப்பிதமாய்க் காதல்கொண்டு வருந்து கின்றூய்
 சின்னவய தெண்ணைமனம் சகித்தேன் எந்தன்
 சிற்றிடைசேர் செல்வமகள் சீலி யாவை
 இன்ன லுறு முந்தனைப்போ லாக்கி டாது
 இந்நகரை விட்டுவிரைந் தேகு வாயே.

மன்னன் வசனம் : இத்தனை துணிச்சலா உனக்கு? என்மனையில் தங்கி
 யிருந்து உண்டு களித்து மாற்றுன் மைந்தன் மீது மோகங்
 கொண்டு, வாடுகின்றூயே சிறுக்கி, உன்னைப்போன்று என்மகளை
 யும் கெடுத்து விடாது இன்றே எனது நாட்டை விட்டு
 அகன்று விடுவாயாக.

சீலியா பரணி

மாநிலத்தே தந்தையுடன் தாயு மில்லா
 மாதுயரே சோதரியை வாட்டும் வேளை
 தானிரத்த பாசமது நோக்கி டாதே
 தானகற்றல் தர்மமதோ தந்தை யாரே

மன்னன், சீலியா, ஞேசலின் தரு

[தார்தலத்தோர் ... எ. மெ. தேவசக. 84]

இராகம் : கரகரப்பிரியா

தாளம் : ருபகம்

மன்னன் : சந்திரனேர் முகத்தாய் — எனதரும்
 சற்குண மாமகளே

இந்தரை மீதினிலே — இவள் இங்கு
 எத்தனை வம்புரைத்தாள்

சிலியா : வம்பது பேசவில்லை — தனக்குற்ற
 வன்துயர் தான் நினைத்தே
 வெம்பி அழுதனளே — தந்தையரே
 வெம்பகை கொண்டிடாதீர்

மன்னன் : அன்புறு சோதரியாம் — என்றே நீயும்
 அன்னவட் காதரவாய்
 என்செய எண்ணுகிலும் — இவள்செயல்
 எங்களுக் கேயெதிராம்

ஞாக. : உங்களுக் கோர்பொழுதும் — துரோகமே
 எண்ணிய தில்லை மெய்யாய்
 இங்கித மாரஜனயே — நினைத்திங்கு
 ஏங்கித் தவித்தனன் நான்

மன்னன் : ஊரதை விட்டுடனே — நீடுமோடென்
 றுந்திடு கட்டளையால்
 பாரதே நீங்கியவன் — உனதரும்
 பண்புள்ள காதலனே

ஞாக. : பண்புள்ள காதலன் தான் — என்றென்றுமே
 பாவையர் செல்வமதாம்
 எண்ணிய நான் ஏக்கமுறும் — அவ்வீரனை
 ஏளனம் பண்ணிடாதீர்

மன்னன் : ஆருமே அற்றெருவன் — தெருவில்
 அலைந்தே உலைந்திடுகில்
 நேருமோ வீரனென்று — இதனை
 நினைந்திடு யுக்தியதாய்

சிலியா : வீரனைக் காதலித்தால் — மனைதனை
 விடுத்துடன் போக்கிடுதல்
 பாரினைக் காத்திடுமா — மன்னவர்க்குப்
 பரிவுறு பண்பதாமோ

மன்னன் : நாடது அற்றவளை — நீயும் இங்கு
நாடிய ணைத்திடுதல்
பாடது ஆகிடுமே — இவள்வெளி
போய்விடல் உத்தமமே

சீலியா : பெண்ணென எண்ணிடாது — இவள்வெளி
போய்விட ஏவிடுதல்
மன்னதில் பாவமதே — பரிவுடன்
மன்னியும் தந்தையரே

மன்னன் : மன்னியு மென்றிடாதே — இவள்சதி
மாபெருங் குற்றமதே
எண்ணையிங் கேமதியா — திகழ்ந்தவள்
ஏகிட வேண்டுமின்றே

சீலியா வசனம் : எனது நேச அப்பா, இவ்வித கடினமொழி கூறுவது
அரசராகிய தங்களுக்கு உரிய தல்லவே. அந்தரித்தோருக்கு
அடைக்கலமும், ஆதரவற்றேருக்கு தஞ்சமும், இருக்க இட
மற்றேருக்கு இல்லமும் கொடுத்து, குடிமக்களின் குறை
களைந்து பாதுகாக்கும் மன்னராகிய தாங்கள்தான் கன்னிப்
பெண்ணும் கற்புக்கரசியுமாகிய எனது சகோதரியை அவர்
களுக்கு உரிமையான நாட்டையும் கோட்டையையும் விட்டு
அகன்று விடும்படி கூறுவது? இது நீதியல்ல தந்தையே.

ஞாகலின் எண்சீர் விருத்தம்

புத்திரியென் சோகமது கொண்டே தந்தை
பித்தரைப்போல் கானமதில் கலங்கி வாட
குத்திரமா யரசு தன்னைக் கவர்ந்து கொண்ட
குற்றமதே குடியழித்துக் கொல்லு மன்றே
சித்திரமார் எங்களருங் கோட்டை விட்டே
சீக்கரமாய்க் செல்லெனுமுன் ஆணை நன்றே
மித்திரபே தம்புரிந்து மதியற் றேர்போல்
மேதுனியில் வாழ்ந்திடுதல் முறைமை தானே

ஞாகலின் வசனம் : என்மேல் அன்பு கொண்டவரை நான் காதலிப்
பதால், உங்கள் அரசுக்கும் இந்தப் பிரான்சு நாட்டுக்கும்
உமது குடும்பத்துக்கும் நான் எதுவித துரோகமும் புரிந்திலே

ஆனால் எமது பாரம்பரிய அரசரிமையை அபகரித்து எனது ஆருயிர்த் தந்தையை அத்துவான் கானகத்தில் அலைய விட்டதும் போதாமல் இப்போது கண்ணிப் பெண்ணைகிய என்னை குதிகலங்கச் செய்யும் உமது ஈன்செயலை உன்னிப் பார்ப்பீராக. ஆண்டவன் ஒருவர் இருப்பாராகில் என் தந் தைக்கும் எனக்கும் நீர் புரிந்த சதிச் செயல்களுக்குப் பழிக்குப் பழி வாங்காமல் விடமாட்டார். ஒரு காலம் கானகத்தில் அலையும் சந்தர்ப்பம் உமக்கும் நேரும் என்பதே இந்தத் தீர்ப்பின் பலாபலனங்கும்.

மன்னன் கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்

சிங்காச னத்தேறிச் செகமது புரந்திடும்

செப்பரிய ஆண்மை கொண்ட

சிங்கேறு நிகர்த்திடு மரசரு மெனதடி

சிரம்பணிந் தஞ்சி நிற்பர்

வெங்கான மேயுற்ற கொடுவிலங் கானவை

விளம்பிடென் நாமமே கேட்டிடில்

விண்மண்ணன் பதெண்ணைது வேகமே யோடி

விஞ்சமுயி ரெஞ்ச நிற்கும்

சிங்கார மிகுவாழ்வு இங்குனக் களித்துநான்

சிந்தை களிக்க வைத்தும்

சிறிதேனு மஞ்சிடா தெணவைது நிந்தனை

செய்ததிக கோப மேற்றுய்

மங்காத எனதுபுகழ் மாநில மறிந்திட

மதிகெட்ட சிறுமியுன் னுடலதை

முக்களிக்க ரத்தமதில் எந்திரத் திட்டுமே

முந்தவதை செய்திடேனே

பிரடெறிக் மன்னன் தரு

(தப்பி எங்கு செல். எ. மெ. விசயமனே. பக். 78)

இராகம் : செஞ்சுசுருட்டி தாளம் : ரூபகம்

1. என்னை மிகத் தூற்றி வைதாயோ — மதிப்பதின்றி
என்னை மிகத் தூற்றி வைதாயோ
என்னை மிகத் தூற்றி வைதாய்
சின்னமதி சாற்றி நெதாய்
முன்னுப்பை மெத்த எய்தாய்
பின்னமுறச் செய்வேன் மெய்யாய்... என்னை
2. இந்நகரை விட்டுச் செல்வாயே — இதுசனத்தில்
இந்நகரை விட்டுச் செல்வாயே
மன்னவனென் புகல் தேடி
வன்னமலை தனில் பாடி
அன்னமென ஒன்று கூடி
இன்னல்விளைத் தாயே மோடி... என்னை
3. வாட்டி வதை இங்கு செய்யேனே — அடியே யுன்னை
வாட்டி வதை இங்கு செய்யேனே
கெட்டமதி கொண்டு விட்டாய்
நட்டணைகள் பேசிக் கெட்டாய்
துட்டனவன் பாசந் தொட்டாய்
விட்டு அகல் வாயே சிட்டாய்... என்னை

பிரடெறிக் மன்னன் எண்சீர் விருத்தம்

பாருற்ற வேந்தர்கள் தாழும் எந்தன்
பேர்கேட்டு வாய்பொத்தி யஞ்சி நிற்க
சிருற்ற விந்நாட்டின் மாந்த ரெல்லாம்
சேர்ந்தொன்றுய் வந்தெந்தன் பாதம் போற்ற
காருற்ற நெஞ்சத்துக் கன்னி நீயும்
கர்வங்கொண் டஞ்சாது என்னை வைதாய்
ஏருற்ற பெண்ணென்றிப் போது விட்டேன்
ஏகிடுநீ இந்நாட்டில் தங்கி டாதே

மன்னன் வசனம் : அளவுக்கு மீறிவிட்டதடி உனது அகந்தை. இன்றே
எனது நகரத்தை விட்டு வெளியேறிவிடுவாயாக.

ஓலான்டோ தரு

(வாரூக வந்தது எ. மெ. ... தேவசகா. பக. 27)

இராகம் : தன்னியாசி

தாளம் : ரூபகம்

பஸ்லவி

மாரூக வந்தது நீரூகச் சென்றது
கணமே நீங்காதே தெய்வத்துணை ... கணமே

தரு

1. மாரூக வந்தவர் நீரூக வேரூக
மன்னிய தெய்வமே மின்னலில் எய்தியே
பாருத மல்லைப் பாறிட வைத்துமே
பாங்கா யிருள் நீங்க ஈங்கு அருளீந்து ... மாரு
2. மிக்க சுவையுள்ள சர்க்கரைப் பந்தவின்
மேலுறத் தேன்மழை பெய்திடுந் தன்மையாய்
தக்க மாமல்லனும் வெட்கிட வெற்றியாய்
தையலர் நேசமும் வையமி சைந்திங்கு ... மாரு
3. வீறுற்ற பாம்புகள் சீறுற்று வாழ் பொந்தில்
வன்துய ருற்றுமே இன்னுயிர் அற்றிட
ஏறுற்ற கரமதில் பேறுற்ற திரவியம்
எட்டிய தற்போல மட்டிலா வற்புதம் ... மாரு
4. தூக்குத் தண்டனைக்கு ஏக்கமுற்றுச் செல்ல
போக்குக் கண்ட மன்னன் காக்க எண்ணமுற்று
தூக்குத் தண்டனையை நீக்க விண்டது போல்
தாக்கிடும் தீங்குடன் ஏக்கமும் நீங்கிட . மாரு

ஞேசலின், சீலியா அகவல்

ஞேச. : சொல்லரும் அன்பு சொரிந்திடும் செல்வியே
இல்லது விட்டுநான் இன்றிராச் செல்வேன்

சீலியா : சென்றிடில் நீருமே செய்வது என்னவோ
வன்துயர் கொள்ளவே வைத்திடல் நன்றே

ரேசு. : நன்றிலை ஆனால் நீசமாய் மன்னர்
சென்றிடப் பணித்தார் செல்வதே நன்று

சிலியா : முந்திடு கோபமே யற்றிடுந் தந்தை
சிந்தியா திவ்விதம் செப்பினார் விந்தையே

ரேசு. : விந்தைய தாயினும் விடிந்திடில் நிந்தையே
எந்தனை மன்னிந் ஏகுவேன் அந்தியே

சிலியா : அந்தியே நானும் அன்புடன் வந்திடில்
சந்தோ சமாகவே செல்லலாம் எங்குமே

ரேசு. : ஒங்குமுன் எண்ணம் ஒதுக்கிடும் தங்காய்
தீங்குகள் நேர்ந்திடும் துளியுமே தாங்காய்

சிலியா : தாங்குவேன் அக்கா தரித்திடேன் இங்கு
நீங்கிடில் நீர்தான் நிதமுநா னேங்குவேன்

ரேசு : எங்குமே செல்ல எண்ணிடும் நாங்கள்
பங்கமில் வேடம் பரிவுடன் தாங்கு வோம்

சிலியா : தாங்குறும் வேடம் தீங்குரு நீங்கள்
பாங்குறும் ஆணைய்ப் பாரதில் நீங்கும்

ரேசு. : வறுமைசேர் பெண்போல் வந்திடு சுறுக்கில்
பெறுமதி வாய்த்த பொருள்களும் உறவே

சிலியா : பொன்னுடன் நகைகள் போதிய வின்னும்
மின்னென எடுத்து வருகுவேன் நன்றே

ரேசலின் கவி

அருங்குணச் செல்வி எந்தன் அன்புறுந் தங்காய் கேளீர்
அரும்பெரும் கோட்டை தாண்டி அப்புற மகலு மட்டாய்
இரும்பென மனத்தை யாக்கி இருவரும் வேடம் பூண்டு
வருந்துயர் எதற்கு மஞ்சா வாகுடன் செல்லு வோமே

கிருசலின் வசனம் : அன்புள்ள தங்கையே, எமக்கு வேண்டிய பொருள் களையும், உடுப்புகளையும் ஒரு சிறிய கைப்பெட்டியில் வைத்து எடுத்துக் கொண்டு சீக்கரமாக வந்து விடு, எவருமறியாது இரவோடிரவாகக் கோட்டையை விட்டு வெளியேறி விடுவோம்

சிலியா வசனம் : இதோ சீக்கிரமாக வந்து விடுகிறேன் அக்கா.

காட்சி

5

ஓலிவரும் பணியாளரும் தோற்றும்

மன்னுபுகழ் பேடனன்தன் ஆட்சி நாளில்
மாட்சியிறு பிரபுவென விருந்த ரேவன்
முன்னுமகன் என்னுரிமை பேசிப் பேசி
முதுலகில் தம்பியொலான் டோவுக் கேதான்
உன்னுபல துன்புகள்செய் ஓலிவர் என்பான்
உண்டுமகிழ்ந் தின்பதுறும் ஊழ்ய ரோடு
வன்னவரும் பணியணிகள் வயங்கப் பூண்டு
வாலசந்ர கோலமுடன் சபைவந் தானே

ஓலிவர் தரு

(அப்பனே அப்பனே எ. மெ. ... தேவச. 32)

இராகம் : பலகம்ச

தாளம் : சூபகம்

1. நலந்தங்கி யுலகெங்கும் விளங்கு மிந்த
நகர்தனில் பிரபுவென ரேவன் தன்னின்
பலந்தங்கு மொவிவனும் முத்த மைந்தன்
படிதனில் நானேயென் றெவரும் சொல்வார்
2. தந்தையின் பெயர்கொண்டு தாலந் தன்னில்
தந்திர மாகவே நான்செய் திட்டம்
விந்தை யெனும்படி முடித்துக் கொள்ளும்
வல்லவ னெனைப்போல வில்ல னுண்டோ

3. ஒலான்டோவாம் தம்பிக்கே உரிமை யான
ஒத்ருஞ் செல்வங்கள் யாவு மெந்தன்
இலங்கிடு யுக்தியால் எனதே ஆக்கும்
இந்திர சாலம்யார் இயற்று வாரோ
4. மதமுந்து கரியொத்த மல்ல ஞேடே
மல்யுத்த மாடவென் ரேவி விட்டேன்
கதமுந்து மவன்தன்னைக் கடிதில் வென்றான்
காசினி விட்டவன் ஓடச் செய்வேன்

ஓலிவர் விருத்தம்

திருவுடை எந்தன் மாடம் தனிலுறைந் தெந்த ஞேடு
மருவிட வாழும் தீர மனதுடன் புத்தி மிக்க
வெருவரு பணியாள் வாரீர் வெகுவிரை வாக நீங்கள்
ஒருவரு மறியா தாற்ற ஒருபணி ஒது வேனே
ஓலிவர் வசனம் : வாருங்கள் பணியாட்களே! நான் சொல்லப்போவதை
கவனமாகக் கேளுங்கள்.

ஓலிவரும் பணியாளரும் தரு

(வாரும் வாரும் ... எ. மெ. தேவச. பக். 52)

இராகம் : கல்யாணி

தாளம் : அடதாளம்

ஓலிவர் : நானுமே என்னுடன் அன்பாய் — நீரும்
நல்மன தாகவே இன்பாய் — உண்டு
வாழுகின் றீர்மிக நண்பாய் — மதி
வீசிடுவீர் இப்போ பண்பாய்

பணி. 1 : எங்களுக் கோர்க்குறை இல்லையே -- ஏதும்
இல்லையென் ரூலஸ்லோ தொல்லையே—என்றும்
உங்களுக்குக் கோரினை யில்லையே — முந்தும்
உள்ளத்தைத் தெளிவதே வல்லையே

பணி. 2 : உண்டதை எண்ணிலெம் துரையே — நாமும் என்னதான் செய்திடோம் விரைவே—நீரும் கொண்டிடு கருத்தேதென் றுரையே — செய்யில் கடிதினில் புரிகுவோம் தரையே

ஓலிவர் : தந்தையின் சொத்ததை நாடி — நன்கு தின்று குடித்தோமே பாடி — என் தம்பியின் சொத்தைக்கை யாடி — அவன் தன்னுயிர் போக்குவோம் தேடி

பணி. 1 : சொத்தினைப் பெற்றிட எண்ணிலே — உங்கள் தம்பியைக் கொன்றிடில் மண்ணிலே—அது அத்தனுக் கேற்றிடா தெண்ணிலே — இதற் கிரங்குவர் தேவரும் விண்ணிலே

பணி. 2 : சோதர பாசத்தை விட்டுமே — நீரும் செய்திட லாகுமோ கெட்டதே — இந்த ஆதரை மீதிலும் இட்டமே — தீமை ஆற்றிடில் நரகதே கிட்டுமே

ஓலிவர் : இன்பமாய் வாழ்ந்திட வேண்டுமே — அதற் கென்மனம் பொருள் தேடத் தூண்டுதே தொன்றுள செல்வத்தை யாண்டுமே—கொள்ளத் தம்பியைக் கொன்றிட வேண்டுமே

பணி. 1 : செல்வத்தை ஈட்டுதல் இன்பமே — நீரும் செய்திடும் கொலையதால் துன்பமே வெல்வதை மாத்திரம் முன்னரே — நீரும் விரும்பிடில் நற்பலன் காண்டிரே

பணி. 2 : எங்களுக் கென்றும்நீர் தஞ்சமே — செய்ய ஏதுரைத் தாலும்நாம் அஞ்சமே — இங்கு தங்கள் சொல் முடித்திடாத் துஞ்சமே— இவை தயவுடன் ஏற்றிடும் நெஞ்சமே

ஓலிவர் அறுசீர் விருத்தம்

எள்ளென இயம்பு முன்னே
 எண்ணெயாய்க் குதித்து நிற்கும்
 விள்ளரும் திறமை பூண்ட
 வீரிய பணியாள் கேளீர்
 நள்ளிர வதில்லை லான்டோ
 நாடியே துயில்கொள் வேளை
 எள்ளள விரக்க மின்றி
 எரித்திமர் மாடம் தானே

ஓலிவர் வசனம் : நான் சொன்னபடி செய்து முடித்து விடுங்கள்,
 எனது திட்டம் எப்படியும் நிறைவேற வேண்டும். உங்
 களுக்கு வேண்டிய வெகுமதி ஏராளம்.

1 ஆம் பணியாள் வசனம் : அப்படியே செய்கிறோம் எச்மானே.

காட்சி [6]

அடம் கொச்சகம்

சிருஞ் சிறப்பும் சிதைவதுற்றே
 சிறுமை யுறுமென் னருந்துரையே
 ஆரும் நினைக்கா தொருதிட்டம்
 அண்ணர் ஓலிவர் இதயமுற்றே
 சாரும் பணியாள் தனக்குரைத்த
 சதிகேட் டிங்கு விரையவந்தேன்
 தேரும் உமக்கே உயிர்மோசம்
 திடமே நிகழும் இன்றுஜயோ

அடம் வசனம் : உமக்குப் பெரும் அபாயம் நேரப்போகிறது, ஞாலன்
 மைந்தா.

ஒலான்டோ வசனம் : என்ன? அபாயம் நேருவதா? எனக்கா? யார்
 அதைச் செய்ய எண்ணினார்கள்?

ஓலான்டோ, அடம் தரு

(நவரெத்தினமணி பெற்ற. எ. மெ. எஸ்தா. 116)

இராகம் : தேசிக தோடி

தாளம் : ஆதி

அடம் : உத்தமம் மிக்க வெந்தன்

நற்குண சீலனை ரேவனின் — மைந்தா
மெத்து துயருளத்து சித்தம் தேங்கு தையோ
உத்தமனுன் னுயுர்க்கே சதி செய்ய

ஓலான் : சதிசெய்து ஈங்கு எந்தன்

உயிரது போக்குதற்கு யார் நினைந்தனன்
கதியது ஏதுமின்றி துயரதுழன்று வெம்பி
விதியதை நொந் தலையும் எந்தனுக்கே தான்

அடம் : உந்தனே விவர் அண்ணன்

உன்னருஞ் செல்வமதைக் தான் கவரவே
சிந்தையி ரக்கமின்றி முந்து முன்னுயிர் மாய்க்க
முட்டுவான் தீயிரவே உன்மாடம் தன்னிலே

ஓலான் : எந்தனில் அன்பு கொண்டு

இன்னுயிர் காக்க வென்றிங் கோடி வந்தேரே
என்னுயி ருள்ளளவும் இந்நன்றி தனையெண்ணி
எந்த விதமு மும்மை நான்மற வேனே

ஓலான்டோ வசனம் : எனது உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்கு ஈசனே
உமது இதயத்தில் வந்து நின்றூர். நான் எங்கு போவேன்?
எவ்வாறு உய்வேன்? வழிச் செலவுக்கு முதலாய் என்வசம்
இப்போது பணம் எதுவும் இல்லையே பெரியவரே.

அடம் : உன்னருந் தந்தை சேவை

தன்னதில் சேமமாகத் தேடிநான் வைத்த
பொன்னதையன்புடனே பெற்றிது சணம் வேறார்
சென்றிடும் சேமமதாய் என்செல்வ மைந்தனே

அடம் வசனம் : எனது அன்புத்துரையின் ஆசை மைந்தா! நான்
சொல்லும் வார்த்தையைத் தட்டாது இந்த வஞ்சகர் சூழ்ச்சிக்
காரரிடம் சிக்கி உமது உயிரைப் பறிகொடுக்காது. எனது

முதுமைக் காலத்துக் கெனத் தேடித் திரட்டிவைத்த இந்த
500 சிறவுன் பவுணியும் வழித்துணையாகக் கொண்டு விரைந்து
வேறிடம் செல்வீராக.

ஒலான் : இங்குநீர் இருந்திடின்

உம்முயிர்க் கேயபாயம் நேர்ந்திடும் மெய்யாய்
தங்கிடா திருப்பேரும் எங்கேனும் சென்றிடலாம்
தட்டையெது தானுமின்றி உடன் வருவீரே

ஒலான்டோ வசனம் : எனது அருமைத் தந்தையின் பிரமாணிக்கமுள்ள
ஊழியரே! உமது பேருதவியை யான் என்றும் மறவேன்.
நீர் இங்கு தனிமையில் இருப்பதால் உமது உயிருக்கும் பெரும்
அபாயம் ஏற்படும். எனது வார்த்தையைத் தட்டாது என்
நுடன் நீரும் வருவீராக.

அடம் வசனம் : அப்படியே உமது விருப்பம்போல் வருகிறேன் மெந்தா.

ஒலான்டோ, அடம் தரு

(இகந்துள்ளோர்கள்... எ. மெ. தேவ. பக். 63)

இராகம் : முகாரி

தாளம் : அடதாளம்

ஒலான் : உற்று ருறவோர் எவரு மற்றுநான்

— அலைந்து உலைந்து

உளம் துடைந்து அல்லற் பட்டிடவோ

— அலைந்து உலைந்து

குற்றமின்றிநான் குவலயத்திலே

— தண்டனை பெறல்

குருபரனவர் திருவுளந் தானே

— தண்டனை பெறல்

அடம் : மெச்ச மாளிகை மெச்சம் பரிகரி

— யூர் திகள் பல

மங்கல மங்கையர் மருவிச் சிறக்கவே

— மன்னர் ஓப்பென

இச் செகந்தனில் மெச்ச விருந்ததை

— யாரறிவ ரோ

இக்கதி வந்து அலையக் கானிலே

— ஈசன் சித்தமோ

ஒலான் : இன்ன வென்றுல கென்ன வருகினும்
 — அறிவு பெற்றவர்
 இன்முக மதாய் அகமும் மலரவே
 — இனிதுடன் வாழ்வர்
 அன்ன தன்மையாய் நாமும் வாழ்வே
 — அமலன் துணையை
 அன்புடன் வேண்டி இன்பதாய்ச் செல்வோம்
 — ஆரண்யமதே

அடம் : வள்ளல் ரேவனின் செல்வ மைந்தனே
 — அணையா விளக்கே
 வந்த இடர்கள் எந்த விதத்திலும்
 — முடிவுற்றிடுமே
 உள்ள மலர்வு கொள்ளல் காணவே
 — உவகை யாகுதே
 உறுதி கொண்டவுன் சிறுமை நீங்கியே
 — உயர்வ தடைவாய்

ஒலான் : நல்லவர் தமை வல்ல பரமன் தான்
 — வருந்த விடுதல்
 கொல்ல வல்லவே குறைபல விங்கு
 — ஒழிவதற்கே தான்
 கல்லு முள்ளுறும் போல்லாக் கானமே
 — கடந்திடு வோமே
 கரடி கடுவாய் அருகு ருமலே
 — கடவுள் காப்பரே

(ரேசலினும், சீவியாவும் முறையே, கனிமீட், ஏலியன் என்னும் பெயர்களுடன், ரேசலின் ஆணைக்கும், சீவியா பெண் ஞக்கும் வேடம் பூண்டு அரண்மனையை விட்டு வெளியேறி ஆடன்காடு செல்லுதல்)

காட்சி 7

கனிமீட், ஏலியன் தரு

(காணரும் மேலான. எ. மெ. எஸ்தா. 26)

இராகம் : பரசு

தாளம் : ஆதி

பஸ்லவி

மேவரும் வேடமே பூண்டோமே -- நாமுருமாறி
தேவரும் கண்டிடா தென்றுமே ... மேவரும்

அனுபஸ்லவி

தாவருமா ணுடைதாங்கி தாரணியோருக் கொதுங்கி
பூவருவோர் தனக்கேங்கி போய்வருவோம் துயர்பொங்கி

சரணம்

ஏலியன் : என்மன ஆசையே வெல்ல
எண்ணரு செல்வமே செல்ல
மன்னரும் காணுதே தூள்ள
பன்னரும் காவலர் உள்ள
மின்னிடு நேரம் துள்ளே
எண்ணரு மணிகள் அள்ளி
பின்னுறும் கதவால் துள்ளி
மின்னென வந்துமே சேர — மேவரும்

கனிமீட் : மண்ணதில் நாமொரு சோடி
மன்னவன் சீற்றமே கூடி
நண்ணிய வீடுவிட் டோடி
நன்மனத் தந்தையைத் தேடி
கண்ணியக் காதலில் ஊடி
கானகந் தன்னிலே பாடி
எண்ணிய காரியம் நாடி
எம்முரு கண்டிடா வண்ணம் — மேவரும்

ஏலியனு : முந்தையோர் செல்வமே விட்டு
 முந்துந் துயரதை யிட்டு
 தந்தையர் கோபமே பட்டு
 நித்தனைச் சொற்களே சுட்டு
 முந்திடு பாசமேற் பட்டு
 வந்தேன் மனமொருப் பட்டு
 உந்திடு தொல்லைகள் கெட்டு
 எந்தை பரன்துணை நாடி — மேவரும்

கனிமீட் : மாணினம் வாழுமிக் கானம்
 மகிழ்வுறத் தக்கருந் தானம்
 கானிலே வந்திடும் ஞானம்
 கசட்டருக் ககலஞ் ஞானம்
 மாநிலம் மேலதாம் மோனம்
 மாறினால் வந்திடும் ஈனம்
 நாணி இருஞ்சே வானம்
 நாம்மகிழ்வு கொண்டு செல்ல — மேவரும்

கனிமீட் வசனம் : இதோ இருண்ட கானகத்துள் வந்துவிட்டோம்.
இன்னும் கொஞ்சத் தூரம் போகலாம் வாருந் தங்கையே,

கனிமீட், ஏலியடை தாரு

[பொன்னும் நிறமும். எ. மெ. தேவச. 77]

இராகம் : பரசு தூளம் ! அடதூளம்

ஏவியனு : சிங்க ஆசனம் தங்கி ராசனைய்
 செங்கோல் பற்றிட அங்கலாய்த் துமே
 தங்கமனத்துத் தமையன் தன்னையும்
 தங்க வைத்தாரே – கானமதில்
 மங்கவைத்தாரே

களிமீட் : நேசத் தங்கையே நாச காரரை
 நீச ரென்றுமே பேசி யென்னுடன்
 பாசமொங்கிடத் தேசம் விட்டுநீர்
 வழித்துணையாக—வந்தீர்மிக
 களிப்பதுமேவ

ஏவியனு : மாலைவந்துமே சோலை மங்குதே
 காலையாகிடும் வேளைமட்டும்நாம்
 சாலையோரமாய் சாலநித்திரை
 இடையிற் கொள்ளுவோம் — விடிந்தபின்
 நடையே கொள்ளுவோம்

கனிமீட் : பஞ்ச மெத்தையில் துஞ்சலுற்ற நாம்
 அஞ்சி யித்தரை தஞ்சமாகினேம்
 மிஞ்ச சீதளம் நெஞ்ச பற்றுமோ
 நம்மைக் காருமோ—பரனேயும்
 அன்பைத்தாருமே

ஏவியனு : சீத கானமே நாதன் செய்திட
 பாது சேவையே மாதர் உற்றிட
 கூத லின்றி யோர் ஏதமற்றிட
 சயனமுற்றேருமே—வனந்தனில்
 விசனமுற்றேருமே

கனிமீட் : மண்ணில் நாமுமே எண்ணி விட்டனம்
 எண்ணிவிட்டபின் கண்ணீர் விட்டிடில்
 விண்ணில் தேவரும் எண்ணி நகைப்பர்
 உறுதி கொள்ளுவோம் — சுகவாழ்வு
 மறதி கொள்ளுவோம்

ஏவியனு வசனம் : அக்கா நன்றாக இருட்டி விட்டது பயமாக இருக்கிறதே.

கனிமீட் வசனம் : அக்கா, அக்கா, என்று என்மானத்தை வாங்கி
 விடுகிறுயே. அன்றை என்று கூப்பிடு “எண்ணறக் கற்று
 எழுத்தற வாசித்தாலும் ...”

ஏவியனு வசனம் : பெண்புத்தி பின்புத்தி என்றுதானே சொல்கிறூய்?

காட்சி

8

வேடன் தோற்றம்

அறுசீர் விருத்தம்

சோடுற அம்பும் வில்லும் தோருடன் கரமே தாங்கி
 காடுறு விலங்க தெல்லாம் கதியது கலங்க வோட்டி
 ஆடுறு வேட்டை தன்னில் அகமது மகிழ்வு கொள்ளும்
 வேடுவத் தலைவன் தானும் வீறுடன் சபைவந் தானே

வேடன் தரு

[விட்டுப் பிரியாதே எ. மெ. தேவ. பக். 34]

இராகம் : பரசு

தாளம் : ரூபகம்

பல்லவி

ஆடன் காடதற்கே — அரசன் நான்
 ஆடன் காடதற்கே ...

சரணம்

1. ஆடனென் காடதை நீடுறு காலமாய்
 ஆண்டிடு மெந்தனை வந்தனை செய்திடா
 வேடுவ னென்றிகழ் வோடுதான் பேசினேர்
 வீடது சென்றிட விட்டுவைக் காதபேர்...ஆட
2. இன்றுண வேயிலை என்றிடு போதினில்
 ஈட்டியு மம்புவில் எடுத்துடன் சென்றுநான்
 தின்றிடற் கேற்றதாய் கொன்றிட எண்ணிடும்
 தீங்கறு மான்மரை தேங்கிய மாபெரும்...ஆட
3. இட்டமா யென்வழி கிட்டியே வந்திடும்
 ஏனமோ நாயுடன் எவ்விலங் காயினும்
 பட்டுமே யம்பது விட்டுயிர் மாண்டிடப்
 பண்ணிநான் என்வழி சென்றிடு மாட்சிசேர்...ஆட

4. காடுறு திரவியம் தேடியே இங்குறும்
கோனது ஏவலர் தானெனவர் ஆயினும்
நாடுறு கையுறை யோடுவெந் தெந்தனை
நண்புற் வேயமைத் தன்புட னேத்திடும் ..ஆட

வேடன் வசனம் : அதோ மிருகக் கூட்டம். இப்போதே வில்லில் கணையை மாட்டி வல்ல மிருகங்களை வேட்டையாடுவேன்

வெண் தரு

[இன்று நீர் பாரும் ... எ. மெ. எஸ்தா. பக். 20]

1. காட்டு அதிரக் கடுவாய் ஓநாய்
ஒடுது அங்கே கோடுது வில்லு
பாட்டு பட்டு கூட்டு அழியப்
பாரிது அம்பு பறந்திதோ பாயுது
 2. அம்புவில் தொடுத்தால் அம்பரஞ் சென்றும்
இன்புற வோருயிர் என்கிலும் குடியா
வம்புற வேகுமோ வல்லவென் வித்தை
அம்புவி கற்றவர் ஆருளர் இங்கே
 3. எந்தனைக் கண்டதும் இந்தரை மீதினில்
அந்தர மாகவே முந்தியே ஓடிடும்
சுந்தர மானது கந்தரம் வீழ்ந்திட
முந்திடு மீட்டிய தொன்றிதே போதும்
 4. வெண்ணிறக் கரடியிங் அண்மியே வந்தால்
மண்ணதில் மாண்டிடும் திண்ணமே அறியும்
உண்ணுதற் குதவா நண்ணிடு மிருகம்
விண்ணது செல்லப் பண்ணிடும் பகழி

கனிமீட், ஏலியன்

[இக்கதி யெனக்கு எ. மெ. ... எஸ்தா. பக். 44.]

இராகம் : நீலாம்புரி தூளம் : ஆதி

கனிமீட் : துணையதானீர் எனக்கேதானே — தங்காய் துயரகற்றும் மனத்தேதானே

ஏலியனு : அன்புசெறி அக்காந்தேரோ — பெரும் ஆகுலத்தில் சிக்காதேபார்

கனிமீட் : நீர் நிலைக்குச் சென்றிடுவோம் — முகம் கால் கழவி வந்திடுவோம்

ஏலியனு : காலை பசி தீர்த்திடுவோம் — ஏதும் காய்களி பறித்திடுவோம்

கனிமிட் : எட்டிநடை கொண்டிடுவோம் — தூரத்
தேதுங் கனி கண்டிடுவோம்

ஏலியனு : பசிக்களையு மாகு தையோ — எந்தன் பார்வை மங்க லாகுதையோ

கனிமீட் : சோர்வுஇன்றி சென்றிடுவோம் — குடிகள் சேர்மனைதாம் கண்டிடுவோம்

ஏலியனு : கண்ணிருந்து சமூகதே — நாவும் கசிவதின்றி உலருகுதே

வேடன் வசனம் : ஆகா என்ன அதிசயம் ! என்று மில்லாதவாறு ஏது இந்தக் கானகத்தில் மனிதக் குரல் ? அதோ ஓர் அழகான வாலிபனும் பெண்ணும். எப்படி இந்தக் கானகத்தில் தனி மையாக வரமுடியும் ?

வேடன் ஆசிரிய விருத்தம்

செழுங்கலை மதியைப் பழித்தொளிர் வதன்

சோபித மோங்கிட முத்தின்

செறியொளி பற்கள் சிந்து புன்னகையும்

செதுக்குசெம் பவளமார் இதழும்

எழும்பலை ஊடே நுழுந்திடு கயவின்
 எழிலுறு விழிகளு மிலங்க
 எழுந்தன பாரம் இடையதை வருத்த
 எடுத்தடி வைத்திடு மணங்கே

இளந்தளிர் மேனி இமையவர் தமக்கும்
 இனியநல் விருந்ததே யாகும்
 இகந்தனைத் துறந்த முனிவருந் துடினேர்
 இடையுறத் தவமது துறப்பர்

உளந்தனில் அச்சம் உறுவதேன் இவருன்
 உவப்புறு காதல ஞமோ
 ஊரறி யாதிங் கிருவரும் வரவே
 உமக்குறு கேடுதான் ஏதோ

வேடன், கனிமீட், ஏலியனு தரு

[ஆசை மருமசன் எ. மெ. தேவ. பக். 39]

இராகம் : கீரவாணி

தாளம் : அடதாளம்

பல்லவி

வேடன் : வால வயதுள்ள சீலம் மிகுந்த நீர்
 மாளவோ வந்தீரிங்கே — மதிகெட்டு
 மாளவோ வந்தீரிங்கே

சரணம்

1 **வேட.** : வால வயதுள்ள கோலமார் சுந்தரி

ஏவி : வேடர் தமக்கென்றும் தேடக் கிடைத்திடா

வேட. : சீல மிகுந்திடு சோலைக் கிளையாளை

கனி. : சிந்தை விரும்பினால் நிந்தைக் குள்ளாகுவாய்—வால

2 **வேட.** : ஆடனென்னும் காட்டைத் தேடியே வந்தவர்

ஏவி. : ஆண்மை யில்லாதவர் என்றெரு எண்ணமோ

வேட. : ஊடலே கொண்டனன் நாடினால் எந்தனை

கனி. : ஊறது பட்டுடல் பாறு மறிந்திடாய் - வால

- 3 வேட.: கோபமே விட்டிடு கோமளப் பெண்ணுளே
 கனி.: கூடுது வர்ணனை பாடுறு முன்னுலே
 வேட.: தாபமே தீர்ந்திடில் சோபனமாய்ச் செல்வேன்
 ஏவி.: தாபமே தீர்த்திடக் கூபமிங் கில்லையே—வால
- 4 வேட.: மெத்தெனும் கன்னத்தில் முத்தம திட்டிட
 ஏவி.: மொத்தெனச் சொல்கிறூய் பித்தம தேறியே
 வேட.: சித்தம தேங்குதே குத்திடு கொங்கையால்
 கனி.: செத்துநீ தொலைந்திட இத்தனை ஆசையோ—வால

வேடன் எண்சீர் விருத்தம்

இங்கிதமார் பைங்கிளியே இனிய தேனே
 இன்பரசப் பெண்ணைங்கே இயம்பக் கேளாய்
 பொங்குமுந்தன் கொங்கையழ கான தெந்தன்
 புத்திதடு மாறவைத்து வருத்து திங்கே
 தங்கமது ஒத்தவழ காருன் மேனி
 தான்தமுவ எண்ணமுற்றேன் தடுப்பா யாகில்
 இங்கெனது ஆண்மைதனை இப்போ காட்டி
 இன்பமது சுகித்திடுவேன் இதமாய்த் தானே

வேடன் வசனம் : நீலவானுறு சந்திரனுக் கொத்த அழகும், காலைச் சூரியன் போன்ற முகப் பிரகாசமும், சரிய மேகமோ வென்ன அலையலையாகச் சுருண்டு தொங்கும் அழகிய கூந்தலும், நீலோற்பலம் போன்ற கயல் விழிகளும், கானக் குயில் போன்ற குரலோசையும், முத்து நிரைத்த பல் வரிசையும் ஓருங்கமைந்த :

வேடன், கனிமீட், ஏவியனு தரு

(சொல்லரியே நீலகண்டா எ. மெ. தேவ. பக். 95)

இராகம் : ஆனந்த பைரவி தாளம் : அடதாளம்

வேடன் : மோகனமார் புன்னகையால்
 மோகமது கொண்டு விட்டேன்
 தோகைமயிற் பெண்ணேயுனைத்
 தான் தமுவா தேகேன்

கனிமீட் : கண்டவுடன் காதலிக்க
கொண்டவுந்தன் கோத்திரமோ
மின்டு பண்ணிக் காதலித்தால்
மண்டை யுடை வாமே

ஏலியனு : வில்லவரில் வல்லவனும்
வீரமுற்ற உந்தனுக்கு
செல்லமகள் சோதரி போல்
இல்லையோ நான் ஓதே

வேடன் வசனம் : சுகானந்த சோலையின் கிளியே, பூங்குயிலே, அடர்ந்த
கானகமத்தியில் அழிய தோகை விரித்தாடும் பச்சை
மயிலே, என் கண்களைக் கவர்ந்த கட்டழகாளே, இளங்
குரும்பை போன்ற உன் இரு தனங்களையும் என்னிரு கரங்
களில் ஏந்தி அன்போடு தழுவ என்னருகில் வந்து கட்டி
யணைத்து,

வேடன் : எந்தனுசை தீர்த்திடாமல்
இவ்விடம்நான் விட்டகலேன்
பைந் தொடினன் செந்திருவே
பட்சமுடன் சேராய்

கனிமீட் : என்ன மொழி தான் புகன்றுய்
ஏது செயலே புரிந்தாய்
சின்னமதி கொண்டவனே
சென்றிடிப் போதானே

வேடன் வசனம் : இருண்ட கானக மத்தியில் கொடிய விலங்குகளாகிய
ஒநாய், கரடி, கடுவாய் இவையாவையும் ஒருகண்த்தில் அதம்
செய்யும் வீர வேடனுகிய நான், பேதைப் பெண்ணுகிய
உன்னை வலுவந்தமாக அனையும் வீரத்தை இப்போதே காண்
பித்து விடுகிறேன் பார்.

வேடன் : வீரமுறும் தீர மின்று
விஞ்சிடவே செய்கிறேன் நான்
சுரமற்றுன் னுயிர் குடிக்கும்
கட்டிடியிதோ பாராய்

ஏலியனு : ஜியோ ஜியோ என்னவிது

ஆருமில்லைத் தானேவிங்கு
தெய்வமே எமக்குத் துணை
செய்தருளு வாயே

கனிமீட் : கெட்டவனே விட்டி டெடா

பட்டயங் கொண் டுன்கமுத்தை
வெட்டியிதோ வீழ்த்திடுவேன்
பட்டெடாழிந் திடாயே
(கனிமீட் வாளால் வெட்டுதல்)

கனிமீட் வசனம் : ஓடிப்போடா அற்ப பதரே, எமது கண் எதிரிலே
நில்லாதே.

வேடன் வசனம் : எங்கே தப்பப் போகிறீர்கள்? இதோ வருகிறேன்.

(வேடன் காட்டினுள் ஓடி மறைதல்)

கனிமீட் எண்சீர் விருத்தம்

சோகமுடன் கானவழி ஏரும் எம்மைச்
சோரமுறும் தீங்குசெய்ய எண்ண மிட்ட
மோகமன வேடனவன் கரமே ஊறு
மேதினியற் ரேடுவைத்த தேவ தேவே
சோகமுற வோடியற வோரை யொன்றும்
தேடியழைத் திவ்விடமே வருவ தன்முன்
வேகமுற நாம்விரைவா யேகு தற்கு
வீரமதீந் தன்புடனே காத்தி டைரே

கனிமீட் வசனம் : அளவில்லாத கருணையங் கடவுளே, மிருக பலமுடைய
வேடுவன் கரத்தில் நின்று எமது உயிரையும் உடலையும் எவ்வித
ஆபத்தும் நேராது காப்பாற்றிய உமக்கு நன்றி.
மீண்டும் எவர் கண்களிலும் தென்படாது எமது அன்புத்
தந்தையைக் கண்டடையக் கிருபை பொழிந்தருளும் தேவே.

ஏலியானு வசனம் : அக்கா, தீவிரமாக வாருங்கள், பயங்கரம் இன்னும்
நீங்கவில்லையே.

காட்சி

9

(மன்னன் கொலுவில் இருத்தல்)

பணியாள் கவி

மன்னவர் மன்ன போற்றி மாதுயர் ஒங்கு செய்தி
பன்னிட வந்தே னிங்கு பயமது ஆகு தந்தோ
முன்னிடு மாட கூடம் முற்றுமே தேடி னேன்நான்
என்னிடம் என்று காணேன் எம்மிளாம் ராணி மாரே

பணியாள் வசனம் : மகா ராசாவே, போற்றி போற்றி, எமது
இளவரசியர் இருவரையும் மாளிகையில் காணேம் ஐயா.

மன்னன் எண்சீர் விருத்தம்

என்னமொழி பேசுகின்றால் எந்தன் நாட்டில்
ஏற்றமுறுங் கோட்டைமதில் ஏறிப் பாய
ஒன்னலரும் அஞ்சவரே கண்ணிப் பெண்கள்
என்னவகை சென்றிருப்பர் கோட்டை வாயில்
தன்னதருங் காவலினை மீறிச் செல்ல
தக்கதொரு துணையிருக்க வேண்டு மன்றே
என்னநடந் திட்டதென அறிந்தி டற்கு
ஏற்றகாவல் வீரரையிங் கழைத்தி டாயே

பிரடெ. மன்னன் வசனம் : நேற்று இரவு கோட்டை வாயிலில் காவல்
புரிந்த காவல் வீரர் இருவரையும் எனது கொலுமுன்
வரும்படி தெரிவிப்பாயாக.

பணியாள் வசனம் : அப்படியே செய்கிறேன் அரசே.

கோட்டை காவல் வீரர் தோற்றும்

எண்சீர் விருத்தம்

பஸ்வளங்கள் பெருகிடவே மகிழ்ந்து மக்கள்
 பண்புடனே வாழ்ந்துவரும் பிரான்சு நாட்டின்
 மல்குசெல்வம் யாவையுமே காத்தற் கென்று
 மாற்றலரும் கள்வர்களும் அனுகா வண்ணம்
 வில்லம்பு சேர்ந்திடவாள் ஈட்டி கத்தி
 வீறுறவே கேட்யமும் கரங்கள் தாங்கி
 துல்லிபமாய் இலங்குடைகள் அணிந்து கோட்டை
 துன்னுகாவல் வீரர்சபை விரைந்திட டாரே

கோட்டை காவல் வீரர் தரு

(வந்திடுங் கப்பற் .. எ. மெ. எஸ்தா. பக். 50)

இராகம் : பைரவி

தாளம் : ஆதி

1. முந்திடும் அரசொப்ப இத்தரை யாரிருப்பர்
உந்திடும் காலம் செய்த விந்தை தான்மெய்யே
2. பண்டுள காவற்கோட்டை இன்றுமே ஆளநாட்டை
வண்டரே அண்டிடாமல் மண்டிடு காவல் உண்டே
3. நத்திநாம் ஒளித்திடுவோம் கத்தியை வீசிடுவோம்
எத்தியே எம்மைமீற வித்தக ராரோ கூறும்
4. எத்தேச ஒற்றரேனும் நத்திடார் சற்றதேனும்
உத்தேச ஐயமுற்றுல் இத்தரை சாவர் மெய்யே
5. கஞ்சாவோடபின்கொண்ட அஞ்சாதார் முகங்கண்டு
மிஞ்சிடா தேதுரத்த அஞ்சிடோ மேயதற்கு
6. பேச்சிலே கண்டிடுவோம் முச்சிலே வண்டர்களை
வீச்சிலே கையது வாள் ஓச்சவே வீழ்வர்

7. கண்ணிலே பட்டிடாரே எண்ணிடு ஒற்றர் பாரே நண்ணுவோர் தப்புவாரேல் மண்ணிலே போரே
8. கோட்டையை நீங்குவோர்தம் பாட்டிலே போவர்நிதம் மீட்டுமே வந்தவரை வாட்டு வோம்தரை

கோ. காவல் வீரர் விருத்தம்

மன்னவர் பணிந்து போற்ற மாநிலம் புரக்கு மெங்கள் உன்னரு வீரம் மிக்க உத்தம வேந்தே போற்றி பன்னரும் காவல் உற்ற பலம்பெறு கோட்டை காக்கும் நின்னரும் வீரர் எம்மை நினைந்தழைத் திட்ட தேதோ

காவல் வீரர் வசனம் : போற்றி போற்றி மன்னவர் மன்னு எங்களைத் தங்கள் சமுகம் வரவழைத்த காரணம் திருவாய் மலர்ந்தருள் வீராக.

பிரடெ. மன்னன் சந்த விருத்தம்

இத்தலி யேர்மணி பெல்சியம் ருசியா
 இலங்கிடு மிங்கிலாந்தே
 நத்திடு மாபடை இத்தரை நண்ணிடா
 நம்மருங் கோட்டையதை
 சத்துரு தன்னரு மொற்றரும் எண்ணிடார்
 தாண்டிட அரசியர்தாம்
 எத்திற ஞெகினர் என்பதை ஓதிடீர்
 எந்தனுக் கேவிரையாய்

பிரடெ. மன்னன் வசனம் : நாற்புறங்களும் மதில்களாலும் அகழிகளாலும் குழப்பட்ட எமது பிரான்க நாட்டுக் கோட்டையில் இருந்து எனது புதல்வியர் இருவரும் எவரும் அறியாது எப்படி வெளியேறினார்கள் என்பதற்குத் தகுந்த காரணம் கூறி உங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வீர்களாக.

கோ. காவல் வீரர் கொச்சகம்

அந்து ரியப்பு மாலையணி அரசே ரேயேயம் மரசியர்தாம் வந்தோர் நாளும் கோட்டையதன் வாச லதைந் தாண்டிலரே முந்தோர் நாள் தென்கிலுமே முடுக வில்லைக் கண்ணியர்கள் அந்தோ நாமு மறிந்திலமே அரசே இதுதான் நிசமறிவீர்

காவல் வீரர் வசனம் : எமது அரசு சூமாரிகள் இருவரும் கோட்டை வாயிலைத் தாண்டிச் சென்றதை நாம் ஒரு போதும் கண்ணார்க் கண்டறியோம் மன்னவா.

பிரடெ. மன்னன், கோ. காவல்வீரர் தரு

(ஆழிப்பார். எ. மெ. தேவ. 73)

இராகம் : பைரவி

தாளம் : ஆதி

மன்னன் : புகழுற்ற எனதரு கோட்டையைத்
தகவுற்ற உனதரு காவலில்
அகழுற்றே தந்திட நீபுரி
அதமத்தா லழிவாயே

கா. வி. 1 : என்றும் போல் எனதரு கடமையை
நன்றே நான் செய்தனன் வேந்தே
நன்றியே நன்மதி கொண்டதால்
நாசத்தை நாடேனே

மன்னன் : அன்றிரா கோட்டைதன் நுழைவழி
சென்றவ ரெத்தனை பேரென
இன்றிங்கே மொழிந்திடு உண்மையை
என்றும் நீ உய்வாயே

கா. வி. 2 : உண்மை நான் கூறுவேன் அன்றிரா
உற்றபோர் வீரனும் மனைவியும்
பண்புடன் சென்றன ரன்றியே
பகரவில்லைப் பொய்யே

மன்னன் : சோதித்தோ அவர்களை விட்டனை
பேதித்தோ வஞ்சமும் பெற்றனை
வாதித்தே பயனிலை இத்தரை
சேதிப்பேன் சிரந்தானே

கா. வி. 1 : அண்ணலே நான்பிழை ஏதுமே
திண்ணமாய் செய்திட வில்லையே
கண்ணிய அரசியர் கோட்டையைக்
கடந்த தில்லைத் தானே

மன்னன் : தூக்கமோ கொண்டனை இரவது
ஊக்கமே சற்றேனு மின்றியே
போக்கியே உயிரது உன்னுடல்
பேய்க்குணவீ வேனே

கா. வி. 2 : தூக்கம் நான் கொண்டது மில்லையே
காக்கவே இரவது கோட்டையை
நாக்கது மன்னவர் முன்னிலே
நவின்றிடாது பொய்யே

காவஸ் வீரர் 2 : அனுவளவும் உமது முன்பு அறைந்திலோம் பொய்
மொழியதே.

பிரடெ. மன்னன் கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்

வல்லாண்மை கொண்டரசு புரிகின்ற மன்னரும்
வச்சிரகோ மேதகழு றுங்கொலு
வந்ததிக வணக்கமுடன் வாழ்கவெனக் கூறியே
வந்தனைகள் செய்து நிற்பர்

விலாண்மை ரொண்டபெரு வீரர்கள் தாழுமே
விறல்மிக்க எனதுபெயர் கேட்டிடில்
விரைந்துவந் தெந்தனது பாதமலர் போற்றியே
வெலவெலத் தஞ்சி நிற்பர்

சொல்லாண்மை கொண்டெனது சங்கமத மர்ந்திடும்
செகராசர் போற்றுபுகழ் தங்கிடு
செப்பரிய புலவர்கள் சென்னியது தாழ்த்தியே
செகந்தனில் வணங்கி நிற்பர்

நல்லாண்மை கொண்டவென் நாடதனில் நீசரே
நன்றிமறந் தென்பணிக்கு மாறதாய்
நாசமது புரிந்திட்ட ரும்முடலை வெட்டியே
நாய்நரிபே யுண்ண எறிகுவேன்

சிந்து

இராகம் : மோகனம்

தாளம் : ஆதி

பஸ்லவி

இப்படிப் பொய் சொல்லலாமோடா — மதிமுடரே நீர்
 இப்படிப் பொய் சொல்லலாமோடா ...

அனுபஸ்லவி

இப்படிப் பொய் சொல்லலாமோ—செப்படிதான் செய்யலாமோ
 அப்படிக் கெறுவமாமோ—எப்படிநீர் உய்வதாமோ
 பித்தமது உற்றவர் போல் மெத்தவே நடித்திடுகில்
 சுத்தரென்று எண்ணி உம்மை இத்தரை விடுவேனன்று

சரணம்

1. இங்கிலாந்து பெல்சியமோ தங்குபுகழ் யேர்மனியோ
 பங்கமில்லா இத்தாலியோ பொங்குபுகழ் போர்த்துக்கலோ
 எங்குறும் அரசர் தாழும் — என்மதிக்க
 இங்குறும் இருவர் நீரும் — மதியே கெட்டு
 எந்தனுடை நாட்டினிற்கு நிந்தனையே வரவிட்டு
 எந்தவிதம் உய்திடுவீர் முந்துசிரம் கொய்திடுவேன் (இப்.)
2. நாற்றிசையு முற்றவர்கள் போற்றிடுமென் கோட்டையதை
 சாற்றிடுநற் காவலது ஏற்றமுடன் செய்யவென்று
 விட்டதும் பிழையாச்சே — நீவிர் செய்த
 குட்டதும் வெளியாச்சே — கெட்டகுணங்
 கொண்டவுங்க ஞடலங்கள் கண்டதுண்ட மாகவெட்டி
 கண்டவர்கள் மிரண்டோடத் தண்டனைகள் செய்திடுவேன் (இப்.)
3. நாட்டினிலே யுள்ளவர்கள் கேட்டவுட னெம்முடைய
 கோட்டைகாவல் தன்திறனைக் கோட்டியது செய்யவைத்த
 கேட்டும் துடுக் கறவே — இட்டேசிறை
 பாடுடன் நடுக் குறவே — விதவித
 நட்டனைகள் செய்தேயுங்கள் நிட்டுரங்கள் எத்திசையும்
 எட்டிடவே செய்துதலை எட்டுநாட்டின் வெட்டிடுவேன் (இப்படி)

பிரடெ. மன்னன் சந்த விருத்தம்

அற்புத மென்ன வமைந்து விளங்கிடும்
 அரியவென் கோட்டையதை
 அண்மிய நாடுகள் தன்னி விருந்திடும்
 அரசரும் மெச்சிடுவர்

சுற்றுள வோங்கிய கடிமதில் தன்னுடன்
 சுரிசெறி அகழியதே
 சிந்தை கலங்கிட வைத்திடு மொன்னலர்
 சென்றிட எண்ணிடுகில்

உற்றுள வித்திறன் முற்றுமே தாண்டிட
 எப்படி யாகிடுமோ
 உறுதியும் காவலும் மிகவுற அரசியர்
 எவ்விதம் ஏகினரோ

பற்றுள முற்றவர் எங்குளர் என்றுநீர்
 பகர்ந்திட மறுத்திடுகில்
 பந்தென வுந்தலை அந்தரம் போக்கிட
 பணித்திடு வேந்திடனே

பிரடெ. வன்னன் வசனம் : காவலனே, மந்திரி, தளபதி இருவரையும்
 வரும்படி தெரிவிப்பாயாக

காவலன் வசனம் : அப்படியே செய்கிறேன் அரசே.

மந்திரி வசனம் : எங்களை அழைத்த கருமம் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேம்
 மன்னு.

பிரடெ. மன்னன் விருத்தம்

மதிநய மந்ரி யெந்தன் மாபடைக் கற்பித் தாமே
 அதிசை மாக வெங்கள் அரசிய ரெவருங் காணு
 சதியது கொண்டு சாமம் சடுதியிற் கோட்டை நீங்க
 மதியது கெட்டு நின்ற மடையருக் கேது செய்வோம்

பிரடெ. மன்னன், மந்திரி, தளபதி தரு

(எண்டிசை மன்னவ..... எ. மெ. தேவ. பக் 124)

இராகம் : முகாரி

தாளம் : அடதாளசாப்பு

மன்னன் : மண்டல மெங்கினும்
 மங்கிடா தேபுகழ் கொண்டுமே—வந்து
 பண்டுளர் போற்றிய
 பிரான்சினுக் கேயிகழ் மண்டுமே

மந்திரி : மண்டிடு மாபுகழ்
 மங்கிடாக் கோட்டைய தண்டியே—காவல்
 கொண்டவில் வீரர்கள்
 கண்படை கொண்டதா இண்டிதே

தளபதி : உண்டில்லை யென்பது
 உற்றறி முன்பது வண்டரே—லஞ்சம்
 கொண்டன ரோவெனக்
 கண்டிட வென்மனம் தூண்டுதே

மன்னன் : என்னரும் நண்பரே
 என்மகள் ஏகிடமுன்னரே — இவர்
 துன்னரும் காவலே
 தான்செயத் தப்பினை ருண்ணுமே

மந்திரி : உன்னுகில் மன்னரே
 உற்றிடு மிப்பிழை மண்ணிலே—என்றும்
 மன்னியு மென்றிட
 மாநில மேற்றிடா தெண்ணிலே

தளபதி : எண்ணிடில் ஏந்தலே
 எங்களுக் கேயிவர் புண்ணிலே — புளி
 நண்ணிட விட்டதி
 நாசம் தாக்கினர் திண்ணமே

மன்னன் : வன் செயல் செய்தவர்
 விண்ணவர் ஆயினும் வஞ்சரே — அவர்
 இன்னமும் வாழ்ந்திட
 இந்நிலம் விட்டிடல் நஞ்சதே

மந்திரி : நஞ்சதை ஒத்தவர்
 நாசம் தாவதில் எஞ்சமோ — நன்மை
 தஞ்சமாய் அரசியர்
 தங்குமி டந்தனை விஞ்சவோம்

தளபதி : விஞ்சிட ஏவுதல்
 வெற்றிய தாகிடு மஞ்சிடா — திவர்
 துஞ்சிடாத் தேடியே
 தந்திட எட்டுநாள் போதுமே

மந்திரி எண்சீர் விருத்தம்

நிரைதரு முத்து மணியது பொத்து
 நீள்முடி சூடும் மகிபனே கேளும்
 தரைதனிற் காவல் வீரரைக் கொன்று
 தான்பெறு பேறு ஏதுமே யாகா
 விரைவினிற் சென்று அரசியர் வாழும்
 வீட்டதைக் கண்டு வருகில ராயின்
 உரைதரு மெட்டு நாளதன் பின்பு
 ஊரறிந் திடவே தூக்கினி லிடுவீர்

மந்திரி வசனம் : அரசே, இந்தக் கோட்டைக் காவல்வீரர்கள் இது
 வரையும் உடனே தண்டனைக்கு உட்படுத்தாது, எட்டு நாள்
 கஞ்சுள் எமது அரசியர் இருவரையும் எத்திசை சென்றுவது
 தேடி அழைத்துவரக் கட்டளையிடுங்கள். தவறுவார்களானால்
 அவர்களைத் தூக்கில் மாட்டிக் கொன்று விடுவதே நலமாகும்
 மன்னவரே.

மன்னன் வசனம் : எமது மந்திரியார் கூறியது போல உங்கள் இரு
 வருக்கும் எட்டு நாட் தன்னை கொடுத்தேன். சீக்கரமாகச்
 சென்று அரசியர் இருவரையும் தேடி அழைத்து வருவீர்களாக.

காவல் வீரர் வசனம் : அப்படியே செய்கிறோம் மகா ராசாவே.

கோட்டை காவல் வீரர் தரு

[வெற்றி வீரர். எ. மெ. தேவ. பக். 61]

இராகம் : கல்யாணி

தாளம் : அடதாளம்

பஸ்ஸவி

காவல் வீரன் நானையா — கோட்டைமேவும்

காவல் வீரன் நானையா

சரணம்

1. பாரக் குண்டெடுத்து தூர ஏறிவதிலே
பாரில் எனக்குநிகர் யாரு மிருக்க மாட்டார்
குரர் எவருமிங்கு சேராரே போட்டி செய்ய
சோர்வாரே எந்தனது பேர்தானே கேட்டிடுகில்
— காவல்
2. ஈட்டிவீசும் நல்ல போட்டி யதுதனக்கு
இருநூற் றெண்பது பேர் விருப்பாய் அவ்விடம் வந்தார்
நாட்டியிருந்த குறி ஆட்டம் படவெறிந்து
நாட்டும் புகழே பெற்று வாட்டம் தற்று வரும்
— காவல்
3. தேசந்தனிலே யுற்ற பேசுந் திசைகளைல்லாம்
வீசும் காற்றுடனே ஒசையறவே சென்று
தூசும் பயமதின்றி பாசும் உறுமதிக
நேச அரசியரை ஆசையறவே தேடும்
— காவல்
4. எட்டு நாள்களுள்ளே அட்டதிசையுஞ் சென்று
பட்ட அரசியரை இட்டமுடனே யிங்கு
இட்டு வரவே தப்பில் துட்ட அரசன் எம்மை
வெட்டிக்கொல்லு முன்னே எட்டச் சென்றிடுவோமே
— காவல்

கா. வி. 2 வசனம் : எப்படியடா தோழா என்புத்தி ?

கா. வி. 1 வசனம் : நல்லாயிருக்குத்தா உன்ற சமத்து. மாதாமாதம் சம்பளம் வேண்டி பெண்டாட்டி பிள்ளைகளின் வண்டியை வளர்க்கும் சண்டிப்பயலே என்னடா சொன்னாய் ?

கா. வி. 2 வசனம் : அதுக்காக என்னடா கழுத்தைக் கொடுக்கவாடா சொல்லுகிறோம்? தலை போனபிறகு பெண்டாட்டி பிள்ளையருக்கு யாரடா படி போடுகிறது? வாடா வா, எனது புத்தியின்படி பெரிய இராசா இருக்கிற ஆடன் காட்டுக்குப் போவம்.

கா. வி. 1 வசனம் : ஆமடா. மெத்த நல்லது. அந்த மகான் இருந்திருந்தால் இந்த கேடு நமக்கு வந்திராது. எட நமது குழந்தை குட்டிகளின்றை கதி என்னடா?

கா. வி. 2 வசனம் : எட மடையா! படைச்சவன் படியளப்பான். எமது உயிர் போகுதாம் பெண்டாட்டியும் பிள்ளையரும், வாடா வா.

காட்சி 10

அடம், ஓலான்டோ தரு

(என்ன செய்வேன் ... எ. மெ. எஸ்தாக். பக். 75)

இராகம் : லாவணி தாளம் ! ஏகம்

அடம் : கண்ணிருண்டு தலைசுழன்று கதிகலங்குதே—தேவே கொடியபசி தானெனையே கொல்லுகின்றதே

ஓலான் : ஆட என்னும் காடதனை அண்மி விட்டோமே—இப்போ ஆங்குணவு பெற்றிடலாம் ஆகுலமேனே

அடம் : நாவரண்டு நெஞ்சலர்ந்து நானிறப்பதோ—இந்த நாசவிதி தானெனையே நாடுவதேனே

ஓலான் : முந்துவிதி நொந்திடவே மேவுபுத்திதான்—இங்கு கொண்டுதிட மாகவிரும் கேடனுகாதே

அடம் : எங்கிருந்து கிட்டிடுமோ என்பசிக்கேதான்—இப்போ

எவ்வனவா யினுங் கொணர்ந்து என்னுயிர்காரே

ஓலான் : ஈசனையே வேண்டியிரும் எந்தன் நேசரே-இப்போ

எதுவிதமு முணவுதேடி ஓடியிங் காவேன்

அடம் வசனம் : மெந்தா என் பசிதீர உணவு எங்கே உனக்குக் கிடைக்கப் போகிறது?

ஓலான்டோ கொச்சகம்

நேசம் மனத்தே கொண்டநன்பீர்
நீசர் தங்கள் தீவினையால்

நாசம் அனுகா தென்னுயிரை

நலமே காத்தீர் நான்மறவேன்
மோசம் கொண்ட பசியகற்ற

முந்தும் உணவே நான்கொணர்வேன்
ஈசன் தனையே வேண்டியிரும்

இடர்கள் உமைவந் தனுகாதே

ஓலான்டோ வசனம் : அன்பு மிக்க பெரியவரே, நான் எங்கு சென்றுவது
உணவு தேடி வருமளவும் கடவுளின் கணையை வேண்டிச்
சுகமே இருப்பீராக.

அடம் வசனம் : செல்வமைந்தா, சீக்கரமாக வந்துவிடு.

இடையன் தோற்றம்

இடையன் எண்சீர் விருத்தம்

காடதனில் அலைகின்ற ஆடு மாடு

கன்றுகுட்டி யனைத்தையுமே ஒன்று கூட்டி
பாடதனை எண்ணிடாது பட்டி யாக்கி

பாலுடனே மோர் தயிரும் வெண்ணெய் பெற்றே
வேடுவர்தம் பசியதற்கு முனவ தூட்டி

வாதுசன்டை பொய்களவு வாட்டு கின்ற
கேடெதுவும் அனுகிடாத கண்ய வாஞம்

கோபாலன் குமாரனுடன் சபைவந் தானே

இடையனும் குமாரனும் தரு

(அரிராம ராம ... எ. மெ. தேவ. பக். 45)

இராகம் : கல்யாணி தாளம் ; அதாளம்

இடையன் : அருந்தவப் பாலா பெருங்குண வாலா
அப்பரின் அப்பர் அவர்க்குமுன் ஒப்பவே
இருந்திடு முன்னேர் ஒருங்குற என்றுமே
இடைத் தொழில் செய்தனர் இடையரு துய்தனர்

குமாரன் : சிறியவென் குட்டி மறியதென் சுட்டி
தோளது சேர்த்து வீழாது பார்த்து
முறித்துமே கொப்பு கறித்துமே சப்ப
முன்கொடுப் பேனின்றே தின்றிடுந் தனன்றே

இடையன் : குலத்தொழில் போல நிலத்தினில் மேலாம்
குற்றம் தில்லா நற்றெழுழி லில்லையே
நலம்மிகு காட்டின் விலங்கின மோட்டி
நமதரும் பட்டியில் நலமுற விட்டிடாய்

குமாரன் : அரியவென் அப்பா உரியசொற் தப்பா
அடல்பெற வோடி அடவியே நாடி
திரியும்நல் லாடு பரிவுகொள் மாடு
துரத்தியே ஒன்றுக வரச் செய்வேன் நானின்டே

இடையன் : எனதரு மைந்தா வனமது தங்கா
எண்டிசை கூடி கண்டதும் ஒடி
இனமது நாடாத் தினமலை மாடா
டினமெலாம் சேராயே சணமதில் வாராயே

குமாரன் : ஆடுகள்வேறு மாடுகள் வேறு
ஆக்கிடும் பட்டிகள் ஊக்கமாய்க் கட்டியே
நீடுறக் காத்து பாடுற மேய்த்து
நிதம்பெற லாகுமே இதந்தரும் பாலதே

இடையன் : பசுக்களை யெல்லாம் கொசுக்கடி யில்லா
பரிவுடன் கூட்டி பிரியமே காட்டி
விசக்கடி வாரா வசப்படி சீராய்
வளர்த்திடில் நாமுமே வளம்பெற லாகுமே

குமாரன் : கறந்திடும் பாலை உறைந்திட மாலை
 கடிதிலே பூனை குடித்திடாப் பானை
 உறவின்று வைத்து பெறநன்று தயிரே
 உதவிடும் மோரது இதமது பாரது
 (கனிமீட், ஏலியனு இருவரும் வருதல்)

இடையன் விருத்தம்

அஞ்சிடாக் கொடிய கானம் அணுகிடும் மக்காள் நீரும்.
 துஞ்சிடா முகத்த ராகத் துயரதால் வாட்ட முற்றே
 வெஞ்சரம் நாடி வந்த விடயம் தென்ன வென்று
 வீஞ்சரும் துயரே விட்டு விபரமாய் விள்ளு வீரே

இடையன் வசனம் : கொடிய விலங்கினங்கள் வாழும் இக்கானக மத்தியில் மிகுந்த துயரத்துடனும் வாட்டத்துடனும் காணப் படும் நீங்கள் யார்? உங்களுக்கு ஏதாவது உதவி என்னுல் ஆக வேண்டுமா? இந்தக் கானகத்துக்கு எதற்காக வந்தீர்கள்? எல்லாம் விபரமாகச் சொல்லுங்கள், மக்காள்.

கனிமீட், இடையன், ஏலியனு தரு

[ஆழிகடல் சூழ ... எ. மெ. தேவ. பக. 102]

இராகம் : அடானை

தாளம் : ஆதி

கனிமீட் : மாதயவு கொள்பவரே மாநகரி லேயிருந்து
 மேரதருவெங் கானமெலாம் மேவுதுய ரோடு
 மேதகுமெம் தந்தை தன்னை முந்துறவே தேடிவந்தோம்
 ஏதமது மேவிடாது எங்களையே காரும்

இடையன் : மாநகரி லேயிருந்து மாகொடிய கானகத்து
 ஏனமுடன் கொடுக்குவாய் ஒதிடுமோ நாயும்
 தானவைகள் கண்ணுரூது தப்பிவரும் உங்களுர்பேர்
 ஆனவர் லாறுதெலா மன்பாயோ துவீரே

ஏவியனு : ஏவியன வாகுமென தேதமறு பேரறிவீர் பாலியமே தொட்டெனது பாசவண்ண மூவர் கோலியவெம் மாசையினால் காடுதேடி தந்தைத்தனை காலிரத மாகநாமும் கடுகவே வந்தோமே

இடையன்: மேவுமுயர் வானகுல மாதவத்தா லேயுதித்த மேவுமுக சோபையறு மேதகுபண் போரே ஏவுமும் தாகுபணி யேதெனினு நானுமக்காய் வாவுமன மேயிசைய வாஞ்சையாய்ச் செய்வேனே

கனிமீட் : ஆதரவா யோதுமொழி ஆறுதல்தா ணகிறதே ஆதரையி லேயுமது ஏதமறு வீடே பேதமது யாதுமின்றி போவதற்கு நாமிசைந்தோம் ஏதமில்லாப் பாதைகாட்டி ஏகிடுமிப் போதே

இடையன்: பீடதுறு சோதரரே பாரதிலே கூறலுறு பாடெடதுவு மாகிடாது பாதுகாவ லாவேன் காடதிலே யாது மொரு கேடெனினு மேயுமக்கு நாடிடாது நானுமையே நேசமொடு காப்பேன்

ஏவியனு : சேயரென வேயெமைநீர் சேரவழைத் தேகுதலால் தூயவும் தன்பதனைத் தானுணர லாஞேம் ஆயவெம் தான்தாதை ஆகவுமே நீரிருந்து நேயமுற வேயெமக்கு நீடுதுனை யாவீர்

இடையன் வசனம் : அன்பு மக்களே, இந்த அடர்ந்த காட்டை விட்டு எமது இல்லம் செல்லுவோம் வருவீர்களாக

கனிமீட், இடையன், ஏவியனு தரு

[மாற்றருஞ் சீர் .. எ. மெ. தேவ. பக். 48]

இராகம் : சாமா

தாளம் : ரூபகம்

கனிமீட் : இடைக்குலத்தோர்க் கடைக்கலமே — இனி நாங்களிங்கு தங்குதற்கு வாங்க வீடு எங்குளதோ

இடையன்: வீடுவாங்கல் காடுதனில் — அரிது
என்னுடைய சின்ன வீட்டில்
அன்புடன் நீர் சென்றிருமே

ஏலியனு: சொந்தமாக எங்களுக்கு — வீடு
இருப்பதுதான் விருப்பதாகும்
தருவிலைதான் கோருமிப்போ

இடையன்: அறுபதுநற் கிறவுணதற்கு — வீடு
சொந்தமுடன் நிந்தமதாய்
தந்திடுவேன் பந்தமின்றி

கனிமீட் : விரும்புகின்ற கிரயமதை — நாழும்
தரநினைந்தோம் அருங்குணனே
வரநினைந்தோம் திருமனைக்கே

இடையன்: பசித்து வந்தீர் புசித்திடுவீர் — இன்று
மானிறைச்சி தேனுறவே
தீனதாகும் பானம் பாலே

ஏலியனு: கொல்லுகின்ற பொல்லாப்பசி — நீக்கி
எங்களுயிர் இங்கு காத்தீர்
உங்களுக்கே எங்கள் நன்றி

இடையன்: இறைவனையே இறைஞுசி நிதம் — மக்காள்
மெய்வருத்தம் எய்திடாது
செய்திடுவோம் உய்கருமம்

இடையன் வசனம்: அன்புக்குரிய மக்களே, நீங்கள் கொடுக்கும் பணத்
துக்கு பெறுமதி வாய்ந்த வீடு அதோ இருக்கின்றது. அங்கு
பேய் தங்கியிருங்கள். உங்களுக்கு வேண்டிய உதவி ஒத்
தாசைகளை அவ்வப்போது நான் செய்து தருவேன்.

கனிமீட் வசனம் : மிகவும் சந்தோசம் பெரியவரே

காட்சி

11

ஒலான்டோ தரு

(ஆகமமாய்... எ. மெ. தேவசகா. பக். 42)

இராகம் : ஆனந்த பைரவி தாளம் : திரிபுடை

1. ஆதரவே ஏதுமிலாவென்னை
ஆகடியம் புரிந்தவர் கரமதால்
மாதயவாய் மீட்டிடும் அடம் தனை
மடிந்திடாக் காத்திடுவேன்
2. எந்தனுயிர் மோசம துற்றிடா
எனக்குறு மோர் மாசதி யோதியே
முந்திடநான் தப்பிட வேசெய்த
முதியோனை மறவேனே
3. மாபசியால் மாண்டிடா தேயவர்
மகிழ்ந்திடநான் மேவியே யடவியில்
மாபரஞர் பேரருள் துணையொடு
மல்குழன் பெறுவேனே
4. ஒருயிர் தான் உணவதே துமிலா
ஓதரிய வருத்தமே அடைந்திட
பாரதிலே பார்த்துமே இருந்திடல்
பாவம தாகிடுமே
5. மானிடர்போல் தானுரு வேதெரி
மாபெரிய மரத்தடி தனிலதோ
தீனிருக்க லாமென வேயங்கு
துரிதமோ டேகுவேனே
6. தேடியேநான் சோகம தாகிடா
தேவருளால் கிடைத்ததே உணவது
ஓடியந்த உணவினை எடுத்துடன்
ஒருகணத் தேகுவேனே

ஒலான்டோ வகனம் : அதோ மனிதர்கள் பலர் கூடாரத்துக்குள்
இருந்து உணவு அருந்துகிறார்கள். எப்படியாவது அதில் ஒரு
பகுதியை எடுத்துச் சென்று முதியவருக்குக் கொடுப்பேன்.

(ஒலான்டோ உணவை எடுத்தல்)

பேடினன் சந்த விருத்தம்

ஆரது தொட்டவன் அச்ச மதின்றி
 அருந்திடு மில்வனைவை
 நீரது பட்டிடு தீயென மீறியே
 நீடுது கோபமதே
 ஈரலை யீட்டிகொண் டேயிது போதினில்
 ஈகுவன் நாய்நரிக்கே
 சீரது அற்றிடு செயலது உற்றநீ
 செப்பிடுன் ஊர்பேரே

பேடினன், ஓலான்டோ தரு

[குனற்ற வள. ... எ. மெ. தேவ. பக். 80]

இராகம் : மோகனம் தாளம் : அடதாளசாப்பு

பேடி: கானந் தனிலுனக்கு ஏனிம் மதிமயக்கு
 மானம் அழிவதற்கு ஈனத்தொழிலெலதற்கு
 மனிதக் குணமகற்று புனிதக் தனமதற்று
 மனதிற் சினமதுற்று வினவித் தெரிதலற்று
 விதிகெட்ட அதிதுட்ட கதிகெட்ட மதிவிட்ட
 விடமுற்ற விணையுற்ற வயமற்ற நீயாரோ

ஓலான்: நேசத் துறவுபெற்ற பாசத் தொருவருற்ற
 நீசப் பசியகற்ற ஆசைக் கிசைவதுற்ற

பொறுமைக் குணமயர்ந்து சிறுமைத் தனமுயர்ந்து
 வறுமைத் தனமிகுந்து கெறுவத் தனமுகந்து
 நெறிகுன்றி அறிவின்றி வெறியொன்றி வறிதின்று
 நடவுற்ற அடமுற்ற விடயம் மறவீரே

பேடி : தேருங் குணமதுற்று சேருந் தகவுபெற்று
 ஒருந் திறமதுற்று சாரும் பயமதற்று
 பெருமைக் குணமிருந்தும் மிருகத் தனமடைந்து
 பெருகத் துணிவு முந்தும் பொருதப் பணியுமுந்தன்
 தகவுற்ற புகழுற்ற திருவுற்ற வருபெற்றேர்
 உறவொன்று திறமின்று மறைவின்றி விள்ளாயே

பேடினன் வசனம் : நாம் அஞ்சுந்தும் உணவைத் திருட்டுத் தனமாக எடுத்
 துப்போக வந்தவன் நீ யார்? உன் ஊர்பேர் யாது?

ஓலான்டோ ஆசிரிய விருத்தம்

வனமது தனிலே வளமுற வாழும்
 வள்ளலே வழுத்துவேன் கேளும்
 வலியவர் ஆட்சி மிளிர்வுறும் பிரான்சில்
 வல்லநற் பிரபுவென் ரேலன்
 மனமது நொந்து மறுவுல கெய்த
 மக்களில் ஒருவனும் முத்தோன்
 மன்னிய தம்பி ஓலான்டோ வாமென்
 மல்கிய சொத்தினைக் கவர
 எனதரு மாடம் ஏரியது முட்டி
 எந்தனைத் தொலைக்கவென் சதியை
 எமதரும் முதிய பணிபுரி அடமும்
 என்னிடம் உரைத்திட நானும்
 சணமது தங்கா அடத்துடன் இங்கே
 சார்வழி யுறுமவர் பசியால்
 சாந்தரு வாயில் தவிக்கவிட இனவு
 சடுதியிற் பெறவிரைந் தேனே

ஓலான்டோ வசனம் : இதுவே எனது உண்மைச் சரிதை என அறிந்து
 கொள்ளுங்கள் பெரியவரே.

பேடினன், ஓலான்டோ தரு

(வாட் கொலைக்கும் ... எ. மெ. தேவசகா. பக். 89)

இராகம் : பியாகு

தாளம் : ரூபகம்

பேடி : நேசமுள்ள ரேலனுந்தான்
நீசமதாய் மோசமுற்றே உமையும் — இங்கு
மெத்தவே பாடுற வைத்தன னேவைதை
இத்தரை மீதெந்தன் சித்தம றந்திடவோதாய்

ஓலான் : ஒதுமென்ற மாதவனே
மோதுகின்ற ஏதுமின்றி எங்கள் — தந்தை
பண்டுள காணிகள் கொண்டுள வீடுகள்
ஒன்றுற வேயென்றும் நன்றுற வைத்தகன் ருரே

பேடி : நீடு செல்வம் கூடவுள்ளாய்
காடு மேவக் கேட்டெதன்ன உற்றூய் — யாரும்
கன்னியர் சாதலுற் றெண்ணிய தெய்திடா
உன்னித யம்நொந்து சந்யாசமேயுற லாமோ

ஓலான் : பாசமில்லா நீச வண்ணன்
நேசமில்லா மோசமுடன் பகைத்தே — மேலும்
என்னருஞ் செல்வங்கள் தன்னதாய்க் கொண்டிட
என்னியே ணைக்கொல்ல மண்ணில் நிணைந்
— தனன்மெய்யே

பேடி : துட்டரையே கிட்டிடாது
எட்டவந்தாய் பட்டதுன்பம் ஆறு—நீயும்
இங்குறு காவனம் தங்கி இருந்திடின்
பொங்குறு துன்பங்கள் தங்குறு தின்பம தாமே

ஓலான் : ஆருயிரைப் பாரதனில்
தீரமுடன் காரடமென் தந்தை — போன்ற
நற்பணி யாளங்கே யற்றிடு மாபசிக்
கற்பழு மேபிந்தா முற்படு வேணுண வோடே

பேடினன் எண்சீர் விருத்தம்

பற்றிடுமா பசியதுற்று வருந்து முந்தன்
 பண்புடைய அரும்பணியாள் உண்ப தற்கு
 உற்றிடுமா சுவைமிகுந்த உணவு பெற்று
 உவப்புறநீ கொண்டுசென்று கொடுத்த பின்னே
 சுற்றுளமா வனந்தனிலே காணும் பொல்லாத
 துட்டவிலங் கானவற்றிற் சிக்கி டாது
 நற்றிடமா யப்பணியாள் தன்னைக் கூட்டி
 நலமுறவந் தென்னுடனே இருந்தி டாயே

பேடினன் வசனம் : ஓலான்டேவே, உனக்கு வேண்டிய உணவைப்
 பெற்றுச் சென்று உனது உன்மை ஊழியனுக்கு ஊட்டியதன்
 பின் அவனையும் அழைத்துக்கொண்டு வந்து என்னுடன்
 தங்கி இருப்பாயாக.

ஓலான்டோ வசனம் : தரும பூபதியே, தங்கள் கட்டிலை தவறுது நடப்ப
 தற்குத் தயங்க மாட்டேன் பிரபுவே.

ஓலான்டோ தரு

(ஓடுது பாராய்... எ. மெ. எஸ்தா. 83)

இராகம் : மலையாமி

தாளம் : ரூபகம்

பஸ்லவி

ஓடிடுவேன் நான் உணவது கொண்
 டோடிடுவேன் நான்

தரு

1. ஓடிடு வேநதி தீவிரமாகவே
 எந்தனின் ஆவிகார் அந்த வயோதிபர்
 வாடிவதங்கியே நீடி வருந்திடா
 வில்லுறு மம்பது செல்லுமால் வேகமாய் — ஓடிடு

2. என்னுயிர் காத்திட எள்ளள வாகிலும்
 எண்ணிடா தேயுடல் நண்ணு பொருட்களும்
 இன்னுயிர் தானுமே முன்னிடா தென்னுடன்
 இவ்வன முற்றிடு மவ்வள்ளல் தன்னிடம்—ஓடிடு
3. தேடிய தீனதை ஓடிக் கொடுத்துமே
 தெம்பது ஊட்டியே சோர்வது நீக்கியே
 நாடியே அடத்துடன் நயமுற வரச் சொன்ன
 நற்குண முற்றிடு பொற்பார் துரையிடம்—ஓடிடு

ஒலான்டோ வசனம் : ஜயா பெரியவரே இதோ ஆகாரத்துடன் வந்து
 விட்டேன். எழுந்திருங்கள், தண்ணீர் பருகுங்கள் நன்றாக
 சாப்பிடுங்கள்.

(1) ஒலான்டோ — அடம் தரு

(கனக மய. எ. மெ. தேவ. பக். 86)

இராகம் : காம்போதி

தாளம் : ஆதி

ஒலான்: வனமதரு நவமதாக இந்த — உணவதெலாம்
 வரமிகவே யருளதுதரு மந்த
 தினகரதே சோமயத்தை முந்த—துதியே செய்து
 சேமமுற வுண்டிடுவீர் பிந்தா

அடம்: வாட்டுபசிக் கோட்டமதாய் ஓடி—வனமதெங்கும்
 வாடியலைந் துணவதுதான் தேடி
 ஊட்டிடவென் ரேவிரைவாய் நாடி — வந்தமைந்தா
 உனதுசெயற் குறுபுண்யம் கோடி

ஒலான்: உயர் தவனம் மாழனியைக் கண்டேன்—வசீகரச்சொல்
 அறுமவரா தரவாற்கட்ட டுண்டேன்
 துயர் தவிர வர்நினைவே கொண்டேன்—அடவிதனில்
 துரிதமதாய் ஏகிநக ரண்டேன்

(மேலே உள்ள தருவுக்குப் பதிலாக அடுத்துவரும் தருவைப் படிக்கலாம்)

(2) ஓலான்டோ - அடம் தரு

(மின்னிமைக்கும் ஒண் எ. மெ. விசயமனே பக. 91)

இராகம் : நீலாம்புரி தாளம் : ஆதி

ஓலான் : நண்ணுபசி யாற்றுதற்கு ஒடி — நானும்
நல்லுணவு ஆனதெல்லாம் தேடி—அங்கு
நடந்திட ஒருமுனி இடந்தனில் கிடைத்திட
விண்ணவனின் நல்லருளே கூடி — மிக
விரைந்து வந்தேன் உண்டிடுவீர்—நாடி

அடம் : அன்புசெறி மைந்தனேஇக் கானே — நீயும்
அலைந்துலைந்து கொண்டுவந்தாய் தீனே
அமலனின் அருளது அவனியில் கிடைத்தது
இன்பதுடன் உண்பதற்குத் தர்னே—இந்த
இகத்தினிலே காத்திடுவார் கோனே

ஓலான் : மிக்கதவ மாழுனியைக் கண்டேன் — அவர்
மேவிடுமா தரவதால்கட்டுண்டேன் - அருள்
மருவிடு தவத்தவர் அருகினில் வசித்திட
இக்கணமே செல்லமனம் கொண்டேன் — இனி
இந்தவனம் விட்டுநக ரண்டேன்

அடம் : உத்தமனே உமதுரையைத் தாண்டேன்—வந்த
உறுபசியின் கெடுபிடியால் மீண்டேன்
எனதரு முயிரினை வனமது காத்திட
மெத்தலைந்த அன்பதனைக் கண்டேன்—எங்கும்
மேவிவர உறுதியது கொண்டேன்

(ஓலான்டோ, அடத்துடன் பெரியவரின் கூடாரத்துக்குச் செல்லுதல்)

ஓலான்டோ வசனம் : இதோ பெரியவரின் கூடாரம். வாரும் உள்ளே
செல்லுவோம்.

பிரபு, இவர்தான் எனது உயிர் காத்த உத்தமன், என் தந்தை
யின் முது பணியாள் அடம்.

அடம் கொச்சகம்

பொன்னர் மெளவி புனைந்து என்றும்
 புகழோ டரசு புரிந்த வெங்கள்
 மன்ன இந்தத் தவவுடையில்
 மறைந்தோ வாழ மனது கொண்டோர்
 ஒன்னர் தானும் உளம்நெகிழ்ந்து
 ஒடி உமையே தேடலுற்றூர்
 என்னர் தெய்வத் தோன்றல் உந்தன்
 எழில்சேர் பாதம் போற்றினனே

அடம் வசனம் : மகாராசாவே, தங்கள் பாதாரவிந்தம் நமஸ்காரம் சுவாமி

பேடினன் வசனம் : இன்னும் எத்தனை நண்பர்கள் என்னுடன் வந்து சேருவார்களோ? யாவும் அவன் சித்தம்.. வாருங்கள் உணவு அருந்துவோம்.

காட்சி 12

ஓலிவரின் பணியாளர் விருத்தம்

பணி 1 : சொல்லரிய யுக்தியுடன் செயல் தாற்றச்
 சோர்வதின்றித் திட்டமது தீட்டி நானும்
 செல்வமது சேர்த்திடவே முனைந்து நிற்கும்
 செகமருவு புகழுறுமெம் துரையே கேளீர்

பணி 2 : துல்லிபமா யுங்களெண்ணம் முடிக்க வென்றே
 துரிதமுடன் தீயதுகொண் டுற்றேம் மாடம்
 அல்லதனில் அடத்துடனே அகலொ லான்டோ
 அங்கிலையென் றறிந்துரைக்க வந்தோம் ஐயா

பணியாள் 1 வசனம் : குறித்தவேலோ மாடத்துக்குத் தீ முட்டுவதற்கு
 எரி பொருட்களுடன் ஓலான்டோவின் இருப்பிடம் சென்றேம்
 அவரை அங்கு காணவில்லைத் துரையே.

ஒலிவர் கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்

நாடாளும் பேரரசர் நயந்தெனை யழைத்துமே
நாடுபோர் வெற்றி மேவ
நாடறியாற் திட்டமது தீட்டிடக் கேட்டுமே
நவிலரும் பரிச தீவர்

காடாளும் வேடுவரும் கானதில் விலங்கினம்
கலைத்துமே கொல்ல வென்னை
கருதியழைத் தாதரவு பெற்றெனக் கிதமுடன்
கணிப்பரும் பொருள்த ருகுவர்

வீடாளும் வனிதையரும் வல்லவென் செயலினை
வியந்துமே தங்கள் இல்லம்
வீணரது கேடதனில் நின்றுமே காத்திட
விரும்பியொத் தாசை கேட்பர்

ஈடாரும் மேதினிமேல் இல்லையென இருந்தேன்
ஈனரென் திட்டமே தொலைக்கா
ஏகினுடே ஒலான்டோ இதுசணம் நானேடு
எதுவிதமும் கொன்று வருவேன்

ஒலிவர் தரு

(கணத்திலடக்கு .. எ. மெ. எஸ்தா. பக். 111)

இராகம் : மோகனம்

தாளம் : ஆதி

1. திட்டமதைக் கூறினுரோ — அவன் தனக்கு
இட்டமுளோர் வேறு யாரோ
திட்டமதைக் கூறினுரோ
இட்டமுள்ளோர் வேறுயாரோ
வீணரே நாழறு மானதோர் திட்டமே
பேணவே தானறி ஞானமில் மூடரே
வீணதாய்ப் போனதே மானில மீதுநாம்
நாணவே தீரமாய் ஆணவ மோடவர் — திட்ட

2. தப்பியெங்கு செல்லுவானே — என்னே டெதிர்த்து
இப்புவியில் வெல்லுவானே

தப்பியெங்கு செல்லுவானே

இப்புவியில் வெல்லு வானே

நகரது எங்கினும் மிகவிரைந் தேயவன்

நகரவே விட்டிடா தகவுற வேபிடித்

தகமது நொந்திட செகமதில் நெந்திட

நிகரைவ ரின்றிநான் புகழுறக் கொல்லுவன்—தப்பி

3. செய்யமுடி யாத துமுண்டோ — ஓலிவருக்கிவ்

வையகத்தில் நிகருமுண்டோ

செய்யமுடி யாததுண்டோ

வையகத்தில் நிகருண்டோ

நாடிது விட்டருங் காடவன் ஓடினும்

தேடியே சென்றுநான் பாடவன் பட்டுமே

கூடது விட்டுயிர் நாடவே வானகம்

ஏடது பெற்றிடு தேடரும் வெற்றியாய் — செய்ய

ஓலிவர் வசனம் : எனது திட்டத்தை யாரடா அந்தப் பதருக்கு
வெளிப்படுத்தினேன்.

பணியாள் 2 வசனம் : எமது பணியாள் அடத்தையும் எங்கும் காணேம்.

அவன்தான் எமது திட்டத்தை வெளிப்படுத்தியிருப்பான்
துரையே.

ஓலிவர் விருத்தம்

எனதரும் வாழ்நாள் தன்னில் எதுவித தோல்வி காணை
மனதரும் மகிழ்வே கொண்டு மருவிடு புகழ் துற்றேன்
சினமது மேவு திந்தச் சிறியவோர் விடயம் தன்னால்
வனமது சென்றே தானும் வருபகை தீர்ப்பேன் நானே

ஓலிவர் வசனம் : அகிலாண்ட கோளமெல்லாம் கிடுகிடுத்தாடும் ஓலிவர்
என் நாமம் கேட்டால். சிங்கத்துடன் சிறுமுயல் எதிர்த்தல்
எங்கனமாகும்? இப்போதே காட்டுக்குச் சென்று அவர்கள்
இருவரையும் கொலை செய்து வருவேன்.

ஓலிவர் தரு

இராகம் : மோகனம் தாளம் : அடதாளசாப்பு

(சுகல அரசர்பணியும் ... எ. மெ. செனகப்பு)

1. ஓடி யடவி யிடமே — ஓளிவதுடன் நாடி எவரி னிவரு — வரென நினை மதிய தனுவளவு மருவு நிலைமையறு சதிய தறிவதுறு சிறிய னுயிர்போமே
2. ஓலிவர் சதியி லெவரே — தவறியவர் புலிய துறுபளையிலே — மரையனுகி உயிர துடனகலல் உலகி ஊளததுவோ வயிர மதுடன் அவன்உயிர் பிரிப்பேனே
3. ஓடு கடுவா யுடனே — நடுக்குறவை சாடு கரடி முறைக்கும் — கடுவனமே பெரிய அரவுகளே திரித லறமறந்து விரையு மவணையவக் கிரைய தாக்குவேனே
4. ஓடு மடமு முடனே — அவனுடனின் ரேடு விடுவ துயிரே — தவறிடுமோ கரம துறுமெனது மரும வாளவரின் சிரம துறுசோரி பருக வைத்திடுமே

காட்சி 13

பேடினன் எண்சீர் விருத்தம்

ஒங்குறுநற் பண்பதுடன் ஓர்மங் கொண்ட
உத்தமனே நான்புகலும் உரையைக் கேளாய்
ஈங்குறுமென் அன்புடையோ ரினிதே யுண்ண
இவ்வனத்தி னுட்புறத்தே யஞ்சா தேகி
ஆங்குறுநல் மான்களைநீ யழித்தி டாது
ஆகுணவுக் கேற்றிடுமற் றெதுவும் வேட்டை
பாங்குறவே யாடிநிதம் பொழுது சாயாப்
பாங்கதனில் திரும்பிவந்து பகரு வாயே

பேடினன் வசனம்: வீர வாலிபனே, நான் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேள். எனது கூடாரத்தில் தங்கியிருக்கும் நண்பர்களும் நாழும் உண்பதற்குத் தேவையான மிருகங்களைத் தினமும் நீ வேட்டையாடிவா, ஆனால் ஒன்று இவ்வனத்தில் சஞ்சரிக்கும் மான் இன்தை தும்சம் செய்யாதே. பொழுது சாயுமுன் இவ்விடம் வந்து சேர்ந்து விடுவாயாக.

ஓலான்டோ வசனம் : தங்கள் உத்தரவுப்படி பிரமாணிக்கமாய் நடப்பேன் மன்னவா.

ஓலான்டோ தரு

(வீரத்தலைவர் புத்ர ... எ. மெ. எஸ்தாக். பக். 130)

இராகம் : மோகனம்

தாளம் : அடதாளம்

1. நீண்ட மரங்க ளங்கும் ஈண்டி வளர்ந் தடர்ந்து நாளும் பழங்கள் வீழ்ந்து வாழும் உயிர்கள் காக்கும் தாண்ட முடியாக் காட்டில் வேண்டும் மிருகந் தன்னை தீட்டு மம்பது கொண்டு வேட்டைய தாடிடுவேன்
2. துள்ளி யோடு மந்தப் புள்ளி மான் தனக்கு தொடுத்து அம்பு எய்ய நடுக்க மாகுதையோ சொல்லி யனுப்பி ஞரே கொல்லக் கூடா தென்று செல்ல விடுத்தம் மானை வல்ல பன்றியே கால்வேன்
3. வீறு கொண்டு சென்று பாற வைக்கு மிந்த வல்ல வம்பு தன்னை வெல்ல வேறு முன்டோ ஊறுபட்டு வீழ மாறு பட்ட வோநாய் ஒப்பும் மிருக மெல்லாம் தப்பா தேகொல்லுவேனே
4. ஓங்கும் மரக்கி ளாயின் பாங்கா யுறுங்கி ஸிகள் ஓன்று யிருந்து கொஞ்சி நன்றூய் மகிழும் காட்சி ஏங்க வைக்குதே யெந்தன் நீங்கா மனத்து மங்கை எழிலார் ரேசலீன் விழிதானே காண்ப தெப்போ

கனிமீட், ஏலியனு தரு

(மலரளி சிறை ... எ. மெ. விசயமனே. பக். 34)

இராகம் : சங்கராபரணம்

தாளம் : ரூபகம்

கனிமீட் : மலர் விழி யுறுமிங்கித மோங்கிய
மாசிலா வெந்தன் நேசமார் தங்கையே
விலகிடாமனம் தங்கியிருந் தென்றும்
வாட்டுமென் மாரன் நாட்டம் தோங்குதே

ஏலியனு : மதிதவழ் முக சோதரி யேயிந்த
மாபெருங் காடு மேவிடு நீருமே
மதியது அழிந் திப்படி ஏங்கிடின்
மனங்கவர் மாரன் வனம் வரு வாரோ

கனிமீட் : மனமது லய மாகிடு காதலர்
மண்ணிலே தூர நண்ணி யிருப்பினும்
மனமது பிரி யாதவ ரொன்றியே
மருவிடு நானும் அருகுற லாகுமே

ஏலியனு : பகலுறு கன வாகிடு மெண்ணமே
பாழ்தாய் உன்னி வாழ்வது தன்னையே
நகலுறும் படி செய்துநீர் நெஞ்சினில்
நலிவுகொண் டென்றும் சலித்திட லாமோ

கனிமீட் : மதிநய முறு மெந்தனின் தந்தைதான்
மண்டிருள் எங்கும் கொண்டிடு மிவ்வனம்
விதிவய மது எய்திட நேர்ந்ததே
வதிவிடந் தேடி அதிவிரை வேகுவோம்

ஏலியனு : அதிபுக முறு என்பெரு தந்தைதான்
அண்டிடுங் காடு கண்டறி வோமே
நதியறு கரை யோரம தாகவே
நடந்தவர் தங்கும் இடந்தனைத் தேடுவோம்

ஏலியானு வசனம் : இப்போதே என்னுடன் வா. தந்தை இருக்கும்
இடம் தேடிப் பார்க்கலாம்.

கனிமீட் வசனம் : அதோ ஒரு வாலிபன்.

கனிமீட், ஏலியனு பரணி

கனிமீட்: கோரமிகு மீனவிலங் கான வுற்ற
கொடுவனத்தி லேதனித்து மேவுகின்ற

ஏலியனு: வீரமிகு தோளிலங்கு வீரா உந்தன்
வாகைபெறும் ஊருடன் பேர் வழுத்துவீரோ

ஓலான்டோ பரணி

பேரழகு வாய்ந்ததுடன் பண்பும் கொண்மார்
பெட்புறநீர் வாழ்ந்திடுதல் இங்கு தானே
பாரதில்நான் எங்குபிறந் தேனே தேரேன்
பண்டுளவென் பெயரோலான்டோ என்பர்தானே

ஓலான்டோ வசனம்: நீங்கள் இந்தக் காட்டில் வாழ்பவர்கள் போலத்
தெரியவில்லையே. பேரழகு வாய்ந்தவர்களே, உங்கள் வரலாறு
நான் அறியக் கூடாதா?

கனிமீட் கொச்சகம்

எங்கு பிறந்தே னென்பது தான்
எனக்குந் தெரியா விந்தையென்று
இங்கு பகர்தல் நிசமதல்ல
இதயம் விரும்பி மறைப்பதனால்
பொங்குத் துயரம் மனதினிலே
பொருந்த வைத்து வருத்திடுமே

தரு

[வந்ததிந்த மாயமென் எ. மே. தேவ. பக். 76]

இராகம் : நாதநாமக்கிரியை **தாளம் :** ஆதி

தங்கு வீரங் கொண்டிடு வல்லோர் – சொல்லுடன் செயல்
தாறு மாற தாகிடவே செய்தி டாரென்றும்
மங்கு புகழ் சேரவும் ஓல்லார் – மாநில மீதில்
மனந்திறந்து உண்மைதனை யுரைபகர் வீரே

ஓலான்டோ கொச்சகம்

உண்மை யதனை உரைத்திடுவேன்
 உயரென் தந்தை ரேல னென் பார்
 மண்ணில் மறைந்தார் ஓலிவரண்ணர்
 மனிதத் தனமே அற மறந்து
 எண்ணற் கடங்கா இடர் விளைத்து
 எனதா ருயிரைப் பறித்திடவே

தரு

வண்ணமாடம் தீக்கிரையதே செய்திடுதற்கு
 வல்லபணி யாளர் தம்மை ஏவிடக் கேட்டே
 உண்மையன்பு கொண்டு எந்தனில் முதுபணியாள்
 உரைத்திட உயிர் பிழைத்து இங்கு வந்தேனே

ஏலியனு கொச்சகம்

சீருஞ் சிறப்பும் மிகுந்த நகர்
 சேரும் மனிதர் விலங்குகள் போல்
 ஓரும் பாவ புண்ணியங்கள்
 ஒன்றும் மனதில் உணர்வதற்றே
 கோருந் தமது சுகங்களுக்காய்
 கொலையும் புரியத் துணிந்திடுவார்

தரு

சேரும்நற் குணத்திலுயர்ந்தோர் அநீதிகண்டு
 செய்திடுவ தின்ன தென்று தெரிந்திடார் மெய்யே
 சோருமுளம் கொண்டவர்தாழும் இன்ன லதுற்று
 சோகமடைந் தேதனித்து வாழ்ந்திடுவாரே

ஓலான்டோ கொச்சகம்

வஞ்சர் மிகுந்த இவ்வுலகில்
 வளமாய் வாழ்தல் என்பதுதான்
 அஞ்சம் மனத்து அன்பர் கட்கு
 அனுவும் பொருந்தா துண்மையிது
 மிஞ்சம் சுகமார் செல்வமெல்லாம்
 மிகவே துறந்திக் கானமுற்றே

தரு

நெஞ்சநிறை துன்பமதுற்றே மெத்த வருந்தி
 நோயதால் மிகவுழன்று மாய வாழ்விலே
 துஞ்சிடலே இத்தரையீசன் சித்தமதெனில்
 தொல்லீமறந் தமைதியுடன் வாழ்ந்திடுவேனே

கனிமீட் கொச்சகம்

வீரம் மிகுந்த தோற்றமுடன்
 விளங்கும் புத்தித் திறனுமுள்ள
 ஈர மனத்துச் செம்ம லுமக்
 ஈனர் செய்த இடுக்கதலை
 வாரம் மிகுந்த மனைவி மக்கள்
 வாட விட்டு துயரதுடன்

தரு

கோரமிகும் விலங்குறைகான மத்தியதனில்
 கொடுந்துறவு கொண்டவர் போல் வாழ்ந்திடுவதே
 தீரமதே ஆகிடுமென்று எண்ணிவிடாதீர்
 தீர்க்கமதாய் நல்வழிதான் கண்டிடுவீரே

ஓலான்டோ கொச்சகம்

பேரும்புகழும் பெருகு செல்வம்
 பெற்றே இருந்தென் மனமினைந்து
 கூரும் அன்பின் துணைவாழ்வு
 கொடுத்து வைக்கா வெளிப் போன்றேர்
 சேரும் மனையாள் மக்களின்றி
 செக்கமே வருந்தல் யாரறிவார்

தரு

ஆருமில்லா எந்தனை மண்மேல் விரும்பி என்றும்
 ஆதரிப்பார் ஆரிருத்தி அகமது தன்னில்
 கூருமென தன்பதற்கேதான் ஈடது செய்து
 கூடுமுளம் கொண்டவரை காண்பது எங்கே

ஓலான்டோ வசனம் : நான்வந்த கருமத்தை மறந்து உங்களுடன் வெகு
 நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்து விட்டேன், என்னை அனுப்பியவர்
 காத்திருப்பார், நான் வேட்டையாடி ஏதாவது ஒரு மிருகத்
 துடன் அங்கு போகவேண்டும் வருகிறேன்.

கனிமீட் வசனம் : நான் மிருக வேட்டையாடுவதில் மிகவும் தேர்ச்சி
 பெற்றவன். நானும் உங்களுடன் வருகிறேன்.

ஓலான்டோ வசனம்: மிக்க மகிழ்ச்சி, வாரும் செல்வோம்

ஓலான்டோ கனிமீட் தரு

[வீரசூரரான... எ. மெ. எஸ்தா. பக். 19]

இராகம் : மோசனம்

தாளம் : ரூபகம்

ஓலான்: காடுமேவும் கோர விலங்கே — கதிகலங்க
 ஆடு வோமே வேட்டைய திங்கே—வேடர்தாழும்
 ஒடுவரே காடதிரப் பாடுறுமென் அம்பினுடை
 ஒசை கேட்டு நடுநடுங்கி நாசகாலம் என்றே யேங்க

கனிமீட்: புள்ளிமான் மேல் துள்ளிப்பாயுதே—ஓநாயங்கு
 சுள்ளெனவே தைக்க மாயுதே—எந்தனினம்பு
 வெள்ளமென ரத்தமோட துள்ளியோடி மாய்ந்திடவே
 விண்ணதிர்டங் காரமிட்டு திண்ணமுடன் பாய்ந்திடுமே

ஒலான் : பன்றியொன்று நின்று சீறுகுதே—அக்கினியதாய் ஒன்றுமென் அம்பு தவிக்குதே—இதோஅதை கொன்றுயிர்கு டித்திடவே சென்றுவரு விந்தததனை இன்றுல கெவரும் செய்யார் நன்றுணரும் நன்பனேநீர்

கனிமீட் : ஒடுமந்தக் கடுவாய் கூட்டமே—அழிந்தொழிய நீடுமொன்று நான்காய் ஓட்டமே—கொள்ளுமெந்தன் சூடு கொள்பொல் லாதவம்பின் பாடுகண்டு பார்கலங்க ஆடுவேட்டை யானதிலே நாடுமின்பம் பொங்கிடவே

கனிமீட் வசனம் : அதோ ஒரு மரை வீழ்ந்துவிட்டது.

ஒலான்டோ வசனம் : நாம் இருபேரும் ஒன்றுய எய்து விழுத்தி விட்டோம் அந்தமரையை. இதோ தூக்கிக்கொண்டு செல்லுவேன்.

கனிமீட் வசனம் : தங்கையைக் கண்டு விடைபெற்றுப் போகலாம் வாருங்கள்.

ஒலான்டோ வசனம் : போசனத்துக்குத் தேவையான இம்மிருகத்தை நான் கொண்டு போய் கொடுத்துவிட்டு அதி விரைவில் வந்து விடுகிறேன்.

கனிமீட் வசனம் : சீக்கரமாக வந்துவிடுங்கள்.

காட்சி 14

பிரடெறிக் மன்னன் சந்த விருத்தம் (கொலுவில்)

தேடியே மக்களைத் தீவிரஞ் சென்றவர்
திங்களொன் ரூகியுமே
தேசமாள் இச்சபை தானனு குற்றுமே
தேரூரை செப்பிடாது

கூடியே ஏவலர் காவலர் தம்முடன்
கோதையர் ஒன்றுறவே
கானக முற்றுமே காவலன் எந்தனின்
கட்டளை ஏற்றிடாதே

நாடியே பேடினன் நேசம துற்றுமே
நாடதைப் பெற்றிடற்கு
நாட்டமே கொண்டவர் நானறி யாச்சதி
நானில மேவினரோ

ஓடியே வன்மனத் தோங்கிடு மெண்ணமே
ஓர்மமோ டொழித்திடுவேன்
ஓர்ந்துமே நீங்களிங் குற்றிடு யோசனை
ஓப்புற ஓதிடுவீர்

மன்னன் வசனம் : மந்திரியே, தளபதியே, அரசகுமாரிகள் இருவரையும் தேடிச்சென்ற :கோட்டை காவல் வீரர்கள் ஒருமாதகாலமாகியும் இன்னும் அரண்மணிக்குத் திரும்பவில்லை. இவர்கள் எல்லோரும் நமது விரோதியாகிய பேடினன் உறைவிடமாகிய ஆடன் காட்டிற்கே சென்றிருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். உங்கள் எண்ணம் என்ன?

மந்திரி வசனம் : இவர்கள் மாத்திரமென்ன? பிரான்சு நாட்டு மக்களில் அநேகர் அவ்விடம் சென்று வாழ்வதாகவும், பெரும் படைப் பலம் திரட்டுவதாகவும் கேள்வியற்றேன் மன்னவா.

தளபதி வசனம் : வீடு கொழுத்த முயல்பவனுக்கு கொள்ளி எடுத்துக் கொடுக்க எண்ணும் அமைச்சரே, பெரும்படைப் பலத்துடன் பிரான்சு நாட்டைக் காவல் புரிந்து வரும் நான் இதுவரை அப்படிக் கேள்விப்பட்டிலேன். உமது கூற்றுப் பெரும் புதிராக வன்றே இருக்கின்றது.

பிரபெறிக் மன்னன், மந்திரி, தளபதி தரு

இராகம் : கல்யாணி

தாளம் : ரூபகம்

மன்னன் : மதிதந்து மகிழ்கின்றீர் என்றுமே — மெத்தச்திமுந்தல் மனதின்று ஒன்றுமே — இதற்கதிமுந்திச் செயல் கொண்டு நின்றுமே—நாழும் வதிவிந்த நகரத்தில் வென்றுமே

மந்திரி : மிண்டர்கள் மதமோட்டும் சிங்கனே—தேரும் வண்டர்கள் வர்வெண்ணேர் இங்கனே—யாரும் குண்டர்கள் சதிசெய்தால் கொங்கனே—அவர் அண்டம்விட்டகல்வர்மெய் துங்கனே

தளபதி : பகைவர்கள் இங்குற்றால் பாந்தனே—ஓர்நாள் திகைப் போங்க அழிவுண்டாம் சாந்தனே நகை செய்யா தெந்தீரம் ஓர்ந்தனே—உடன் குகைசென்று அழிப்போம்நாம் வேந்தனே

மன்னன் : கானுற்ற மூடர்கள் செம்மையே—பாடும் கற்கவிப் போதவர் தம்மையே—உடன் வானுற்ற தேவர்கள் எம்மையே—வாழ்த்த வாள்கொண் டரிந்தீவோம் இம்மையே

மந்திரி : பட்டத்து ராணியைத் தேடியே—அரும் பகலிர வெண்ணிடா ஓடியே—ஒரு திட்டத்துடன் நாமும் தேடியே—பாரா திருந்திடில் அழிகுவோம் வாடியே

தளபதி : மன்னைநாம் விரைந்திப்போ கானமே—சென்று மின்னுமல் முழங்கிடும் வானமே—போல் ஒன்னுரை அழித்திட்டு மானமே—காக்க அரசியர் தமைக்காணபோம் தீனமே

பிரடெறிக் மன்னன் எண்சீர் விருத்தம்

எந்தனதி நேசமுள்ள அமைச்சே இப்போ ஏற்றைய தளபதியும் நானும் கானம் முந்துபரி படைகளுடன் சென்றே மாற்றார் முற்றுமழிந் தொழிந்திடவே செய்தென் நேச இந்துமுகச் சிலியாளை இங்கழைத் தன்பாய் இதுசனத்தில் வந்திடுவோம் வருமட்டாக எந்தவித சேதமின்றி அரசாள் நாட்டை எனதரிய செங்கோலுவன் கரமீந் தேனே

பிரடெறிக் மன்னன் வசனம்: மந்திரியே! நானும் தளபதியும் ஆடன்காடு சென்று எனது பகைவர்களை நிர்முலம் செய்து, எனது மகள் சீவியாளை இங்கு அழைத்து வருமட்டும் இந்தப் பிரான்சு நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பனைத்தும் உனதுகரத்தில் ஈந்தேன். இதோ எனது செங்கோல்.

மந்திரி விருத்தம்

நல்கி யெந்தன் கரந்தனிலே
 நாட்டை யானும் செங்கோலை
 வல்கி னத்துப் பகைமுடிக்க
 வல்ல சேனை பதியுடனே
 மல்கு மின்னற் காடுசெல்லும்
 மன்னர் மன்ன தங்களைண்ணம்
 வெல்க விரைந்து வந்திடுக
 வல்ல தெய்வந் துணையதாமே

மந்திரி வசனம்: வேந்தர் வேந்தே தாங்கள் எண்ணிய கருமத்தை நிறைவேற்றி வருமளவும் மிகவும் கண்ணியத்துடன் நகரைப் பரிபாலித்து வருவேன் அறிவீராக

பிரடெறிக் மன்னன், தளபதி தரு

(அதியுக்... எ. மெ. தேவசகா. பக். 7)

இராகம்: நாதநாமக் கிரியை

தாளம்: ஆதி

மன்னன்: மதிமிஞ் சிடு தீரன் — அவனியில் சதிமுந் திடு சூரன் — எனதுடை அகமுற் றிடுசெயல் செகமுற் றெதிர்ப்பினும் துகளுற் றவர்கெட இகமழியேனே

தளபதி: புகழொன் றியராசன் — தர்ம நெறி மிகவொன் றியபோசன் — தனையிகழ் மடமெத் திடுமெவர் கெடவிப் படிதனில் திடமெத் தெனதுடை படையழியாதோ

மன்னன்: வனமிங் குறுமூடர் — அழிந்திடல் தினமிங் குறுவேடர் — கண்டோடிட பரிக ஸிடறிட துரித கதியுடன் அரிவன் அவருடல் சொரிய வேயுதிரம்

தளபதி : முடியேற் றிடுராசர் — தினந்தினம்
அடிபோற் றிடுநேசர் — பதம்பணியார்
தலையற் றுடலம் தலையுற் றிடுகட
லுலைவற் றிடவரிந் தலையச் செய்வேனே

மன்னன் : மனமஞ் சிடும் கேடன் — மறைந்திரு
சனமஞ் சிடும் ஆடன் — வனந்தனை
அருகுற் றேமினி கருவற் றேருயிர்
திருவற் றேகிடா உருவழிப் பேனே

தளபதி : உரை சொற் படியேநான்—வனத்தெங்கும்
விரைவிற் படையேதான் — கலக்கிட
திசையெட் டேகிய விசையிட் டோடியே
அசைவற் றேயழித் திசைபெறுவேனே

தளபதி வசனம் : இதோ ஆடன் காட்டை வந்தடைந்து விட்டோம்
இங்கு சற்றுவேளை களீயாறியபின் மீண்டும் பிரயாணத்தை
தொடங்குவோம் மன்னவா.

மன்னன் வசனம்: எதுவும் உனது விருப்பம் போல ஆகட்டும் தளபதியே.

(ஓலான்டோ வேட்டையாடிய மிருகத்துடன் மன்னர் பேடினனிடம் செல்லுதல்)

ஓலான்டோ வசனம் : அன்புத் தந்தையே, இன்று எனது வேட்டையில்
அகப்பட்ட மிருகம் இதுவேதான்.

பேடினன் வசனம் : மிகவும் சந்தோசம். தினமும் வேட்டையாடி எமக்
கும் பணியாட்களுக்கும் வேண்டிய உணவை திருப்திசெய்வது
உனதுகடமை. சீக்கிரமாகச் சென்று, போசனம் அருந்து. அந்த
வயோதிபர் உனது வருகையைக் காத்து இதுவரையும்
போசனம் செய்யாது இருக்கிறோர். சீக்கிரமாகப் போ.

ஓலான்டோ வசனம் : எனக்காகத் தன் உடல், பொருள் ஆவி அத்தனை
யும் அர்ப்பணித்த உத்தமர் அல்லவா அவர், வேந்தே.

காட்சி 15

கனிமீட் தரு

[கண்ணல் வில்லானே. ... எ. மெ. தேவ. பக். 17]

இராகம் : புன்னாகவராளி தாளம் : அடதாளம்

- 1: இன்னல் இல்லானே எவரையும்
ஈர்க்கும் சொல்லானே — வனமுற்ற
கண்ணல் சொல்லானே உளங்கவர்
கலையில் வல்லானே
2. முந்துமுன் நேசம் மனதுற
முண்டதுன் பாசம் — எனதுயிர்
வெந்ததி நீசம் அடைந்திடா
வந்தி ரென் வாசம்
3. வேடம் ஒண்ணுதே எனதன்பர்
வாடல் நண்ணுதே — ஜயோ அவர்
ஊடல்கண்ணுலே கண்டுமென்ன
ஊமைப் பெண்ணுனேன்
4. பழங்க ஞந்தேங்கும் சோலைதனில்
பசிய துற்றேங்கும் — பட்சிகள் போல
உளமது ஒங்கு காதலுற்றே
ஏங்க வேணிங்கு
5. மாரன் வந்தானே மகிழ்வது
மனதுக் கீந்தானே — ஊடலது
தீரன் தந்தானே மருவவோர்
தினம்வ ருந்தானே

கனிமீட் வசனம் : இறைவா இதுவும் உமது திருவளத்தானு, என் அன்புக் காதலனைக் கண்ணாரக் கண்டும், வாயாரப் பேசியும் எட்டாத பழத்துக்கு கொட்டாவி விட்டவன் போல் ஆச்சது எந்திலை, இந்த மாறுடையை இப்போதே களைந்து ஏறிந்து அவரை என் மார்புறக் கட்டித் தழுவி அழுதமொழி பேசும் அவர் வாயால் எனது கண்ணங்களை கொஞ்சிடச் செய்தால் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். வருவேன் என்றார் என் காதலர். இன்னும் வரக் காணேனே.

**ஓலான்டோ கொச்சகமும் தருவும்
கொச்சகம் (1)**

அடைமழையின் பெருவெள்ளத் தற்புதமாய் அழகதுடன்
இடையிடையே தோன்றுகின்ற இந்ரசால நீர்க்குமிழி
உடைவிதமே உளமதுற்ற ஒப்பருமென் ஆசையெல்லாம்
தடையெதுவு மின்றியழி தன்மையொத்த வேளையிப்போ

தரு

(சிறுகுமதி இதழி எ. மெ. தேவ. பக. 18)

இராகம் : பைரவி

தாளம் : ரூபகம்

பெருகு மகிழ்வதுற உருகுமனம துளர் வீடுதான்—தினம்
பாங்குறும் நல்வேட்டை தீங்கற ஆடியன் போடுதான்
மருவி யவரதுரை பருகி யிதமடைந்து ஆடுவேன்—நாட்டு
கூத்த திற்சக்கர வர்த்தி யோசேப்பு போலவே பாடுவேன்

கொச்சகம் (2)

மதியதனைப் பழித்தமுக மங்கையென துள்ள நிறை
அதிகசவுந் தரமதுள்ள ஆரணங்காள் ஞேசலீனை
புதியவென தன்பனை பிரியகனி மீட்டுருவம்
அதிசயமாய் நினைவுறுத்தி அகமதனை வாட்டுகுதே

தரு

பவள விதழதுறு நவா முதமதனை மாந்தியே — இளம்
தென்னங் குரும்பைநிகர் வள்ளக் கொங்கைதனைந்தியே
துவள விடைமருவி அவளை யென்குகந்த பாரியே — ஆக
அடைவ திப்பிறவியில் கிடைத்தி டுமோவறியேன் பாரிதே
களிமீட் வசனம் : அன்பனே, வந்துவிட்டர்களா, வழிமேல் விழி
வைத்துக் காத்திருந்தேனே.

ஒலான்டோ, கனிமீட், ஏலியனு தநு

(தங்கம்போல் எ. மெ. எஸ்தா. பக். 145)

இராகம் : ஆனந்தபைரவி

தாளம் : ஆதி

ஒலான் : இங்கித குணம் மருவும் நண்பனே — நீரும் இங்ஙனம் மகிழ்ந்திருத்தல் எங்ஙனம்?

கனிமீட் : எங்ஙனம் எனவினவும் பாங்கனே — இங்கு எங்களுக் கோர்குறையும் இல்லையே

ஒலான் : இல்லையே குறையெதுவும் என்றிடும் — நேசா வல்லையே மகிழ்வெதிர்ப்பால் இல்லையேல்

ஏலியனு : இல்லையோ எதிர்ப்பாலாய் இங்குநான்—இது சொல்லியோ தெரிய வேண்டும் வாலரே

ஒலான் : வாலருக் கிதுதெரியா தல்லவே — காத லேலவே கொண்டவர்கள் சிந்தியார்

கனிமீட் : சிந்தியா ரென்பதுபேர் உண்மையே — சிலர் விந்தையாய் மரங்களிற்பேர் பொறிப்பரே

ஒலான் : பொறிப்பவர் தம்மில்நானும் ஒருவனே-மனம் பறித்திடும் ரேசெலீன் மறப்படுமே

ஏலியனு : மறந்திடா திருந்திடலே போதுமோ — வாடி இறந்திட விடுவதுதான் காதலோ

ஒலான்டோ வசனம் : அன்புக்குரியவர்களே, எனது காதல் விவகாரத்தை உங்களிடம் தெரியப்படுத்தி நண்பர்களாகிய உங்கள் இதயங்களை புண்படுத்துவதற்கு என்மனம் ஒப்பவில்லை. ஆகவே அந்தப் பெரியவர் என்னைத் தேடுவதற்கு முன் நான் சென்று வர விடை தருவீர்களாக.

கனிமீட் வசனம் : நண்பா, அந்தப், பெரியவர் யார்? அவருடைய உருவம் எப்படி இருக்கும்? உங்களுடன் பழகி மகிழ்வாரா? யாவும் விபரமாகச் சொல்லுவீர்களாக.

ஓலான்டோ, கனிமீட், ஏலியனை தரு

(மருவஞ்சி மார்த்தாண்ட ... எ. மெ. தேவ. பக். 22)

இராகம் : உசேனி

தாளம் : அடதாளம்

ஓலான் : அரிதான் காதை சொல்வேன் — நீரும்
அறிந்திடுவீர் — மனம் — தெரிந்திடுவீர்
பெரிதாம் தவத்துயர்ந்தோன் — அரும்
பண்பதுள்ளோன்—மிகு--நண்பதுள்ளோன்

ஓலான் : தாடி சடையடையோன் — அரும்
தக்கவனும் — மதி — மிக்கவனும்
தேடி வனமதுற்ற — எனை
தேற்றினனே — மிக — ஏற்றினனே

ஓலான் : ஆடனென் காடுறுவோன் - நகர்
ஆட்சியுற்றேன் - மிக — மாட்சிபெற்றேன்
கேடனும் தம்பியினால் — இந்தக்
காட்டைந்தோன் — மிக — பாட்டைந்தோன்

ஏலியனு: ஆன நகர்எதனில் - அவர்
ஆட்சியுற்றூர் — மிக — மாட்சி பெற்றூர்

கனிமீட்: கானகம் வந்திடற்கு — என்ன
காரணமோ — கூறும் — தீரனேநீர் -

ஓலான் : துங்க பிரான்சினிலே — அவர்
தம்பியினால் — மெத்த — வெம்பினரே
இங்கே அவர் மகளை — நினைந்
திரங்குகின்றூர் - மெத்த — வருந்துகின்றூர்

ஓலான்: தனதார் மகள் பிரிந்த — துயர்
தாங்கினரே — தவம் — ஒங்கினரே
வனமே செழிப்பதுற — செய்தார்
வயலதுவே — நல்ல — பயனுதவ

ஓலான்: அன்பாய் அனுப்பினரே — வேட்டை
ஆடிவர — விரைந் — தோடிவர
இன்பாய் நான் ஏகிடுவேன் — நாளை
ஈங்குறுவேன் — உங்கள் — பாங்குறுவேன்

ஏவியனு: பாங்காய் நீர் வந்திடுவீர் — எம்மை
 பரிந்து கொண்டார் — மனம்—புரிந்துகொண்டார்
 கனிமீட்: தாங்கோமே தாமதித்தால் — வரல்
 தவறவிடார் — மனம் — பதறவிடார்

ஓலான்டோ எண்சீர் விருத்தம்

பாரதுள்ள செல்வமெல்லாம் நீங்க விந்தப்
 பாழ்துற்ற கானமது வந்த டைந்தே
 சாரமில்லா வாழ்வதுதான் வாழு மெந்தன்
 சஞ்சலஞ்சேர் உள்ளமது ஆறு தற்கே
 சாரமுள்ள நெஞ்சரான நண்பர் தம்மை
 இன்புறவே இங்குகண்டு மகிழ்வ தானேன்
 நேரமில்லை நீடுநிற்க இருக்கை சென்று
 நாளையந்தி வந்துசந்தித் திடுகு வேனே

ஓலான்டோ வசனம் : நேரம் கடந்து விட்டது நாளை அந்தி வந்து
 சந்திப்பேன்.

கனிமீட் வசனம் : வாருங்கள் அன்பரே, நானும் தங்களுடன் கொஞ்சத்
 தாரம் வருகிறேன்.

ஓலான்டோ, கனிமீட் தரு

(ஆசை மழுமகன் ... எ. மெ. தேவசகா. பக. 39)

இராகம் : கீரவாணி

தாளம் : அடதாளம்

பஸ்லவி

சோக நிறைவினால் ஆகம் அயர்குதென்
 துன்பமே நீக்கிடுவீர் அன்பனே யென்
 துன்பமே நீக்கிடுவீர்

சரணம்

1. ஓலா : சோக நிறைவினால் வேகமதாய் வந்தேன்

கனி : சோருமுளந் தன்னை சோரா துரை தந்தேன்

ஓலா: போகநல் வாழ்வுறும் போதனைக்கே பிந்தேன்
 கனி : பேதம தில்லாது பெண்ணறைனை நினைந்தே
 —சோக நிறை

2. ஓலா: காதற்கினிய வென் கற்பகமே முத்தம்
 கனி : கட்டிய ஜெத்தே நான் கன்னத்திட நித்தம்
 ஓலா: தீதகன்றே யெந்தன் தலைக்கேறிடாப் பித்தம்
 கனி : தூயதாங் காதவில் துலங்கிடுமே சித்தம்
 —சோக நிறை
3. ஓலா: பேசும்பொற் சித்திரம் போலவந் தீர்நாடு
 கனி : போர்மதன் இக்கானம் போந்தனனே ஓடி
 ஓலா: மாசுற்றிடா வெந்தன் ரேசுவினைத் தேடி
 கனி : மானில மலைத்திட மனங் கொண்டாரோ வாடி
 —சோக நிறை
4. ஓலா: தென்மொழி பேசிடும் செந்திருவே கேளும்
 கனி : தார்புனை மாரனே தேர்வேனுரை நாளும்
 ஓலா: மான்விழி மாதினை மனம தென்றும் சூழும்
 கனி : மாலை புனைந்தென்றும் மகிழ்கொண்டு நீர்வாழும்
 —சோக நிறை
5. ஓலா: மாலைபுனைந்து நான் மார்புறவே விஞ்சி
 கனி : மாருத அன்பென்னும் மாபாசமே மிஞ்சி
 ஓலா: வாலப் பருவத்தாள் வண்ண விதழ் கொஞ்சி
 கனி : விதவித வின்புடன் வாழ்வளிப்பாள் வஞ்சி
 —சோக நிறை

ஓலான்டோ வசனம் : அன்பனே அதிக நேரம் உம்முடன் கட்டித்தழுவி மகிழ்ந்ததால் ஆயாசம் மேற்கொண்டு விட்டது, விடைகொடுங்கள். நான் மீண்டும் வந்து சந்திப்பேன்.

கனிமீட் வசனம் : தினம் தினம் என்னைத் காணத் தவறிவிடாதீர்கள் அன்பாரே,

ஓலான்டோ தரு

(என்ன செய்வேன் ஏது செய். எ. மெ. எஸ்தா, பக் 75)

இராகம் : லாவணி

தாளம் : ஏகம்

1. மாதரசாள் ரேசுவினை மறந்திருக்கலாமோ—கனிமீட் மன்மதனைய் லீலை செய்து மயக்கிடலாலே
2. காதலுற்று கருந்தழிந்து கானமலைந்தேனே—எனைக் காசினியில் ஏன்படைத்தாய் கருணையுளத் தோனே
3. கட்டழகி எனை நினைந்து கவலைகொள்ளுவானே—நானும் காடுவிட்டு நாடதேக கசடர்விடார் தானே
4. தேகமது பதறுகுதே தோனும் துடிக்கிறதே—எந்தன் ஆகநிறை ரேசுவினுக் கேதுமமங்கலமோ

காட்சி 16

1. ஓலிவர் பாம்பினால் பின்னப்பட்டு வீழ்ந்து கிடத்தல்.
2. புலியொன்று பக்கத்தே ஓலிவரைச் சுறிபார்த்து இருத்தல்.
3. ஓலான்டோ பாம்பை அம்பினால் எய்து கொல்லுதல்.
4. பாய்ந்து வந்த புலியை ஓலான்டோ வாள்கொண்டு தாக்கிக் கொல்லுதல்.
5. புலியுடன் சண்டையிடும்போது ஓலான்டோ கரங்களிற் காய மடைதல்.

ஓலிவர், ஓலான்டோ கொச்சகம்

ஓலிவர் : பாழும் வனத்தே பாம்பதன்வாய்ப் பட்டே மடியா தம்புவிட்டு மாழும் படிவெவம் புலியை வெட்டி மாளா தெனையே காத்ததம்பி

ஓலான் : சூழம் கொடிய விலங்கினங்கள்
 செய்யும் கொடுமை தினம் விலக்கி
 நாளும் நான்செய் கடமைதனை
 நன்றே புரிந்தேன் வேறிலதே

ஓலான்டோ வசனம் : தனக்குக் கெடுதி விளைப்பவனுக்கும் தீயவனுக்கும் நன்மை செய்யும்படி நாலு வேதங்களும் ஒதுவதையே நான் செய்தேன்றி வேறொதுவும் செய்யவில்லை. அன்னை சமீபத்தில் இருக்கும் கூடாரத்துக்குள் என்னைச் சேர்த்து விடுவீராக.

ஓலிவர் வசனம் : அப்படியே செய்கிறேன் தம்பி.

ஓலிவர் தாழிசை

1. செல்வமார் எனது தந்தையின் பொருள்கள்
 செருக்கினால் நானும் சுகிக்கவே
 செல்வமான தம்பி தெருவெலாம் அலைய
 செய்த வென் குறை பொறுத்திடாய்

தரு

உண்ணூம் உணவதின்றி பண்பார் கல்வியதின்றி
 மன்னில் அலையவிட்டு எண்ணில் துயர் விளைத்தேன்
 உனக்குற்றிடு தனம் தன்னை
 எனக் குற்றிட மனத் துன்னினேன்
 பெரியதவறு செய் துரிமை கவரெனைப்
 பரிவுடன் பொறுப்பாயே

தாழிசை

2. மல்லனு னவைன வென்று வீழ்த்துமுந்தன்
 மாடமேல் தீயை மூட்டியே
 கொல்லவே நினைத்த திட்டமா மதனை
 கடவுளின் கருணை காத்ததே

தரு

முந்துமுன் உயிர் தப்ப வந்தாய் வனமதொப்ப
 உந்தும் சினம தனுல் வந்தேன் உயிர் பறிக்க
 எனக்குற்றிடு உயிர் மோசமே
 உனக்குற்றிடல் போல எண்ணியே
 அன்பு கொண்டெனைக் காத்த தம்பியே
 இன்போ டெனை மன்னிப் பாயே

ஓலான்டோ எண்சர் விருத்தம்

மன்னியெனை என்றுரைசெய் மதிசேர் அண்ணை
 மன்னிக்க எதுதானும் மாருய் இங்கே
 உன்னவில்லை உனதுயிர்க்க பாயம் நேரா
 உதவிடுதற் கிறைவனிங்கு அருளி ஞரே
 என்னவினை நடந்திடினும் ஏக்கம் நீக்கி
 என்றுமவை நன்மையதாம் எனநி ஞெந்து
 முன்னைவினை மறந்திடுவோம் மகிழ்வு கொள்வோம்
 முந்தவெந்தன் இருப்பிடந்தான் ஏகு வோமே

ஓலான்டோ வசனம் : அண்ணை இதோ கூடாரம். அரசர் பேடினன் வருகிறார்.

ஓலிவர் வசனம் : மன்னவர் மன்னை போற்றி, எனது உயிரைப் பெரும் ஆபத்தில் நின்று காப்பாற்றிய தம்பி கொடிய புலியுடன் யுத்தம் செய்து படுகாயத்துக்குள்ளானார் வேந்தே.

பேடினன் வசனம்: யாரங்கே, காவல்டே, ஓலான்டோவின் காயங் கருக்கு மருந்து வைத்துக் கட்டிவிடுங்கள்.

காவலன் வசனம் : அப்படியே செய்கிறேன் பிரபுவே

(காயத்துக்கு மருந்து வைத்துக் கட்டுதேஸ)

பேடினன் வசனம் : வீரனே நீ எப்படி இவ்விதம் படுகாயப் பட்டாய்? இவர் யார்? எல்லாம் விபரமாகச் சொல்லுங்கள்.

ஒலிவர், ஒலான்டோ அகவல்

- ஒலிவர்:** தவம்மிகு பெரியீர் தமதி பணிந்து
நவம்மிகு மெங்கள் நல்வர லாறுதே
- ஒலான்:** நானிலம் சூறிட நாவது சூசிடும்
மானிலம் புகழவே மாநகர் ஆண்ட
- ஒலிவர்:** பண்புடை யரசர் பேடினன் அவையில்
பண்டொரு பிரபு வாகிடும் ஞேலனர்
- ஒலான்:** என்னரும் தந்தை எமனுல கேகினர்
என்னரும் அண்ணர் ஒலிவரா மிவரே
- ஒலிவர்:** தம்பியா மிந்த சற்குணன் தனியே
வெம்பவே செய்து வதைபல புரிந்தே
- ஒலான்:** வன்துயர் கொள்ள வைக்கவே நானும்
முன்துயர் கொண்டு மேதினி யலைய
- ஒலிவர்:** வல்லவோர் மல்லனுல் மாளவே செய்ய
நல்ல தோர் திட்டம் நான்வகுத் திவனை
- ஒலான்:** நாடியே மற்போர் நடத்துதற் கேவ
தேடியே நானும் தீவிரம் போனேன்
- ஒலிவர்:** வல்லவன் தனியே வெற்றிகொள் இவனை
கல்மனத் துடனே கடிதினிற் கொல்ல
- ஒலான்:** நானுறை மாடம் நடுநிசி தனிலே
நானறி யாதே நாசமாந் தீயிட
- ஒலிவர்:** ஏவலர் தமக்கு என்கருத் தோதியே
சாவதில் மகிழ் சமயமே பார்த்தேன்
- ஒலான்:** முதுபணி யாள் அடம் முன்னுரை கேட்டு
அதிவிரைந் தென்னிடம் அறையவே நானும்
- ஒலிவர்:** அடத்துடன் இந்த அடர்வனம் வரவே
திடத்துடன் இவரை தொலைத்திட வந்தேன்

ஓலான் : வரும்வழி தன்னில் வஸ்ஸர வொன்று
அருகுறு மிவரை அசைந்திடா திறுக்கி

ஓலிவர் : உயிரது போக்க எத்தனித் திடவே
மயிரது இழையில் மீட்டனன் தம்பி

ஓலான் : புலியதொன் றப்போ பாய்ந்திடும் வேளை
சலித்திடா நானும் சமரது புரிந்தே

ஓலிவர் : கொன்றனன் புலியை வென்றனென் உயிரை
நன்றவன் செய்தான் நாடினேன் பொறுதியே

ஓலான் : இங்குநாம் வந்தோம் இயம்பினேம் உன்மையே
எங்களின் இடர்களைந் தேற்றிடர் தந்தையே

(மேலேயுள்ள அகவலுக்குப் பதிலாக இந்த ஆசிரிய விருத்தத்தைப்
பாடலாம்)

ஓலிவர், ஓலான்டோ ஆசிரிய விருத்தம்

ஓலிவர் : பார்புகழ் ரேலன் பாசவெம் தந்தை
பரகதி யெய்திட நானும்
பணந்தனில் ஆசை பற்றியென் தம்பி
பரதவித் தலையவே செய்து

ஓலான் : சீர்பெறு மாடம் தீயது மூட்டி
சீரழித் தெணையுமே கொல்ல
செய்திடு சதியைச் செவியறு பணியாள்
செப்பிடக் கேட்டுநான் வனமே

ஓலிவர் : ஓர்சணம் பிந்தா தோடிய தறிந்து
உயிரது கவர்ந்திட வனமே
ஓளிவிடம் எல்லாம் தேடுறும் போது
ஒருபெரும் பாம்பெனைப் பிணித்தே

ஓலான் : ஆருயிர் பறிக்கும் அந்திய நேரம்
அதனைநான் கொன்றிடும் வேளை
அடலுறு புலியொன் றிவர்மேற் பாய
அஞ்சமர் புரிந்துயிர் மீட்டேன்

ஓலிவர் வசனம் : இதுவே எமது சோகம் நிறைந்த வரலாறு, அறிந்து கொள்ளுங்கள் அரசே.

பேடினன், ஓலிவர், ஒலான்டோ தரு

(மாணே மறையா. ... எ. மெ. எஸ்தா. பக். 22)

இராகம் : மலையாமி . தாளம் : ரூபகம்
பல்லவி

கானே யலைந்தாயோ — சதி கொண்டு
கானே அலைந்தாயோ

சரணம்

பேடி : கானே யலைந்தாயோ ஞானமில் லாமலே
கற்றிடு கல்வியைச் சற்றேனு மெண்ணிடா
ஆனவுன் தம்பியை ஈனமாய்க் கொன்றிட
ஆசைய துற்றுநீ பாசம தற்றுமே கானே

ஓலிவர் : ஏகனும் தம்பியை நோகநான் வைத்துமே
எத்தியே மாற்றியே சொத்தினைப் பெற்றிட
யூகமாய்ச் செய்திடு வேகமார் திட்டமே
யோகமில் லாவெனைச் சாகவே வைத்திட
... கானே

பேடி : பாதக மாய்க்கொலை பூதல மீதிலே
பண்ணிட வந்தனை அண்ணென் ரேயுனை
மாதய வாகவே சோதரன் மீட்டனன்
மறந்திட லாகுமோ சிறந்தவிந் நன்றியே
... கானே

ஒலான் : அண்ணென் றெண்ணிலேன் மண்ணிலே ஒருயிர்
அந்தரப் பட்டிடு மந்நேரந் தன்னிலே
எண்ணமொன் றின்றியே நண்ணிநான் மீட்டனன்
எம்பரன் சித்தமே அம்புவி மேவிட
... கானே

பேடினன் வசனம் : கெடுவான் கேடு நினைத்தான் அது அவன் தலைக்கே வந்து விழுந்தது. நீ புரிய என்னிய தீவினைகளுக்கு உனது தம்பி தகுந்த பிரதி உபகாரம் காண்பித்து விட்டான். உங்கள் தந்தை ரேவன் பிரபுவின் பெருங்குலப் பெருமையை நிறு பித்து விட்டான். இன்று முதல் இவன் சொல்லுக்கே கீழ்ப் படிந்து என் கூடாரத்தில் தங்கி இருப்பாயாக.

ஒலிவர் வசனம் : அப்படியே மிகவும் பிரமாணிக்கமாய் நடத்து வரு வேன் மன்னவா.

ஓலான்டோ கொச்சகம்

கனிவு கொள்ளும் எனது நண்பன்
 கனிமீட் என்பான் தனது தங்கை
 இனிய பண்பாள் ஏவியானாள்
 இருவர் தாழும் எனை நினைந்தே
 இனிதே யங்கு காத்திருப்பர்
 இதமாய்க் காத வழிசென்றே
 சனிவா ரம்நான் வருவனென்று
 சாற்றி நிகழ்ந்த தீங்குரைப்பீர்

ஓலான்டோ : அண்ணே இங்கிருந்து காதவழி தாரத்தில் இடையர் குடிசையில் எனது உற்ற நண்பர் கனிமீட் என்பவரும் அவரது தங்கை ஏவியானும் வசிக்கிருர்கள். அவர்கள் இருவரும் எனது வரவை எதிர் நோக்கிக் காத்திருப்பார்கள். ஆகவே எனக்கு நேர்ந்த விபத்தை அவர்களுக்கு விபரமாய்க், கூறி நான் சனி வாரம் அங்கு வருவதாகத் தெரிவித்து வருவீர்களாக.

ஒலிவர் வசனம் : உனது விருப்பை நிறைவேற்றுவதே எனது கடமை, இப்போதே அங்கு போகிறேன் தம்பி.

ஒலிவர் தரு

[ஆசிர்வாத கரமன... எ. மெ. எஸ்தா. பக். 92]

இராகம் : நீலாம்புரி **தாளம் :** ஆதி

1. வேடர் வாழ சிரமமதாம்
 வருகரடித் திருஞறுகான்
 பாடதுற துஞ்சவிடா — காத்தென்
 பாற்பரிந் தன்போங்கு — தெய்வம்
 ஏற்றருள் செய் யீங்கு

2. பாம்பாலே மாயாதிறைவன் — அன்று
பாரின்மிசை காத்திங் கென்னை
வேம்பாய்நான் வெறுத்தப்பாலே—தள்ளும்
வீரத் தம்பி தனையே — செய்தார்
ஆரத் தழுவ முனையே
3. சாந்தமார் என்னைசத் தம்பி — இங்கு
சாற்றியதன் படியே நம்பி
பாந்தமார் நண்பன் கனிமீட் — முன்பு
முற்று முரையே சொல்வேன்—இல்லம்
சற்றும் பிந்தாச் செல்வேன்

கனிமீட், ஏலியனு கலித்துறை

கனிமீட் : சோர்ந்த முகமுள்ளாந் தேங்கு துயரதே செப்பவிந்த
ஆர்ந்த வனமதில் அஞ்சாதே வந்தீர் அதிசயமே

ஏலியனு: தேர்ந்த அறிவுள்ளீர் தங்கள் பெயரூர் தெரிந்திடவே
நேர்ந்த மனதுற்றேம் நேசமாய் எல்லாம் நவிலுவிரே

கனிமீட் வசனம் : தாங்கள் யார்? இல்விடம் தனிமையாக வந்த கரு
மம் என்ன? விபரமாக கூறுவிராக

ஓலிவர், கனிமீட், ஏலியனு தரு

[சொல்ல முடியாது .. எ. மெ. தேவ. பக். 24]

இராகம் : பரசு

தாளம் : ஆதி

பஸ்லவி

ஓலிவர்: காடுவந்த காதையே சொல்வேன்
—மனம் கொதித்திக்
காடு வந்த காதையே சொல்வேன்

தரு

1 ஓலிவர் : காடுவந்த காதைத்தன்னை
 ஏடுகொள்ளா திங்குகூறின்
 கற்றகல்வி தன்னைமறந்
 தற்பமேனும் அம்பரைன
 நாடுகின்ற சிந்தையின்றி
 நீடு செல்வம் தேடவெண்ணை
 நாட்டிலைந் தேக்க முற்று
 வாட்டுந்துயர் மேவிடநான் — காடு

2 ஓலிவர் : சீலமுறும் எங்கள் தந்தை
 ரேவூனூர் எனும் பேர்பிரபு
 சேர்ந்திடவே விண்ணகத்து
 சாந்த முறும் தம்பியாகும்
 வாலபரு வத்தொலான்டோ
 வாடியலைந் தேதிரிய
 வீடுவிட்டே காடுதனக்
 கோடவைத்த கேடன் நானிக் — காடு

3 கனிமீட் : ஏந்துபுகழ் ரேவூனரின்
 முந்து மக ஞகிய நீர்
 ஏவியனு : ஏதுகுறை வற்றதினால்
 மாதுயரம் கொள்ளலானீர்
 கனிமீட் : பாந்தமுறுந் தம்பி தன்னை
 தந்தை போலக் காத்திடாது
 ஏவியனு : பாரதனி லந்தரித்துத்
 தூரதேசம் ஓடவிட்டு — காடு

4 ஓலிவர் : இன்பசுக வாழ்வதைன்
 இந்நிலத்தில் நானடைய
 என்பிறவி தன்னுடைய
 முன்னுசொத்தை என்னதாக்க
 இன்னலது தான் விளைத்து
 இன்னுயிரும் போக்கிடவே
 என்னுதிட்டம் தன்னையடம்
 மண்ணதில் கெடுத்ததினால் — காடு

5 ஏலியனு : தன்னுயிரை ஒத்திடவே
மன்னுயிரைப் பேணிடாதார்

கனிமீட் : துன்னரு மனந்தகேடு
நன்னிடுவ தறியீரோ

ஏலியனு : முன்னுமுங்கள் திட்டமது
பின்னமுற மனதுடைந்து

கனிமீட் : மன்னுசெல்வம் விட்டுடனே
மாகொடிய தானவிந்த — காடு

6 ஓலிவர் : தம்பிதனைக் கொன்றிடவே
அம்பெனவி ரைந்துவர

தாவியெனை ஓரரவு
மேவிவளைத் தேபிடிக்க

வம்புதாய்வ ருந்தியுயிர்க்
கேம்பலித்து நான்தவிக்க

விண்ணவன் போல் வந்தென் தம்பி
மன்னிலென்னுயிரே காத்தான்—காடு

7 ஏலிவர் : தங்கமனத் தம்பியரும்
தாங்கரும் துயர் மறந்து

கனிமீட் : தீங்குருதும் முயிர்காத்து
ஓங்குபுகழ் தேடலுற்றுர்

ஏலியனு : துங்முறும் பூமகள்போல்
இங்கு நீர்செய் பிழை பொறுத்து

கனிமீட் : சங்கை பெற எல்லவர்க்கும்
இங்கியலா தென்று காட்ட — காடு

8 ஓலிவர் : அந்த நேரம் வெம்புவியொன்
றெந்தனையே தாக்கவர

அம்மிருகந் தன்னுடன்போர்
தம்பிசெய்து காயமுற்றுர்

சிந்தைமிக நொந்தவளை
எந்தன்புயம் தாங்கிவிரைந்

அந்தமா பெரியவரின்
முந்துகர மொப்புவித்தே — காடு

கனிமிட் வசனம் : ஆ என் நெஞ்சு வலிக்கிறதே தலை சழலுகுதே. தங்கையே என்னைப் பிடியடி.

ஏலியானு வசனம் : அண்ணே, அண்ணே, இதோ தண்ணீர் பருகுங்கள் இன்னும் கொஞ்சம் பருகுங்கள்

ஒலிவர் வசனம் : ஆ ! இது என்ன ஆச்சரியம் ? என் தம்பிக்கு ஒரு வித கெடுதியும் நேரவில்லையே. நன்பனென்றால் இப்படியும் ஒரு வன் இருக்கிறான உலகில் ?

ஒலிவர் கவி

தேடரும் எந்தன் தம்பி
தனக்கதி நேச மான
சடரும் உமையே யிங்கு
உவப்புறக் காண வானேன்
கேடது மெத்து மெங்கள்
கதையது அறிந்து கொண்டார்
வீடது சென்று நானும்
விரைவினில் வருகுவேனே

ஒலிவர் வசனம் : எனதருமைத் தம்பிக்கு நேர்ந்த துன்பத்தைக் கேட்டு சோக மேலீட்டினால் அறிவு மயங்கிய அன்பானவர்களே, நான் இப்போதே சென்று இங்கே நடந்தவையாவும் தம்பிக்கு விபரபாகக் கூறுவதற்கு விடைதருவீர்களாக.

கனிமிட் வசனம் : நானும் அவரைப் பார்க்கவருவதாக தெரிவித்து விடுங்கள்.

ஏலியானு கொச்சகம்

வீரஞ் செறியுந் தோஞ்ஞடைய
வேந்தர் நிகரும் மாண்புடையீர்
மாரன் உருவில் வந்துஇந்த
மங்கையுளமே கவர்ந்துகொண்டார்
ஏரம் கொண்ட உமதுநெஞ்சின்
இனிமை யதனை நன்குணர்ந்தே ன்
நேரந் தவரை தந்திவந்தென்
நேசம் பூண்டன் பாய்மகிழ்வீர்

ஏலியனு வசனம் : என் நேசத்தையும் பாசத்தையும் கொள்ளை கொண்ட வள்ளலே இந்த அடியாளின் இதயத்தில் என்றும் அகலாத அன்பைப் பெற்று விட்டார்கள். இன்று முதல் அந்தி தவறாது எமது இல்லம் வந்து போவீர்களாக.

ஒலிவர் வசனம் : எதற்கும் எனது அருமைத் தம்பியின் அனுமதி பெற்று வருகிறேன்.

ஒலிவர் தரு

(விட்டுப்பிரியாதே ... எ. மெ. தேவ. பக். 34)

இராகம் : பரசு

தாளம் : ரூபகம்

பஸ்லவி

கன்னிகை வந்தாளே — எனக்கொடு
கன்னிகை வந்தாளே

தரு

1. கன்னிகை யாமெந்தன் கருத்தினுக் கேற்றவள்
கண்டதும் காதலே சொண்டிடச் செய்தனள்
வெண்ணிகை யாளெந்தன் விருப்பினுக் குரியவள்
வரித்திடு வேனென துரித்துள பாரியாய் — கன்
2. பட்டுடற் பாவையாள் பஞ்சவர்னக் கிளி
பண்பொடு கண்களால் பேசிடும் பேரொளி
மட்டிலா ஆர்வமே காட்டிநான் புன்னிகை
மெத்திட வேபுரிந் தித்தரை யின்புற — கன்
3. குரங்கது பிடித்திட வரந் தரு பிள்ளையார்
குவலயத் துற்றாம் நவமது ஒப்பவே
சிரமது கொய்திட வரவெனக் குயிரளி
சீலமார் தம்பியால் கோலமார் விசித்திர — கன்

ஒலான்டோ விருத்தம்

இந்திர வலகந் தன்னில் இருந்துமே வந்தோ ரொத்த சந்திர வதனத் தன்பர் சௌக்யமாய் வாழ்கின் ரூரோ
அந்தர வனம்நாம் உற்ற அவதிகள் அறிந்தே அங்கு
முந்துற உரையென் செய்தார் முற்றுமே ஒது மண்ணை

ஓலான்டோ வகனம் : அண்ணு, எனது நண்பர்களைக் கண்டு யாவும் விபரமாகக் கூறினீர்களா?

ஒலிவர், ஓலான்டோ தரு

(ஆகமுமாய் ... எ. மெ. தேவ. பக். 42)

இராகம் : ஆனந்தபைரவி தாளம் : திரிபுடை

ஒலிவர் : சுந்தரமார் நண்பர தில்லமே
சுறுக்கினில் நான் சென்றடைந் தங்கே
முந்துறுமெம் சரிதைய தனைத்துமே
மறைத்திடா துரைத்தனனே

ஓலான் : மாதுயரே மேவிடு மெங்கதை
மனத்துறநீர் ஒதிடக் கேட்டுமே
யாது ரைதான் செப்பின ரோவவர்
யாவுமே யுரைபகர்வீர்

ஒலிவர் வகனம் : ஆம் விபரமாகச் சொன்னேன் தம்பி, நண்பன் கனிமீட் தன் நினைவிழந்து தரையில் வீழ்ந்து மூர்ச்சையாகி விட்டான்.

ஒலிவர் : ஆச்சரியம் ஆகிட வேயவர்
ஆவலுடன் கேட்டதி சோகமே
முச்சுவிடா துற்றனர் கனிமீட்
மயங்கியே துடித்தனரே

ஓலான் : அன்புசெய்து பாசம தோங்கிட
ஆரணியம் வந்திடு கனிமீட்
இந்நிலத்தோர் மங்கையாய் இருந்திடில்
இனிதுடன் மனம் புரிவேன்

ஒலிவர் : ஆணவனே ஆதரை பெண்ணென்ன
ஆகிடுமோ அந்நினை வொழித்திடு
மாணுமந்த நேசனின் தங்கையை
மனந்திடல் இன்பமதே

ஒலான் : மாதரசாள் ரேசுலீன் காதலை
மாநிலமேல் மறந்திட லாகுமோ
சிதமதிச் சிலியவள் தன்னை
சீர்மணம் நீர் செய்குவீர்

ஒலிவர் : கண்டதும்நான் காதல தாகினேன்
காரிகையாள் கருத்தும தாகுமே
கொண்ட வெந்தன் எண்ணம தானதை
கூறினேன் தேறு வீரே

ஒலான்டோ விருத்தம்

அன்புகொண்ட எந்தனரும் அண்ணே கேளும்
அத்தனருள் உற்றதனால் உங்க ளெண்ணம்
இன்பமதாய் நிறைவதுறும் எனது நண்பன்
இனியகனி மீட்டவனும் வருவான் இங்கே
அன்புறவே உங்களெண்ணம் அவனுக் கோதி
அகத்திலுறுங் கருத்தையறி வதற்கு முன்னே
சென்றுஅந்தச் சிலியவள் சிந்தை கொண்ட
சீரதனின் செயலறிந்து வருகு வீரே

ஒலான்டோ வசனம் : அண்ணே, எனது நண்பன் கனிமீட் இங்கு வருவான். அவனிடம் உங்கள் மனக்கருத்தைத் தெரியப்படுத்தி அவன் விருப்பையான் அறிந்து கூறுவேன். நீங்கள் ஏலியனை விடம் போய் அவளது மனவிருப்பை தெரிந்து வருவீர்களாக.

ஒலிவர் வசனம் : உனது எண்ணம் போல் செய்கிறேன் தம்பி

காட்சி 17

கனிமீட் தரு

(இன்பக் கடலே எ. மெ. விசய மலே. பக். 117)

இராகம் : நீலாம்புரி

தாளம் : ஆதி

1. அன்புக் கடலே அழுதேயென்
ஆருயிர் நண்பனே
துன்பந் தரவோ ஆனது
உமதரும் பானேளிர் மேனி

கோரமுறும் மல்லனைப்
 போரதில் வாகை கொண்ட
 தீரனே உன்கரந்தான்
 பாரதி கோரமாய்ச் சீரழி வானதோ

2. என்பொற் திருவே எழிலார்ந்திடும்
 ஏதமில் ஏந்தலே
 உந்தன் நினைவால் ஊனது
 ஒறுத்துமே உறக்க மற்றேனே
 நீடுதுய ராகினேன்
 பாடுபல மேவினேன்
 கூடுமோ அன்பொடிங்கு
 நீடுற நாடுமென் பீடுறு மாசையே

கனிமீட் வசனம் : எப்படி இருக்கிறது உங்கள் உடம்புக்கு?

ஓலன்டோ, கனிமீட் தரு

(வாராய் பைங்கிளியே எ. மெ. எஸ்தா. பக். 34)

இராகம் : பைரவி தாளம் : ரூபகம்

ஓலான் : வாருமன்பரேந்தீர் உமையே விழியேநாடி
 சோருமுன்பதே ஓர் — சணமும் பிந்தா
 கனவதின்றியே நனவதா மென
 மனமதஞ்சிடா வனமே வந்தீரோ

கனிமீட் : அன்பார் என்மதனே புலிதா னுரமாகவே
 துன்பாய்க் கரமதனை — நலிய வைத்தே
 உடல முற்றுமே விடமதுற்றிட
 அடலதற்றுமே கெடவும் வைத்ததோ

ஓலான் : சிந்தை நொந்திடாதீர் சிறிதா மிதுகாயமே
 இந்த உடலதற்கே — எனது நண்பா
 வந்த காயமே இந்த நேரமே
 விந்தையாகவே முந்த மாறிடும்

கணிமீட் : கண்ணுா றுற்றுதுவோ வனிதா மணியாரது
பெண்ணுா றுற்றிடலே — பெரிது துன்பம்
புண்ணதின் வலி எண்ணு மிரவது
கண்ணதிற் துயில் நண்ணிடா தென்றும்

(அரசர் பேடினன் வருதல்)

பேடின. : எந்தன் புத்திரியே நிகரா யுளவாலனே
உந்தன் உருவதனை — கண்டே உள்ளம்
பந்தமாகுதே முந்துமென் மகள்
அந்த ரேஷனின் எந்த ஊரிலோ

கணிமீட் : நல்லார் உங்கள்மகள் நலிவே எதுவாயினும்
நண்ணு திருந்திடுவள்—கவலை வேண்டாம்
நல்லவழியவள் தொல்லையின்றியே
செல்ல வைப்பரே வல்லபரனவர்

பேடின. : சிந்தா குலமதுற்று மனமே கலங்காதெனை
முந்தார் வத்துடனே — தேற்றுகின்ற
மைந்த னுன்குணம் முந்த நினையுமென்
சிந்தை யுவகையே உந்தலாகுதே

பேடினன் விருத்தம்

புலியதனைக் கொன்றுபுகழ் பெற்ற வீரா
பொற்புறுமுன் கரத்தினது புண்கள் ஆறி
வலியதின்றிச் சுகமுடன்றீ வதிகின் றுயோ
வலுவதுதான் உடலதற்கு வந்தா யிற்றே
நலிவதின்றி உதவிடுநல் நண்பரிங்கு
நற்றுணையாய் இருந்திடுதல் நன்றதாகும்
பொலிவதுறு மிவ்விளவல் பெயரோ ரேரும்
பெற்றவர்தம் வரலாறும் உரைத்தி டாயே

பேடினன் வசனம் : இந்த அழகான வாலன் யார் ? இவர் எப்படி உனது நண்பனார் ? எல்லாம் விபரமாக கூறுவாயாக.

ஓலான்டோ கொச்சகம்

செகமே போற்றும் தாதையரே
 செய்தீர் மிகுந்த உதவிகள்தான்
 அகமே மகிழ்ந்து அடிபணிந்தேன்
 அறிவீர் காயம் ஆறினதே
 மிகவே பாசம் பூண்ட நண்பன்
 மதிசேர் வதனன் கனிமீட்டும்
 சுகமே வாழ்வு கொள்ளிடையர்
 செல்வக் குமரன் ஆகுவரே

ஓலான்டோ வசனம் : உங்கள் தயவால்தான் இவர் எனது நன்பனுகினார் தந்தையே. நான் மிருக வேட்டையாடக் காட்டுவழி ஏகும்போது, இடையர் குடிசையைத் தாண்டும் வேலை இவரும் என்னுடன் வேட்டையாட வருவார், இவர் பெயர் கனிமீட். இவருடைய தந்தையை நான் இன்னமும் அறிந்தி வேன் மன்னார் பெருமானே.

பேடினன் வசனம் : இந்த அழகான வாலிபனில் எனது செல்வக் குமாரியின் உருவம் பிரதிபலிக்கிறதே !! வருகிறேன்.

(அரசர் பேடினன் செல்லுதல்)

ஓலான் : என்பே ரன்பதுற்ற கனியார முதாகிய
 இன்பேர் நண்பனேயுன்—தங்கைதன்னில்
 அரிய அண்ணார் பிரியமாகினர்
 உரிய மனமது சரியதாகுமோ

கனிமீட் : சிங்கே ரேத்திடுநீர் எதுதா னுரைமேவினும்
 இங்கே தித்தலமே — எதிர் மொழிதான்
 அறிவதுற்றவள் நெறியினிற்பவள்
 குறியுளத்தினை அறிவம் முந்தியே

ஒலான்டோ வசனம் : எனது அன்புமிக்க நண்பா நான் காயப்பட டேன் என்று கேள்விப்பட்டதும் முச்சையாகி வீழ்ந்து விட மராமே. இப்போதுதான் தெரிகிறது என்க்குமொரு உற்ற சிநேகிதன் இருப்பது. அது ஒருபுறமிருக்க எனது அன்ன ருக்கும் உமது தங்கைக்கும் காதல் நோய் பற்றிவிட்டதாமே, இதுபற்றி உமது விருப்பம் யாதோ?

கணிமிட் வசனம் : நல்ல செய்திதான். இதில் எனது விருப்பம் எதற்கு? வேண்டுமானால் அவளின் மனக் கருத்தை அறிந்து தெரிவிக் கிறேன்,

ஒலான்டோ வசனம் : அதிகநேரமாகிவிட்டது, வாரும் அன்பனே போசனம் அருந்துவோம்.

சந்நியாசி தோற்றும்

அறுசீர் விருத்தம்

மண்டிருள் ஆடன் காட்டில்
மனமெனும் குரங்கைக் கட்டி
மிண்டுசெய் புலன்கள் ஜிந்தும்
முடவரை நிகர்த்த டங்க
உண்டிடு கனியு டன்காய்
உடலதன் மதம டக்க
கொண்டிடு மறிவி லங்கக்
குருமுனி தோற்றி ஞரே.

சந்நியாசி தரு

(வானநாதா ... எ. மே. தேவ. பக் 29)

இராகம் : செஞ்சருட்டி

தாளம் : ரூபகம்

1. வேதநாதா ஞான நீத போதா — என்றும் விருப்பில்லானே—மன—வெறுப்பில்லானே ஆத ரையில் எம்மை மாதயவாய் — காரும் அடியில் ஸானே — ஒரு — முடிவில்லானே

2. வான் லோகா இன்ப மான தேவா — இடர்
வந்திடாதே — அருள் — தந்திடாயே
ஞானமேதா எமக் கீன மேவா — என்றும்
ஞாலமீதே — அனு — கூலமதே
3. தீததான செயல் மீதமாயே — செய்யும்
திருவடிதான் — என்றும் — மருவிடாதார்
பாத சேவை புரிந் தேதமற — நீயும்
பரிந்திடாயே — அருள் — சொரிந்திடாயே
4. மீன தோடு நவ மான கோள்கள்—ஒளி
மருவ விண்ணில் நிலவு மருவுருவே
ஈனான எனை ஞானமேவ — அருள்
ஈந்திடாயே — கர — மேந்திடாயே

சந்நியாசி வசனம் : அண்ட கோளங்களைங்கும் அருவுருவாய் நிறைந்து
நிற்கும் அருட்சீனயே, ஆனந்தப் பெருக்கே, பூமண்டலத்
துள்ள மாணிடர் யாவரும் பாவச் செயல்களை நீக்கி, ஒருவர்க்
கொருவர் அன்பு பூண்டொழுகி உமது திருவடிகளை எப்
போதும் பணிந்து போற்றி இன்னல்கள் அடையாது வாழ
அருள்பாலிக்க வேண்டும் சுவாமி.

பிரடெறிக் மன்னன் கொச்சகம்

அஞ்சிடா தடவி தன்னில் அம்புவி மக்க ஞக்காய்
அஞ்சுமே யடக்கி யென்றும் அருந்தவம் புரியும் கோவே
அஞ்சவி செய்தேன் தங்கள் அடியினை அன்ப தாக
அஞ்சலென் றுசி நல்கி அருளது புரிகு வீரே

பிரடெறிக் மன்னன் வசனம் : தங்கள் பூசித உசித பாதாரவிந்தம்
நமஸ்காரம் சுவாமி

சந்நியாசி, பிரடெறிக் மன்னன், தளபதி தரு

[செப்பரிய பூவில் ... எ. மெ. தேவ. பக். 44]

இராகம் : வாவணி

தாளம் : ரூபகம்

சந்நியாசி : பார்புகழும் நல்ல குலமுற்றுய் — மேலும்
பயனுடைய நூல்களையே கற்றுய்
சீர்பெறவும் வாழ்வது தான் பெற்றுய்—மிகச்
சிறியவர்கள் நேசமும் நீ உற்றுய்

சந்நியாசி : அன்புடைய அண்ணன்தனைக் கொல்ல—நீயும்
அடவிதனக் கோடி வந்தாய் வெல்ல
இன்புடைய உனதுதிட்டம் அல்ல — அது
இறையருள் தான் பெற வகந்த தல்ல

பிரடெ.மன் : எதிரிகளை அழித்திடவே ஓடி — வந்தேன்.
என்னினைவை அறிந்து கொண்மோர் நாடி
முதிர் தவத்து முனிவனுமைப் பாடி—நானும்
முன்பணிந்தேன் சிரமதனிற் குடி

சந்நியாசி : நல்லமதி சொல்லுதற்குக் கோரும்—வேளை
வல்லமதி யுள்ளவன்பர் யாரும்
இல்லையென்று கூறிடவே நேரும் — என்றும்
இறைவனுக்கு அஞ்சவழி பாரும்

சந்நியாசி : கெடுவினைகள் செய்து விட்டோர் நானும்—இப்போ
கெடவினைகள் வழியதனைக் கேளும்
கடுமொறுத்தல் தபசுகள்கை யானும்—பொல்லா
கதிநரகந் தனிலிருந்து மீணும்

தளபதி : நெறியதற்ற செயல்களையே காட்டி—அவை
நல்லதல்ல வென்று ரைத்தேன் ஊட்டி
அறிவதற்ற மந்திரி சொல் மாட்டி — இந்த
அரசதுற்றுர் அன்பதனை ஓட்டி

சந்தியாசி : தெரிந்தது தான் இவர் செயல்கள் நாட்டில்—சற்றும் தாமதியா திக்கொடிய காட்டில் பிரிந்துளவும் சோதரனிக் கேட்டில் — மனம் பரிந்தரசு ஏற்பனன்பு காட்டில்

சந்தியாசி : மனமதிலே மாற்றமது கொள்ளும் — உங்கள் மனநிலையை எடுத்துடனே விள்ளும் வனமதிலே மகிழ்வுமக்கு துள்ளும்—என்றும் வானபரன் அருள்அதனை உள்ளும்

பிரடெ.மன். மாதவனே மதிமயக்கம் தீர்ந்தேன்—இப்போ மன்னிப்பது கேட்டிடநான் ஓர்ந்தேன் சோதரனில் அன்பதுதான் கூர்ந்தேன்—பெருஞ் சோதிநிறை உமதருளால் உய்ந்தேன்

பிரடெறிக் மன்னன் வசனம் : மகாமாட்சிமை தங்கிய தவ சிரேஷ்டரே நான் செய்யவேண்டிய நற்கிரிகைகள் எதுவெனத் திருவாய் மலர்ந்தருளும் சவாமி

சந்தியாசி விருத்தம்

உற்றிடு பிழைய தோர்ந்து உளமது வருந்தும் மைந்தா பற்றுறும் உனது அண்ணன் பதமது பணிந்து போற்றி பெற்றிடும் அரசு தன்னை பெட்டுடன் அவர்க்கு ஈந்து சுற்றுளோர் மதிக்க நீடியும் சுகம்பெற வாழு வாயே

சந்தியாசி வசனம் : நீ புரிந்த சகல பாவச் செயல்களுக்கும் பச்சாத் தாபப்பட்டு பரம்பொருளிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள் வதுடன், நீ அநியாயமாக அண்ணனிடம் இருந்து அபகரித்த அரசுரிமையை அவரிடம் ஓப்படைத்து இங்கு நீ தேடிவந்த உன்னுரியோரையும் கண்டைடந்து கடினதவும் புரிந்து நித்தியானந்த பேரின்ப பாக்கியத்தை சுதந்தரித்துக்கொள் வாயாக

மன்னன் வசனம் : தங்கள் கட்டளை தவறுது நடந்து வருவேன் தவ சிரேட்டரே

காட்சி [18]

ஒலிவர் பரணி

பஞ்சவர்ணக் கிள்ளைநிகர் செஞ்சொற் பாவாய்
 பருவ வெழில் தன்னுடனே பண்புங் கொண்டாய்
 கஞ்சமதை விஞ்சுகின்ற வனப்பார் உந்தன்
 காந்தமுகம் என்னினவில் நீங்கா தேனே

ஏலியனு பரணி

காந்தமது உருக்கதனை கவர்தல் போலே
 கன்னிகையென் இதயமது கனிவு கொண்டு
 போந்தவறி வழகுடனே பொலிவு முள்ள
 பொன்னுருவம் தனைநினைந்தேன் பேரன் பாலே

ஒலிவர் ஏலியனு தரு

[மின்னலங்கொளி ... எ. மெ. எஸ்தா. பக். 98]

இராகம் : தேசிகதோடி

தாளம் : ரூபகம்

ஒலிவர் : கன்னலம் மொழி பன்னுமன்புடை
 வண்ணக் காரிகையே — அன்பு

ஏலியனு : கூரவந்திடு தீரமோங்கிய
 பேரருட் தகையே

ஒலிவர் : சுந்தரங்செறி சந்திரன்னிகர்
 தங்கமாமயிலே — அருங்

ஏலியனு : காதலுற்றவர் போதையுற்றிடும்
 கீத மாங்குயிலே

ஓலிவர் : பட்டுறு கன்னம் தொட்டு முத்தமே
இட்டு மார்புறு வேன் — நானும்

ஏலியனு : வீங்கு தோளினைத் தாங்கி யணிந்துமே
ஈங்கு சார்வுறுவேன்

ஓலிவர் : மன்னுமின்பது இன்ன லற்றிட
முன்னு சீர்மணமே — செய்து

ஏலியனு : பாரி வெந்தனை பாரியாக்கிட
பரிந்தி ஹர்மனமே

ஓலிவர் : உள்ளமிரண்டுமே கள்ளமின்றியே
துள்ளல் கண்டிடுவீர் — இதற்

ஏலியனு : கண்ணர் தம்மிடம் நண்ணி நம்மண
எண்ணம் விண்டிடுவீர்

ஓலிவர் விருத்தம்

கண்ணதற் கொத்த வெந்தன் கார்குழல் அணங்கே யுந்தன்
அண்ணரின் செவிக்கே யெங்கள் அருங்காத லதனைக் கூறி
பன்னரும் விவாகந் தன்னை பரிவுடன் நாங்கள் செய்ய
என்னருந் தம்பியாகும் ஒலான்டோவுக் கோது வேனே

ஓலிவர் வசனம் : கட்டிக் கரும்பே, என் காதற், கனிரசமே. நான்
இப்போதே சென்று எமது மனக்கருத்தை உமது அண்ணருக்
கும் எனது தம்பிக்கும் தெரியப்படுத்தி அவர்கள் சம்மத்தை
அறிந்ததும் அதிதீவிரமாக வந்துவிடுகிறேன்

ஏலியனு வசனம் : சீக்கரமாகத் திரும்புங்கள் காதலரே

ஒலான்டோ இன்னிசை

கானகத்தில் காதலுற்று கண்கவர்ந்த காதலியை
தானகத்தில் நினைவுறுத்தி தக்கமணம் செய்வதற்கே
போனகத்தில் பாவையவள் பேதமின்றிச் சம்மதிதான்
தேனகத்துச் செப்பினோ தெரிந்திடுதற் கோதுமண்ணை

ஒலான்டோ வசனம் : அண்ண தாங்கள் உண்ண விரும்பிய பழம்
கனிந்துவிட்டதா?

ஒலிவர், ஓலான்டோ, கனிமீட் தரு

(சித்திர ரத்தின பொன் ... எ. மெ. எஸ்தா, பக் 16)

இராகம் : தோடி

தாளம் : ரூபகம்

ஒலிவர்: எந்தனில் அன்புகொள் சொந்த வென்தம்பியே
சுந்தரமார் மடந்தை — ஏவியான
சந்தோச மாகவே எந்தனின் அன்பினை
சிந்தை விரும்பினாலே செகந்தனில்

ஓலான்: அற்புதம் அற்புதம் அண்ணனுக்கே யென்றும்
தற்பரனார் அருள்தான் — கிடைத்திடும்
கற்பனைக் கெட்டிடா நற்செயல் கைகூடல்
முற்று மெமக்கிதமே மனந்தனில்

கனிமீட்: அன்புறு சோதரி தன்மன மொப்பியே
என்னரு நன்பரது — அண்ணன் தனை
நன்மணங் கொண்டிட எண்ணினள் எந்தனுக்
கின்பம் தாகிறதே இப்போதே

ஒலிவர்: காட்டினில் வந்துமே மீட்டுயிர் தந்தபின்
கட்டழகாள் தனையும் — எனக்கிங்கே
ஈட்டிய செல்வமாய் காட்டியே நன்மணம்
நாட்டு பெருமையது தம்பியர்க்கு

ஓலான்: மங்கல மானநல் திங்கள் தானதில்
இங்கித ரேசலினால் — தனக்கே
பொங்கும் திருமணம் இங்கே நடந்திட
எங்கும் நிறை பரமன் அருளீவர்

கனிமீட்: உங்களின் காதலி ரேசலின் தன்னையே
இங்குடனே யழைக்க — நினைந்திடில்
எங்களின் மாமனூர் அங்கெனக் கோதிய
துங்கமார் மந்திரமே தரும் செயம்

ஓலிவர்: மந்திரந் தன்னுலே இந்தரை மாங்கனி
வந்திடுமோ மரத்தை — விட்டே தரை
மந்திர மோடரும் தந்திரமே கொண்டு
சிந்தை கலங்கிடலே மதியீனம்

ஓலான்: பண்புடை நண்பரும் புண்பட ஓதிடார்
கண்ணிய மோடவரின் — கருத்தினை
மண்ணதில் நம்பினால் திண்ணமாய் வெல்லலாம்
அண்ணரே நம்பிடுவீர் அவருரை

கனிமீட்: என்னரு நண்பரும் துன்பம் துற்றிட
புன்மொழியே புகல்தல் — தகாதே
மின்னலில் ரேசுவின் தன்னைநான் உங்களின்
முன்ன ரழைத்தபின்பே மகிழ்வீர்

ஓலிவர் வசனம் : மந்திர சக்தியால் பல இந்திர சால வித்தைகளைக்
கையாளலாம். ஆனால், பிரான்சு நாட்டின் பாரம்பரியக்
கோட்டையின் நாற்புறங்களும் நீர் நிரம்பி வழியும் அகழி
களும், உயர்ந்த மதிற்கவர்களும், அவைகளைச் சூழ்ந்து அணி
யணியாக நிரைந்து நிற்கும் பலம் மிக்க படைகளும் உள்ள
கோட்டைக்குள் வாசம் செய்யும் இராசகுமாரி ரேசுவின்
எங்கே? ஆடன் என்னும் காட்டில் வசிக்கும் நாம் எங்கே?
இத்தனை தொலைதேசத்தில் இருக்கும் அரசகுமாரியை மந்திர
சக்தியால் எமதுமுன் ஒரு நொடிப்பொழுதில் நிறுத்துவேன்
என்னும் இந்திரசாலப் புழுகை யாரால் நம்பழுதியும் தமிபி?

ஓலான்டோ வசனம் : எனது அன்பனுடைய இதயத்தைத் துன்பப்
படுத்தாதீர்கள். அவர் நினைத்ததை முடிக்கும் ஆற்றல்
உடையவர் அன்னை!

கனிமீட் வசனம் : சரி சரி, அவைகளை எல்லாம் பின்பு பார்த்துக்
கொள்ளலாம். நீங்கள் என்னுடன் வாருங்கள். அந்தப்
பெரியவரிடம் போய், அவர் தமது மகள் ரேசுவினை உங்க
ஞக்கு மணங்கு செய்து வைப்பாரோ என்பதை அறிந்து
வருவோம்.

பேடினன் விருத்தம்

சிந்தனைக் களைய தோங்கச் சித்திர வதனஞ் சோர
எந்தனை நாடி வந்த ஏதமில் வாலர் கேள்றி
முந்திடு கலக்கம் தீர மனத்துறு குறைகள் தன்னை
எந்தனுக் கோது மிப்போ ஏற்றிடு வழிசொல் வேனே

பேடினன் வசனம் : ஏதோ அவசரகருமாக வந்திருக்கிறீர்கள். சற்று
முன் உங்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேனே அப்போது வேண
தியதைக் கேட்டிருக்கலாமே. ஊம் வந்தகரும்.

கனிமீட், ஓலான்டோ ஆசிரிய விருத்தம்

கனிமீட் : மனதுறு குறைகள் எனக்குரை என்ற
மாண்புறு தவமுடை பெரியோய்
மகிழ்வுற நாழும் வந்தனம் இங்கு
மதியது தந்திமர் அன்பாய்

ஓலான் : வனமது வாழும் அனநடை யணங்கு
வாஞ்சைசேர் இவரது தங்கை
வலிமைகொள் எனது அண்ணராம் ஓலிவர்
வதுவையே செய்திடந் நாளில்

கனிமீட் : மனமது ஒன்றி மதிமிகும் உங்கள்
மகளௌனும் ரேசலின் மீது
மலர்வுறு காதல் மிகவுறும் ஓலான்டோ
மனமது புரிந்திட நினைந்தார்

ஓலான் : எனதரு மனமும் இனிதுடன் நடக்க
எழில்மிகு ரேசலி ஞோலை
எவ்வித மேனும் இவ்வனம் அழைப்பன்
என்னரும் நண்பனு மிவரே

பேடினன், ஓலான்டோ, கனிமீட் தரு

(பூசித உசித ... எ. மெ. எஸ்தாக். பக். 52)

இராகம் : பெலகிரி

தாளம் : ஆதி

ஓலான் : ஒதுமிங்கு யாது குறை
ஏதுதவி வேணு மென்ற
மாதவா — நானும் — ஒதுவேன்

கனிமீட் : ஒதுவன் நான் ஏதமின்றி
குதறியா நண்பரிவர்
காதலால் — வாடிச் — சாதலால்

பேடின் : சாதலினால் வேதனைதான்
ஆதரைநான் செய்வதென்ன
சொல்லுவீர் — பதில் — விள்ஞுவீர்

ஓலான் : விள்ஞுகின்றேன் வள்ளலேநான்
கள்ளமில்லா ரேசலினை
விரும்பினேன் — காதல் — அரும்பினேன்

கனிமீட் : அரும்பியதால் கருத்தழிந்து
வருந்திடுமென் நண்பருக்கு
பிரியமோ — மணம் — புரியவே

கனிமீட் வசனம் : தந்தையே, உங்கள் ஒரே பேரூன மகள் ரேசலினை
எனது நண்பன் ஓலான்டோ மணம் செய்து கொள்ளச் சம்
மதிப்பாரா என்பதை அவரிடம் கேளுங்கள் பிதாவே.

பேடினன் வசனம் : என்ன? என்மகள் ரேசலின் ஓலான்டோவை
மணமுடிக்க சம்மதித்தாளா? அவள் எங்கே இருக்கிறாள்?

பேடின் : புரியமுன்னே ரேசலினின்
பிரியமென்ன நீவிரிங்கு
அறிவீரோ — நன்கு — தெரிவீரோ

ஓலான் : தெரிவனே நான் பரிவதாக
பிரியமுள்ள ரேசலினும்
தந்தனள் — மாலை — உவந்தனள்

பேடினன் வசனம் : ஆ! இது என்ன அதிசயம் ! எமது அரச பாரம் பரிய சொத்து. இந்த மாலையை உன் கழுத்தில் அணியத் தந்து உன்னை மணம் முடிப்பதாகவும் வாக்குப்பண்ணி விட்டாளா என் மகள்?

கனிமீட் : உவந்தவந்த நவ வணங்கின்
தவத் தந்தை உங்களுக்கு
விருப்பதோ — மன — வெறுப்பதோ

பேடின் : வெறுப்பதற்கு உறுத்துகின்ற
மறுக்களோன்றும் கண்டிலதால்
புகழுவேன் — மனம் — மகிழுவேன்

ஓலான் : மகிழுவது இகமதனில்
புகழுடைய நண்பனிவர்
தஞ்சமே — மனம் — அஞ்சனே

கனிமீட் : அஞ்சலேனே விஞ்ஞஞயாக
செஞ்சொலினை ரேசலின்தான்
வருவளே — மகிழ் — தருவளே

பேடினன் விருத்தம்

சொல்லரிய வீரமுள்ள செல்வா எந்தன்
சுகுணமகள் ரேசலினை உனது நண்பன்
வல்விரைவில் இங்கழைத்து வருவா ஞகில்
வாஞ்சையறு முனதுஅண்ணர் ஓலிவர் தானும்
நல்மணஞ்செய் நாளதனில் அவளை நீயும்
நற்துணைவி யாக்குதற்குத் தயக்க மின்றி
எல்லவரும் மகிழ்ந்திட நல் ஆசி தந்து
இனியமனம் செய்துவைப்பேன் இன்பாய்த் தானே

பேடினன் வசனம் என் அன்பிற்குரிய வீரமைந்தா! இந்த இடையர் குல வாலன் எனது மகள் ரேசலினை இங்கு வரவழைத்துத் தருவாஞ்கில் நான் கூறிய வாக்குத் தவருது அவளை உனக்கு மணம் செய்து வைப்பேன். இது தின்னைம் அறிவாயாக.

கனிமீட் கொச்சகம்

காதல் மணந்தான் கருத்தி வூறும்
 கலங்கா வளத்தென் அரிய நண்பா
 ஏதம் இல்லா மந்திரத்தால்
 எழிலார் நங்கை ரேசலினும்
 சித மதியாள் தன்னையிப்போ
 சீராய் நானிங் கழைத்திடுமுன்
 ஒது மன்பாய் அரசர்முன்னே
 உவந்தே மணந்தான் செய்வனென்றே

கனிமீட் வசனம் : அரசகுமாரி ரேசலினை எதுவித தடையும் இன்றித் தாங்கள் மனம் புரிவதாக மன்னர் முன்பிலே சத்தியம் செய்வீர் நண்பர் ஓலான்டோவே,

ஓலான்டோ கலிப்பா

பருவமுந் திடப்பண் பாடு மேவிட
 பாரார் போற்றிடும் பேராள் ரேசலின்
 திருமண முற்றிடத் தவரூ திவ்விடத்
 தேவரு வாளௌனில் சத்திய மாகவே
 மருமலர் மாலையே சூட்டிநான் மாநிலம்
 மகிழ்தரப் பாரியாய் ஏற்றிடு வேணிது
 அருவனத் தேதவம் ஆற்றிடும் அரசரின்
 ஆசியோ டித்தரை நடந்திட வேணுமே

ஓலான்டோ வசனம் : விண்ணும் மன்னும் அதில் உள்ள சராசரங்கள் அனைத்தையும் படைத்துக் காத்து அழிக்கும் சருவவல்லப தேவாதி தேவன் கருணையை வேண்டி என் காதலி ரேசலினை மன்னவர் முன்நிலையில் மனமாலை சூடிக்கொள்வேன் என்று சத்தியம் செய்கிறேன்.

பேடினன் வசனம் : இடையர் குல மைந்தா எமது தீர்க்கமான முடி வைப் பெற்றுக் கொண்டாய். ஆனால் நீ சூறியபடி என்மகள் ரேசலினை இங்குவரவழையாது விடுவாயாகில் உனது முடிவை நீயே தேடிக்கொண்டாய் என்பதை அறிந்து கொள்.

கனிமீட் வசனம் : வாக்குப்பண்ணியபடி செய்வேன் தந்தையே

ಕಾಟೆ 19

பிரடெ. மன்னன் வசனம் : அண்ண என்னை மன்னித்து விடுவீர்களாக.

பேடினன் வசனம் : ஆசைத் தம்பி என்னைத் தேடி வந்து விட்டாயே

பிரடைக் மன்னன் கொச்சகம்

அன்புக் கடவென் ஆருயிரே
 ஆராவமுதே அருட்சணையே
 துன்பப்படவே உமைவிடுத்து
 துட்டருறவால் கெட்டலைந்தே
 நின்பொற் பதமே பணியவந்தேன்
 நீரேயெனக்குப் பொறுதிதந்து
 முன்புற் றிடுசெங் கோல்தாங்கி
 மேலோ னருள்கொண் டரசாள்வீர்

பேடின் வசனம் : எழுந்திரு தம்பி, எல்லாம் அவன் செயல்

தளபதி வசனம் : மன்னவர் போற்றும் மன்னை என்னையும் மன்னித்துக் கொள்வீர்களாக.

பேடினன், பிரதேரிக் மன்னன், தளபதி தரு

(அன்னை, தந்தை முன்பு ... எ. மெ. விசயமனே. பக். 129)

இராகம் : நாதநாமக் கிரியை தூணம் : ஆதி

பேடி: தேடுரிய நேசம் மிகும் தம்பி — நீயும்
தாங்கரு மிடரது தேங்குறும் காட்டே
தேடிவந்த காரணமென் ஞேகே

பிரடெ: ஆசையுள்ள நேசவண்ண கூரோ — உங்கள் அரியநல் லுயிரினைப் பிரித்திடவே வர அற்புதமாய் தடையதுற்றேம் நாமே

தளபதி: வாய்மையுள்ள அண்ணலேநா மிங்கு — ஓடி
வருவழி ஒருமுனி அருளுரை கேட்டுமே
விரையவந்தோம் துரையே மன்னிப் பீரே

பேடி: நீதிபரன் சித்தமது போலே — யாவும்
நடந்தன நடப்பவை நடந்திட லாகுமே
நன்மைதனை எண்ணிடுவோம் நாமே

பிரடெ: வந்தவினை எண்ணிமனம் தானே — நொந்து
வருந்திடு மென்துடை பெருங்குறை பொறுத்துமே
வாட்டுதுயர் போக்கிடுவீர் அண்ணே

தளபதி: நாம் விரைந்தே ஏகிடுவோம் துரையே—எங்கள்
நகரது சிறப்புற அகமது மகிழ்வுற
நாட்டுமக்கள் நலம் பெறுவர் வேந்தே

பேடி. : உத்தமவென் தம்பியேநீ இங்கு — மனத்
துறுதுயர் அகற்றிடு பொறுதிய தளித்தனன்
உளமகிழ்வ தாகிடுவோம் நாமே

பிரடெ: தளபதியின் எண்ணமது போல — நானும்
திருநகர் வருகவென் றகமகிழ்ந் தழைத்தனன்
தாமதியா தேவருவீர் அண்ணே

தளபதி வசனம்: மன்னவர் மன்னு, முன்பு நிகழ்ந்தவை அனைத்தையும்
மறந்து தங்களது பிரான்சு நாடு சென்று, பிரசைகள் அனை
வரும் மகிழ்வுற ஆட்சி புரிய வருவீராக.

பேடினன் விருத்தம்

நெஞ்சமதில் ஒளியதுற்று நேசம் பூண்டு
நித்தனையே நினைந்துஇங்கு நாடி வந்த
நெஞ்சுரந்தான் கொண்டவெந்தன் தம்பி மற்றும்
நேர்மைநெறி யற்றதள பதியே கேள்வீர்
தஞ்சமடைந் திங்கிருக்கும் வீரர் தங்கள்
திருமணந்தான் நாளைநடந் தேறு மாகில்
மிஞ்சமன இன்புடனே எங்கள் நாடு
மீஞ்சுமட்டும் இவ்விடந்தான் இருந்தி மரே

பேடினன் வசன : அன்புத் தம்பியே, அருமைத் தளபதியே நீங்கள் விரும்பியது போல நம் நாடு செல்வதன் முன் என்னுடன் வழந்து வரும் வாலர் இருவருக்கும் நானோ திருமணம் இங்கு நிகழ இருப்பதால் அந்த சுப முகூர்த்தத்தில் நாம் எல்லோரும் பங்குபற்றி மகிழ்ச்சி கொள்ளுவோம் அறிவீர்களாக.

பிரடெறிக் மன்னன் வசனம் : தங்கள் விருப்பம் எப்படியோ அப்படியே ஆகட்டும் அண்ணு.

பேடினன் கவி

கானதில் எம்மோ டென்றும் களிப்புறவே வாழும் வாலர் வானதில் தேவர் வாழ்த்த வதுவையே செய்யும் நேரம் தானதில் உறவோர் நண்பர் தயவதாய் வந்து ஆசி ஆனது வழங்க நீரும் அழைத்திஹர் ஏவ லோரே

பேடினன் வசனம் : யாரங்கே காவலா, எல்லோரையும் எனது சமுகம் வரும்படி தெரிவிப்பாயாக.

(பேடினன், பிரடெறிக், தளபதி என்பவர்கள் கூடாரத்துள் இருத்தல், ஓலிவரும், ஓலான்டோவும், கனிமிட்டும், ஏலியனுவும் வருதல்)

காட்சி [20]

பேடினன் இன்னிசை

சித்தமதாய் வாலரிங்கு சீர்மணந்தான் செய்வதற்கு சித்தமகிழ் வாகவந்தார் சிறந்தகனி மீட்டெனும் பேர் வித்தகன்நீ உரைத்தபடி விரையவுந்தன் மந்திரத்தால் இத்தலமே ரேசலினும் இசைந்துவர அழைத்திடாயே

பேடினன் வசனம்: மணமாலை குட்டிக்கொள்வதற்கும், அதனைக் கண்டு மகிழ்வதற்கும் இங்கு எல்லோரும் ஒன்றுகூடி விட்டார்கள். எங்கே மனப்பெண் ரேசலினைக்காணேயும்? இந்தமங்கை யார்?

கனிமிட் வசனம் : இவள்தான் எனது தங்கை ஏலியனு. நாம் இரு வரும் இப்போதே சென்று ரேசலினை இங்கு அழைத்து வருகிறோம் தந்தையே.

பேடினன் வசனம் : சீக்கரமாக வந்து விடுவீர்களாக.

பிரடெறிக் மன்னன் வசனம்: இப்போது நம் முன் தோன்றிய அந்தக் சிறு மியைப் பார்த்தால் என்மகள் சீலியாவின் சாயல் அப்படியே பிரதி பலிக்கிறதே! அன்னை.

பேடினன் வசனம் : என்ன சொல்கிறுய்? உனது மகள் சீலியா உன்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்றாளா? என்மகள் ரேசலின் எங்கே?

பிரடெ. மன்னன் ஆசிரிய விருத்தம்

தவமது புரிந்து புவனம துள்ளோர்
தமதருந் துயர்களை யண்ண
தவறுசெய் திடுநான் தனியர சுற்ற
தினமது ஒன்றினில் மற்போர்

நவமது உறவே நடந்திடன் நேரம்
நலமிகு மொலான்டோ தானும்
நவிலரும் வெற்றி நாட்டியும் பகைவன்
நயமுறு மகனென அறிந்தே

அவனுடன் நகரே அகன்றிடப் பணித்தேன்
அகமுற அவனையே புகழ்ந்த
அருமகள் ரேச லீனையும் துரத்த
அவனுடன் அகன்றனள் சீலி

கவலைகொள் நானும் காட்டைந் துங்கள்
கருவறுத் தெனதரு மகளை
கண்டை வேணெனக் கருதியிங் குற்றேன்
கன்னிதன் உருவிது வாமோ

பேடினன், பிரடெ. மன்னன், தளபதி
ஓலிவர், ஓலான்டோ

தரு

(ஏடாகிய பதுமா ... எ. மெ. தேவச. பக. 10)

இராகம் : பூபாளம்

தாளம் : ரூபகம்

பேடி : காடானது வரவே மகள்

கருதும் மிகுகேடாய் — அங்கு
என்னதான் மன மின்னலாகிட
நின்றதோ வுரைதந்திடாய்

பிரடெ : ஈடாருமில் நல ரேசலின்

இதயம் புகுந்தனனே — யுவன்
அந்தரேலனின் மைந்தன மென
உந்தவே யகற்றினனே

பேடி : நாடானதை விடுத்தேயவன்

நீங்கும் கதியினனே — போல
விந்தையாகிடும் எந்தன் மாமகள்
முந்தவே மறைந்தனளோ

பிரடெ : அஞ்சாமலே எனை ஏசிட

அகமும் மிகநொந்தே — இந்த
நகரதை விடுத் தகலுவா யென
மகஞ்சுடன் அவள் மறைந்தாள்

தளபதி : மனையானதை மறந்தேகியே

மகிழ்வாம் வழியறிவாள் — தன
தன்புக் காதலன் தன்னைத் தேடியே
சென்றதே இவனறிவான்

ஒலான் : சேநைபதி யுரை பாரதில்

சிறிதும் நடந்திலதே — நானு
மண்ணன்தீ வினை எண்ணி யோடியே
நன்னினே னருங் காடதே

ஒலிவர் : வீடானதை நிசி தீயிட

விரும்பும் கருத்தறிந்தே — அரும்
தம்பியானவன் வெம்பி யோடினன்
நம்புவீ ருண்மை யிதுவே

பேடினன் வசனம் : எனது அருமைச் செல்வமகள் ரேசலினை நான்
எப்போது காண்பேன். எனது மனக்கவலையைப் போக்க என்
செல்வக் குழந்தை இங்கு வருவாளா ?

(ரேசலினும் சிலியாவும் மணவுடடில் அங்கு வருதல்)

ரேசுலின் வசனம் : அப்பா, என் நேச அப்பா.

பேடினன் வசனம் : என் ஆசைமகளே! வந்துவிட்டாயா?

ரேசுலின் வசனம் : அன்புத் தந்தையே ஆருயிர்க் காதலரே, நாம் எதற்காக இந்த மாறுடை அணிந்தோம் என்று நீங்கள் வினவ ஸாம். எமது மானத்தையும், கற்பின் மகிமையையும், அரச பாரம்பரிய பெருமையையும் காப்பாற்றவே பொய் வேடம் பூண்டோம். இதனால் தங்களைக்கதிகலங்கச் செய்த குற்றத்தை யும் மன்னித்து விடுங்கள்.

பேடினன், பிரடெ. மன்னன், ஒலான்டோ, ரேசுலின் ஒலிவர் சிலியா தரு

(ஏகுவோம் வாநேசா ... எ. மெ. எஸ்தா. பக். 135)

இராகம் : தோடி

தாளம் : ரூபகம்

பஸ்லவி

தேசத் தரசியரே — வந்தீரிங்கு
நேசத் துறவு கொள்வோம்

சரணம்

பேடி : தேசத் தரசியே தேடினேன் உந்தனை
தேனும் தானவென் செல்வமே வந்தனை
பாசத் தகலுயிர் மீளவே தந்தனை
பிரான்சினுக் கேயொளி பெட்டுற ஈந்தனை

பிரடெ : நேசத் திருமகள் நானுனைத் தேடினேன்
நெஞ்சு பதறியே நெடுவெனம் ஓடினேன்
பாசத் தயர்வினால் பகவிரா வாடினேன்
பரிதியே காண்மயில் போலினி ஆடுவென்

சிலியா : தேடித் திரிந்துநீர் திக்கெலாம் வாடினீர்
தெய்வத் துணையினை தினந்தினம் தேடினீர்
ஓடியே யண்ணரை உவந்துளம் கூடினீர்
ஒன்றது பட்டுமே ஒற்றுமை யாகினீர்

ரேசுலி: ஆசை மிகுமென தாருயிர்த் தந்தையே
அஞ்சம் வனமதில் ஆவிசோர் சிந்தையே
வீசொளி பெற்றிட வந்தனன் எந்தையே
விண்ணவன் தன்செயல் எண்ணரும் விந்தையே

ஒலான்: தேனின் அழுதெனும் தீங்கனிச் சொல்லவள்
தன்னுரு ஆணைச் சாகசம் செய்தவள்
மானின் மருவிழி மயக்கினில் ஆன்றவள்
மாசிலாக் காதலில் மாரஜை வென் றவள்

ஒலிவர்: ஆடன் வனமது அன்புடன் தந்ததே
 ஆரமு தானநற் சீவியை ஈந்ததே
 ஈடொன் றிலாதவோர் செல்வமாய் வந்ததே
 ஈசன் அருளினை ஒன்றுற நேர்ந்ததே

ரேஷலி: வாகை புனைந்துபோர் வென்றநல் வீரனும்
 வனமது எங்குமே வலம்வரு சூரனும்
 தோகை மயிலெனக் கேற்றதோர் மாரனும்
 தூய மனதுறும் துங்கசிங் காரனும்

சீவியா: கண்டதும் தானெனைக் கவர்ந்துளம் கொண்டமரே
 காத லுவகையே கொண்டன்பு பூண்டமரே
 கண்களால் என்னழ கெல்லாமே உண்டமரே
 கடிதினில் பற்றுவேன் கரமது என்றிரே

பேடி : நாடியே நற்கரம் நானினைத் தேன்வாழி
 நல்லொலான் டோவுடன் ரேஷலி னும்வாழி

பேடினன் வசனம் : உனது “மனம்போல் மாங்கல்யம்” செய்து
 கொண்டாய் மகளே!

பிரடெ : சோடியாய் ஒலிவரும் சீவியும் வாழியே
 சீர்மண ஆசிரும் மோடுற வாழியே

பிரடெ. மன்னன் வசனம் : “நீ விரும்பியபடி” எல்லாம் நடந்து விட்டது
 மகளே.

தளபதி: நாநிலம் உற்றிடும் நல்லவர் வாழியே
 நாடியே அன்பது நீடியோர் வாழியே
 கானிது வந்திடு கண்ணியர் வாழியே
 கண்டு மகிழ்ந்திடு காவலர் வாழியே

ஒலி. : பாரதிற் சோதர பாசமும் வாழியே

சீவி. : ஈரமார் நெஞ்சுப காரிகள் வாழியே

ஒலா. : ஆரவே அன்புகொள் அனைவரும் வாழியே

ரேஷ. : பூரண மைறை பொன்னடி வாழியே

மங்களாம்

(ஆதிபிதாவைப் பூங்கா. ... எ. மெ. சிந்தாகுலத் திரட்டு)

இராகம் : ஆனந்த பைரவி

தாளம் : ருபகம்

1. மூவரொன் ரூசிய முழுமுதற் சோதிக்கே மங்களாம் — மக்கள் பாவமே போக்கிடப் பார்மனு வானேர்க்கே மங்களாம்
2. மாசனு காதநல் மாமரித் தாயார்க்கும் மங்களாம் — யேசு நேசைகத் தாதையாம் குசைமா முனிவர்க்கும் மங்களாம்
3. திருச்சபைத் தலைவராம் தந்தைபாப் பரசர்க்கும் மங்களாம் — இறை அருட்தகை கொண்டிடும் ஆயர் குரவோர்க்கும் மங்களாம்
4. விண்ணிறை பணிபுரி விரத்தர் கன்னியர்க்கும் மங்களாம் — என்றும் மண்ணதில் நற்செயல் மலிந்திட உழைப்போர்க்கும் மங்களாம்
5. மாநிலம் ஆண்டிடும் மக்களின் தலைவர்க்கும் மங்களாம் — நல்ல கானிலம் திருத்தியே கமந்தனைச் செய்வோர்க்கும் மங்களாம்
6. நாட்டுநற் கூத்ததாய் நாடியே நடித்தோர்க்கும் மங்களாம் — அரும் பாட்டினைக் கருத்துடன் கேட்டிடப் படித்தோர்க்கும் மங்களாம்
7. பண்ணமைத் தார்வமாய் பாடுவித் தோரூக்கும் மங்களாம் — நவ வண்ணமார் பாக்களைப் பாடியிங் களித்தோர்க்கும் மங்களாம்
8. கூத்ததைக் கண்டுமே களித்திட வந்தோர்க்கும் மங்களாம் — எமைக் காத்திட இறையடி இறைஞ்சிடு வோர்க்கும்சுப மங்களாம்
9. மங்களாம் மங்களாம் மாநிலம் சிறந்தோங்க மங்களாம் — தாய அன்புளம் கொண்டுமே அக்களிப் போர்க்குஞ்சுப மங்களாம்

வாழி விருத்தம்

செகம்புகழுஞ் சிறுகாதை செப்பிச் சென்ற

சேக்ஸ்பியர் தன் நாமமது சிறந்து வாழி

அகம்மகிழ் நாட்டுக்கூத் துருவ தாக்கி

அரங்குறச்செய் யோசேப்பு நீடு வாழி

மிகமுயன்று மேடையேற்றி மகிழ் மக்கள்

மேன்மையுற நடித்தோரும் நலமே வாழி

சுகமதுடன் ஆயுள்கூடிச் சேவை செய்யத்

துணைநின்ற தற்பரஞர் வாழி வாழி.

முற்றும்.

இந்துலிலுள்ள தருக்களும், இராக – தாளங்களும், அவை எடுக்கப்பட்ட நூல்களும்

மஹாம் போல் மாங்கல்யம்

மக்கம்	எனக்கல்யம்	பக்கம்	எ. மெ.	தொகை	தொபம்	எடுத்த நாட்டுக் கூத்து பக்கம்
1	அண்புமதியுரை			கீரவாணி	ரூபகம்	தேவசகாயம் 36
2	இட்டமாய்	2	மாகருமூகர.....		பைரவி	எஸ்தாக்கி 145
3	மன்னர் சடை	4	தங்கம் போல அங்		தோடி	ஆதி 17
4	கனவீற் தனி வுமிழை	6	தேங்கு மனி	கீர்தத் தரசர்	மோகனம்	அடதாளசாப்பு 15
5	மனி யொளிர் கொலு	6	கிர்தத் தரசர்	அகிலமும் புகழும்	சங்கராபாரணம்	அடதாளசாப்பு —
6	நாட்டு மக்கள்	7	மன்ன னெந்தன்	புன்னேகவராளி	ரூபகம்	தேவசகாயம் 52
7	என் போன்ற புயலை	11	வன் மேந்திர	அமச்சத்துவனி	ரூபகம்	தேவசகாயம் 13
8	கண்ட மெங்கிலும்	12	சொல்லிடாவாரு	மோகனம்	விசய மனோகரன்	தேவசகாயம் 47
9	பாரதே உந்து	14	பாலுலோ.....	பைரவி	தேவசகாயம்	தேவசகாயம் 130
10	மாதுபர் படித்தவதேனே	15	வந்த திந்த மாய மென்னை	கல்யாணி	விசய மனோகரன்	விசய மனோகரன் 16
11	பொங்கும் நன்ற	18	கொஞ்சம் கிளிமொழி	கீரவாணி	எஸ்தாக்கி	விசய மனோகரன் 56
12	செங்கதிர் கண்டதும்	19	ஆகைப் பிராணேசா	தோடி	ரூபகம்	விசய மனோகரன் 16
13	சாந்ததே மே உருவான	21	காந்தமார் ஊசி	நீலாம்புரி	ஆதி	விசய மனோகரன் 66
14	எண்டிசை புகழே	23	கன்வொடு முந்	மோகனம்	தேவசகாயம்	தேவசகாயம் 109
15	தம்பி வாடா திடமுட்டன்	23	நீலகண்டா நட	எதுகுலதாம்போ	ஆதி	விசய மனோகரன் 75
16	விறுமைட அரும்	25	மலரவி சிறை	சங்கராபாரணம்	ரூபகம்	விசய மனோகரன் 34
17	(எடபடித்துணிவு கொ.)	*27	இப்படியும் சொன்	மோகனம்	ஆதி	தேவசகாயம் 57
18	செகம் மேவும்	28	வரையாரங் குங்கும்	செஞ்சுக்கருடி	ஏகம்	கருங்குமில் குங்ற விசய மனோகரன் —
19	இங்கிதமார் சங்கை	29	தொட-வீழ் புங்...	தேசிய தோடி	ஏகம்	

மணம் போல் மாங்கல்யம்

பக்கம்	ப. ச.	மே.	இராகம்	தாளம்	எடுத்த நாட்டுக் கூத்து	பக்கம்
20	அன்பு உள்ளச்	31	எல்லையற்றி	நீலாம்பரி	திரிபுடை	33
21	சந்திரனேர் (முகத்தாய்	32	தார் தலத் தோர்	கரகரப்பிரியா	ரூபகம்	84
22	(என் ஜெ மிகத் தாற்றி)	*36	தப்பி யெங்கு செல்லி ழு	விசய மரினாகரன்	விசய மரினாகரன்	78
23	மாருத வந்ததி	37	வாருக வந்தது	செஞ்சுக்குடி	ரூபகம்	27
24	சொல்லரும்	+37	(அகவல்)	தன்னியாசி	ரூபகம்	—
25	நலத்தங்கி உலகே.	39	அப்பேன் அப்பேனே	பலக்ஷ்மி	தேவசகாயம்	32
26	நாளுமே என்னுடன்	40	வாரும் வாரும்	கல்யாணி	ரூபகம்	52
27	உத்தம மிக்க	43	நல்லெரத்தின மனிபெற்ற	தேசிய தோடி	ஆட்டம்	116
28	உற்ற ருறவோர்	44	இகந்துள்ளோர்கள்	முகாரி	அடதாளம்	63
29	மேவரும் வேடம்	46	தாணங்கும் மேலான	பரசு	எஸ்தாக்கி	26
30	சிங்க ஆசனம்	47	பொன்னும் நிறமும்	பரசு	தேவசகாயம்	77
31	ஆட்டன் காடதற்கே	49	விட்டுப் பிரியாடே	பரசு	ரூபகம்	34
32	கட்டாத் து அதிரக்	50	இன்று நீர் பாரும்	தேசிய தோடி	எஸ்தாக்கி	20
33	துலைய தாணர்	51	இக்கதி எனக்கு	நீலாம்புரி	ஏகம்	44
34	வால வயதுள்ள	52	ஆசை மருமகன்	கீரவாணி	ஆத்தாளம்	39
35	மோகனமார்	53	சொல்லைரிய நீல	ஆனந்த பைரவி	அடதாளம்	95
36	முந்திடும் அரசெட்டப்	57	வந்திடுங் கப்பற்கவி	பைரவி	எஸ்தாக்கி	50
37	புச்சுற்ற எனதரு	59	ஆழிப்பார்	கைபரவி	தேவசகாயம்	73
38	(இட்டிடப் போய்)	*61	—	மோகனம்	மோகனம்	—
39	மண்டல மெங்கினும்	63	எண்ணிசை மன்னைவ	முகாரி	தேவசகாயம்	124
40	காவல வீரன் நாலைனாயா	65	வெற்றி வீரர்	கல்யாணி	அடதாளம்	61

42	சுங்கவிரும்பு தலை	66	என்ன செய்வேன்	லாவணி	ஏகம்	எஸ்தாக்கி	75
43	அருத்தவப் பாலா	68	அபிராம்	கல்யாணி	அடதாளம்	தேவசகாயம்	45
44	மாதயவு இகாஸ்பாடே	69	ஆழிசடல் குழுல	அடாலை	ஆதி	..	102
45	இடைக் குலத்தோர்	70	மாற்றஞ்சி சீர்	சாமா	ரூபகம்	..	48
46	ஆதரவே ஏதுமிலா	72	ஆகமமாப்	ஆனந்த பைரவி	தீரிபுடை	..	42
47	கானந் தனி இனக்கு	73	குனற்ற வள	மோகனம்	அடதாளசாப்படி	..	80
48	நெசமுள்ள மேல்	75	வாட கொலைக்கு	பீயாகு	ரூபகம்	..	89
49	ஓடிடுவேன் நான்	76	ஓடிது பாராய்	மலையாயி	ரூபகம்	எஸ்தாக்கி	83
50	வனமதற நவமதாக	77	கனக மய	காமபோதி	ஆதி	தேவசகாயம்	86
51	நன்னூபசி யாற்று	78	மின்னி வைக்கும்	நீலாம்புரி	ஆதி	விசய மலேகரன்	91
52	திட்டமலைதக் குறிஞ்சேரா	80	கணத்திலைக்கு	மோகனம்	ஆதி	எஸ்தாக்கி	111
53	இடியடலீ யிடமே	82	வீரகோர மிருகம்	மோகனம்	அடம்	செனகப்படி	—
54	நீண்ட மரங்க வொங்கு	83	வீரத் தலைவர்	மோகனம்	அடம்	எஸ்தாக்கி	130
55	மலர் விழி	84	மலரவி சிறை	சங்கராபரணம்	ரூபகம்	விசய மலேகரன்	34
56	(தங்கு வீரங் கொண்ட)	85	வந்த திந்த மாய	நாதநாமக் கிரி.	ஆதி	தேவசகாயம்	16
57	தாடு மேவங் கோர	88	வீர குரரான்	மோகனம்	ரூபகம்	எஸ்தாக்கி	19
58	மதி தந்து மதிழ்கின்றிர்	90	வரைதற்கு அரிதா	தல்யாணி	சங்கிலியன்	—	—
59	மதி மிர்சிடு தீரன்	92	அதியுத	நாதநாமக் கிரி.	ஆதி	தேவசகாயம்	7
60	இன்னல் இல்லானே	94	கன்னல் வில்லானே	புன் முகவராளி	அடதாளம்	தேவசகாயம்	17
61	டெருகு மதிழ்வதுற	95	சிறுகுமதி இதழ்	பைரவி	ரூபகம்	..	18
62	இங்கித் குணம் மருவும்	96	தங்கம் போல்	ஆனந்த பைரவி	ஆதி	எஸ்தாக்கி	145
63	அரித் ன காலைத்	97	மருவஞ்சி மார்த்தாண்ட	உசேனி	அடதாளம்	தேவசகாயம்	22
64	சோக நிலைறவினால்	98	ஆகை மருகன்	கீரவாணி	அடதாளம்	—	39
	மாதரசாள் மேசலீன	100	என்ன செய்வேன் ஏது	லாவணி	ரகம்	எஸ்தாக்கி	75

காலம்	போல் மாங்கல்யம்	பக்கம்	எ. பே.	இராகம்	தானம்
65	தவம்மிது	+ 103	(அகவல்)	—	—
66	காலே அலை ந்தா லேயா	105	ஸ்ராவே மறையாதே	மலையாமி	ரூபகம்
67	வேடர் வாழி	106	ஆசிர்வாத் கரமனே	நீலாம்புரி	ஆதி
68	காடு வந்த காலதே	107	சொல்ல முடியாது	பரசு	தீநி
69	கண்ணிகை வந்தாலோ	111	விட்டுப் பிரியாதே	பரசு	ரூபகம்
70	சுந்தரமார்	112	ஆக்முமாப்	ஆனந்த பைரவி	திரிபுதே—
71	அன்புச் சுட்டே	113	இன்பக் கட்டே	நீலாம்புரி	ஆதி
72	வாருமன் பரேந்தர்	114	வாராய் னைங்கிளி	வைரவி	ரூபகம்
73	வேதநாதா	117	வான நாதா	செஞ்சுக்ருட்டி	ரூபகம்
74	பார்ப்பும்	119	செப்பிய பூலில்	வாவனி	ரூபகம்
75	கண்ணலம் மெராமி	121	மின்னலங் கொளி	தேசிய தோடி	வெள்தாக்கி
76	எந்தவில் அன்பு	123	சித்திர இரத்தின பொ.	தோடி	வெள்தாக்கி
77	ஃதுமிங்கு மாது	126	பூசித உசித	பெலகிரி	ஆதி
78	தேடாரிய நேசம்	129	அண்ணே தந்தை	நாத நாமக் கிரி.	விசய மலேகரன்
79	காடாஞ்சு வரவே	132	ஏடாகிய பதுமா	பூபாளம்	தேவசகாயம்
80	தேசத் தரசியலேர்	134	ஏகுவோம் வாநேசா	தோடி	எள்தாக்கி
81	ஏதிப்பதாலை	+ 136	ஆதிப்பதாலை	ஆனந்த பைரவி	சிந்தாகுல திரட்டு

வடமாகாணத்தில் அரங்கேறிய

சில நாட்டுக் கூத்துகளும், பாடிய புலவர்களும்

கூத்துக்களின் பெயர்

பாடிய புலவர்

காலம்

பாஷாஷ்யர்

1.	அந்தோனியார்	புலவர் அதிரியார்		
2.	தொன் நீக்கிலார்	,, சுவாம்பிள்ளை	(1)	1810
3.	கத்தறீனேள்	,, ,	(2)	,
4.	மரிய கரிதாள்	,, ,	(3)	,
5.	கிறிசாந்தப்பர்	,, ,	(4)	,
6.	ஞானஞபன்	,, ,	(5)	,
7.	புனிதவதி	புலவர் தொம்மையர்	(1)	
8.	லேயோன்	,, ,	(2)	
9.	சத்தியவந்தன்	புலவர் மிக்கேல் சிங்கம்	(1)	
10.	கிறிஸ்தோப்பர்	,, ,	(2)	
11.	கண்டியரசன்	,, ,	(3)	1947
12.	கட்டபொம்மன்	,, ,	(4)	1961
13.	சத்தியநாதன்	புலவர் பெ. கிறிஸ்தோபர்	(1)	1929
14.	பவுலினப்பர்	,, ,	(2)	1935
15.	பிலோமினம்மா	,, ,	(3)	1939
16.	ஞானசவுந்தரி	,, ,	(4)	1940
17.	சவீனகன்னி	,, ,	(5)	1943
18.	கற்பகமாலா	,, ,	(6)	
19.	செபஸ்தியர்	,, ,	(7)	1950
20.	பிரகாசராசன்	,, ,	(8)	1976
21.	அருளானந்தர்	,, ,	(9)	1976
22.	இம்மனுவேல்	புலவர் ஆ. செகராசா		1959
23.	சற்குணுனந்தன்	புலவர் எ. சூசைப்பிள்ளை	(1)	1961
24.	மரியகொற்றறி	,, ,	(2)	1971
25.	கிளியோபத்திரா	,, ,	(3)	1976

கரையூர்

26.	நொண்டி	புலவர் அவரும்பிள்ளை	(1)	1815
27.	சம்பேதுரு பாவிலு	,, ,	(2)	,
28.	சூசையப்பர் யாக்கோபு	,, ,	(3)	,
29.	வரப்பிரகாசம்	,, ,	(4)	,
30.	சவியார்	,, ,	(5)	,
31.	யூதகுமாரன்	புலவர் சந்தியோகு	(1)	1856
32.	சவீன கன்னி	,, ,	(2)	,
33.	மூவிராசாக்கள்	,, ,	(3)	,
34.	என்றிக் எம்பிரதோர்	,, ,	(4)	,
35.	ஓசிதோர்	,, ,	(5)	,
36.	சந்தியோகுமையோர் படைவெட்டு	,, ,	(6)	,
37.	செனகப்பு	,, ,	(7)	,

38.	மாகிறேற்றம்மா	புலவர் நீக்கிலஸ் (பரிகாரி)	1915
39.	தீத்தூஸ்	„ „	
40.	பங்கிராஸ்	„ „	
41.	ஆட்டு வணிசன்	„ „	
42.	ஊசோன் பாலன்	„ „	

பறங்கித் தெரு

43.	கனக சபை	புலவர் தம்பாப்பிள்ளை	(1)	1975
44.	தாவிது கோவியாத்து	„ „	(2)	„
45.	ஞானசவந்தரி	X „ சபவாக்கியம்பிள்ளை	(1)	1895
46.	உடைப்பா முத்திரை	X „ „ X	(2)	„

சுண்டிக்குளி

47.	சஞ்சவாம்	X புலவர் பொன்னையா	(1)	1915
48.	மத்தேசு மவற்றம்மா	„ „	(2)	„
49.	கிறிஸ்தோபர்	புலவர் யாக்கோப்பு	(1)	..
50.	மெஞ்ஞான வர்த்தகன்	X „ „	(2)	„
51.	தானியேல்	„ „	(3)	„
52.	மரியதாசன்	X புலவர் வெ. மரியாம்பிள்ளை	(1)	1932
53.	விசய மனைகரன்	„ „	(2)	..
54.	மார்க்கப்பர்	X புலவர் சந்தியாப்பிள்ளை	..	
55.	மனம்போல் மாங்கல்யம்	புலவர் எம். வி. ஆசிர்வாதம்		1976

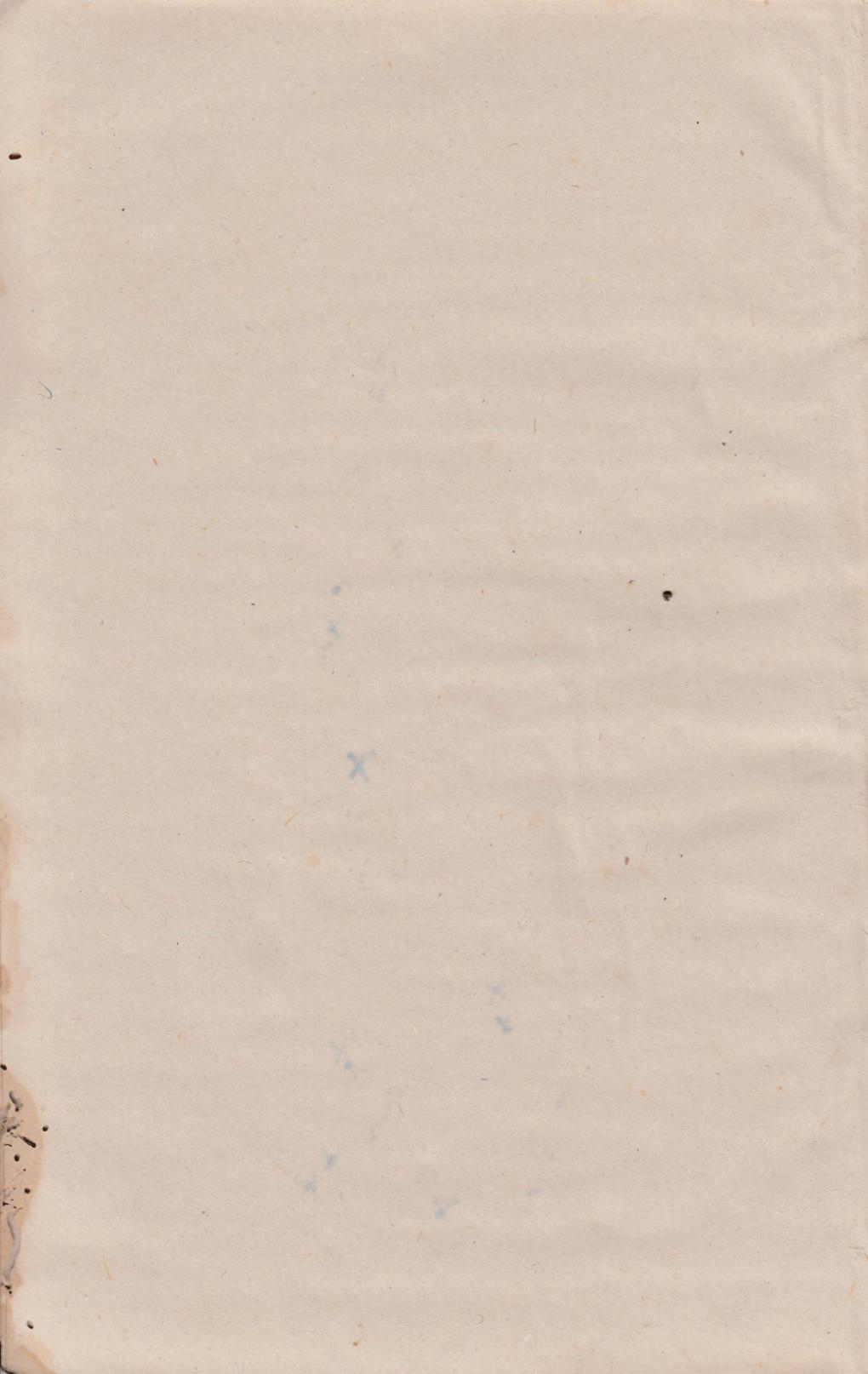
அராலி

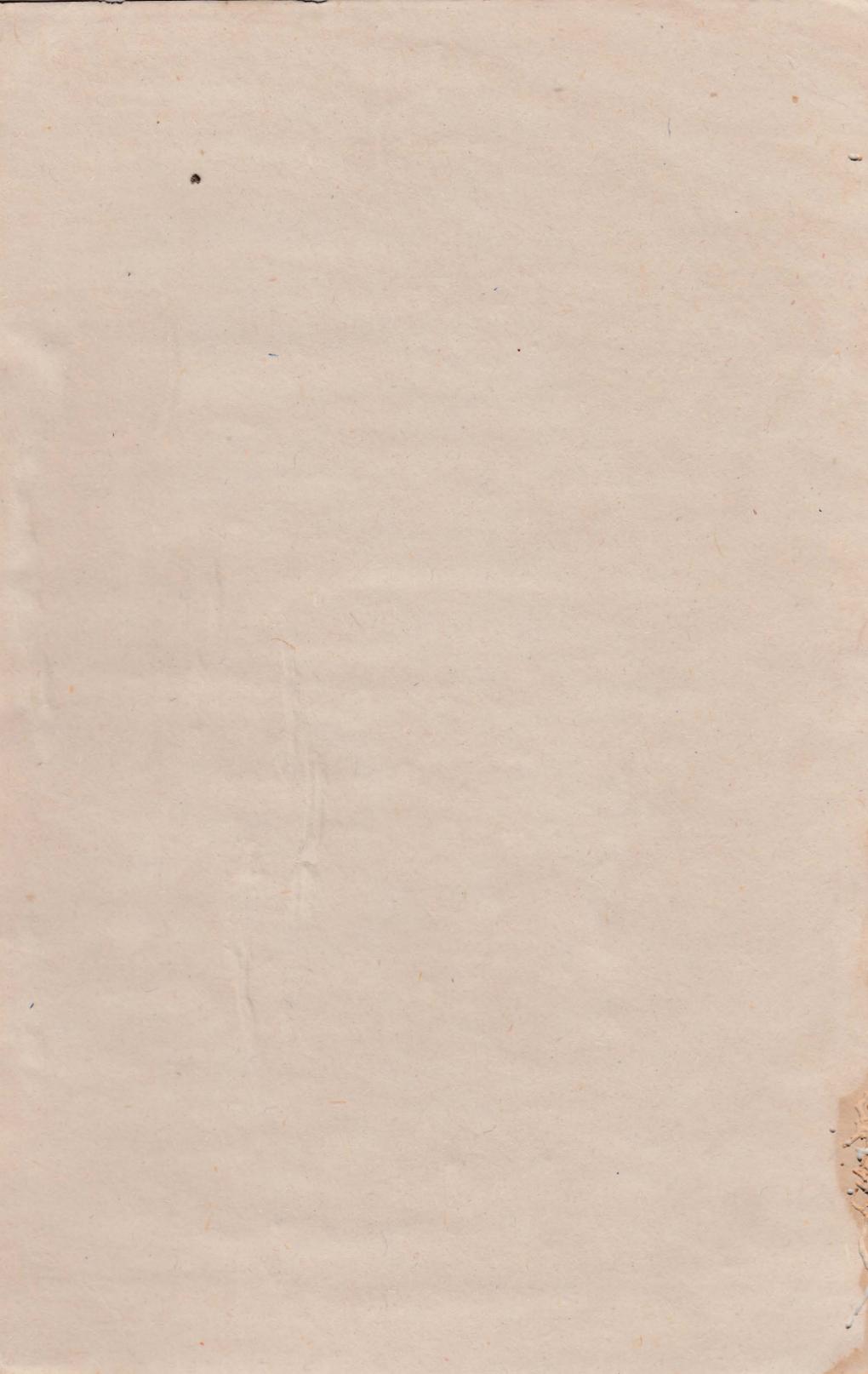
56.	தேவசகாயம்பிள்ளை	X புலவர் முத்துக்குமாரு	(1)	1836
57.	அதிரூப அமராவதி	„ „	(2)	..
58.	அலங்கார ரூபன்	X „ „	(3)	..
59.	காந்த ரூபன் ரூபி	„ „	(4)	..
60.	மீகாமன் (வெடியரசன்)	X „ „	(5)	..
61.	துரோபதைவஸ்திராபரணம்,,	„ „	(6)	..
62.	அழகவல்லி	„ „	(7)	..
63.	வாளாடிமன்னன்	„ „	(8)	..

மாதகல்

64.	கற்பருபவதி	X புலவர் தம்பிமுத்து	(1)	1910
65.	தொம்மையப்பர்	„ „	(2)	..
66.	பிரான்சீஸ் சவேரியார்	„ „	(3)	..
67.	திருஞான தீபன்	„ „	(4)	..
68.	எஸ்தாக்கியார்	X புலவர் ம. சூசைப்பிள்ளை	(1)	1915
69.	சங்கிலியன்	„ „	(2)	..
70.	கருங்குயில் குன்றக் கொலை	„ „	(5)	..
71.	இம்மனுவேல்	„ „	(4)	..

★ தடித்த எழுத்துக்களில் உள்ளவை அச்சுருவம் பெற்றவை

விலை ரூபா 5